

2nd August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆண்மையில் மதிப்பிட்டுள்ளபடி தெரியவருகிறது. குறுவைப் பயிர்கள் விளைவிக்கும் விவசாயிகளுக்கு விசேஷ ஊக்கமளிக்கும் வகையில், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் காணி டெல்டாப் பகுதியில் அறுவடை ஆகிற குறுவை நெல் கொள்முதல் விலையில் ஒவ்வொரு குவிண்டால் நெல்லுக்கும் மூன்று ரூபாய் போனஸ் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்படுகிறது. இந்த ஏற்பாட்டிற்கு அடையாளமானிய ஒதுக்கத்தின்மூலம், இம் மன்றத்தின் இசைவு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

1967-ம் ஆண்டின் இறுதியில் சென்னையில் நடைபெறவிருக்கும் உலக நாடுகள் வர்த்தக தொழிற் பொருட்காட்சிக்குப் பற்பல வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகும் செலவுக்காக பல மானியங்களின்மீது நிதி வேண்டப்படுவதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருக்கலாம். மாநில அரசாங்கம் இந்தப் பொருட்காட்சி சம்பந்தமான செலவுகளை ஏற்படுத்தக் கொடுத்திய அரசாங்கம் குறுகிய காலக் கடனாக 75 லட்சம் ரூபாய் உதவி அளித்திருக்கிறது. தற்போதைய துணை மதிப்பீடுகளில், இப் பொருட்காட்சியின் பொருட்டு அரசாங்கம் நேரடியாக நிறைவேற்றிவரும் வேலைகள் தவிர, மாநில வீட்டு வசதி போர்டும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றமும் நிறைவேற்றமிருக்கிற வேலைகளுக்காகவும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ம் ஆண்டு இறுதியில் நடைபெற வேண்டுமென்று இப்பொழுது நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள இப் பொருட்காட்சி, நமது மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியாய் இருக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மற்ற திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், துணை மானிய விவர அறிக்கையில் கண்டுள்ள விரிவான விளக்கக் குறிப்புடன் தவிர வேறு விளக்கம் எதுவும் தேவையில்லையெனக்கூறி, இத் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

XI.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1966-67—contd.

MR. SPEAKER: Let us now resume further discussion on the Annual Financial Statement for 1966-67 and the Supplementary Financial Statement for 1965-66 of the Madras State Electricity Board.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின்சார போர்டு பட்ஜெட் இந்தச் சபைக்கு வருவதற்கு முன்னால் மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதும், அந்த பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கு நீர்த்தேக்கங்களில் நீர் இல்லாதது தான் காரணம் என்ற விளக்கத்தைச் சர்க்கார் கொடுப்பதுமான நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒரு உண்மையை மின்சாரத்துறை அமைச்சர் கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதாவது, 'நீர் மின் விசைத் திட்டங்களைப்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [2nd August 1966]

பெருக்கிக்கொண்டு போவதில் பலன் இல்லை; அனால் மின் விசைத் திட்டத்தை அதிகமாக்க வேண்டும்; இதைப் பற்றித் திட்டமிடுகிறவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும்; தவறாகத் திட்டமிட்டதன் விளைவாகத் தான் இப்படி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது' என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்ட அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கு நேரில் பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று எண்ணினேன். ஆனால் அவர் வேறு முக்கிய அலுவல் காரணமாக வெளிநாடு சென்றிருக்கிற காரணத்தினால் அதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

இந்த ஆண்டு கனம் அமைச்சர் ராணையர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைப் படித்திருக்கிறார்கள். அறிக்கையில் மின்சார இலாகா என்னென்ன சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றிக் கொடுத்துள்ள விளக்கத்தில் மூன்றாவது திட்டத்தில் திட்டமிட்டதற்கும், சாதனைகள் செய்ததற்குமான புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தச் செலவு மூன்றாவது திட்டத்தில் 100.19 கோடி ரூபாய் இருக்கவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருந்ததில், 120 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போல 960 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டதற்கு அதிகமாகவே, 1,070 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உயர் அழுத்த லைன்கள் 11,000 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு நிறுவப்படவேண்டுமெனத் திட்டமிட்டிருந்ததற்கு பதிலாக 15,375 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு நிறுவியிருப்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் 8,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுப்பதாகத் திட்டமிட்டு 11,343 கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் ஒரு லட்சம் பம்ப்செட்டுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, 1,38,401 பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருப்பதாகக் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சாதனைகள் பாராட்டப்படவேண்டியவைகளாகும். திட்டமிட்டதைவிட அதிகமாகச் செயலில் செய்திருக்கிறார்கள்—பாராட்டுகிறோம். ஆனால், இவையெல்லாம் வெளிச்சமான பகுதிகள். மின்சார இலாகா வெளிச்சம் கொடுக்கும் இலாகா. வெளிச்சமான பகுதி கவிலிருந்து கொடுத்துள்ள தகவல்கள் பாராட்டப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றன. ஆனால், அதிலே இன்னொரு பகுதி இருக்கிறது—இருண்ட பகுதி. அதுதான் நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட பகுதியாகும். பொது மக்களிடமிருந்து அதிகக் கட்டணம் வசூலித்தும், கடன் தொகை வசூலித்தும், அதே சமயத்தில் பொது மக்கள் கொடுத்த வரிப் பணத்திலிருந்து சர்க்காரிடம் கடன் பெற்றும் இந்த இலாகா நடைபெறுகிறது. பொது மக்கள் வரிப் பணத்தைக்கொண்டு நடைபெறும் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும் என்பதில் அனைவருக்கும் அக்கறை இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி நடைபெற்றிருக்கிறதா என்பதுதான் நம்முன் உள்ள பிரச்சனை.

2nd August 1966] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

திட்டமிட்டுக் காரியம் செய்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்; ஆனாலும் பாராட்டப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், பெரிய திட்டங்களில் இவர்கள் திட்டமிட்டபடி நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது, அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. குந்தா மூன்றாவது நிலையைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 23 கோடிக்குத் திட்டமிட்டார்கள்; ஆனால் முடிவு பெற்றது ரூ. 38 கோடி. கோதையாறு திட்டத்தை ரூ. 8 கோடிக்குத் திட்டமிட்டார்கள்; ஆனால் முடிவு பெற்றது ரூ. 12 கோடி. பரம்பிக்குளம் திட்டம் ரூ. 10 கோடிக்குத் திட்டமிடப்பட்டது; ஆனால் முடிவு பெற்றது ரூ. 20 கோடி. ஏன் இவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு ஆயிற்று? திட்டமிடுவதில் நிபுணர்கள் என்று பாராட்டப்படுகிறவர்கள் திட்டமிட்டு, அதிகமாகச் செலவிடவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒப்பன் டெண்டர் இல்லாமல் நாமினேஷன் முறையில் செய்வதால் நான் திட்டச் செலவுகள் அதிகமாக ஆகிவிட்டன என்று காரணம் கூறப்படுகிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இலாகாவின் தேவைகளுக்காக பல யந்திர சாதனங்கள், கருவிகள் வாங்குகிறார்கள். இவைகள் திட்டமிட்டு வாங்கப்படுகின்றனவா என்று பார்க்கும்போது, அப்படி இல்லை - அதிகமாக வாங்கப்படுகின்றன. இந்தக் குற்றச்சாட்டை சென்ற தடவை எனது நண்பர் கனம் மாதவன் அவர்கள் கூறிய போது, தேவையானவைகள்தான் வாங்கப்பட்டன என்று கூறினார்கள். 1965-ம் ஆண்டில் ஆடிட்டில் எவ்வளவு அதிகமாக ஸ்டாக் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டுக்கிறார்கள். என்ஸிடத்தில் லிஸ்ட் இருக்கிறது. ரூ. 128 லட்சத்துக்கு ஒரு ஸ்டாக்கும், ரூ. 68 லட்சத்துக்கு ஒரு ஸ்டாக்கும் இருப்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி தேவைக்கு அதிகமாகப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கு என்ன காரணம் என்றால், வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட இந்த முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அதோடு, வாங்கப்பட்ட பொருள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ரூ. 1,000, ரூ. 500 பெறுமானமுள்ள மீட்டர்கள் கேட்பார் அற்று போட்டிருக்கிறார்கள். விக்கிரவாண்டி பகுதியில் போடப்பட்டுள்ள டிசான்ஸ் ஃபார்மரின் ஃபோட்டோவை நான் வைத்திருக்கிறேன். காட்டிலும் மேட்டிலும், வெயிலிலும் மழையிலும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் வாங்கப்பட்ட பொருள்கள் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் வாங்கப்பட்ட பொருள்கள் பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பேசின் பிரிட்ஜில் காட்கள் ஸ்டோர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு காயில் விலை ரூ. 1,000 என்று கூறப்படுகிறது. காயில்கள் திருட்டுப்போகின்றன. திருட்டுப் போவதை தடுப்பதற்கு இந்த இலாகா நடவடிக்கை

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [2nd August 1966]

எடுத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இப்படி திருட்டுப் போகிறது என்று புகார் யாராவது எழுதினால், இந்த இலாகாவில் இருப்பவர்களுடன் அம்மாதிரி எழுதியிருப்பார்கள் என்று கருதிக்கொண்டு, இந்த இலாகாவின் சேர்மன் அவர்கள் ஒரு உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். யாராவது அனனிமஸ் பெட்டிஷன் எழுதினால், அவர்கள் மீது போலீஸ் இலாகாவின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற ஒரு உத்தரவு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நிர்வாகம் இருக்கிறது. பேசின் பிரிட்ஜில் வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 லட்சம் பொறுமான சொத்துக்கள் திருட்டுப்போயிருக்கின்றன. அதற்கு அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அதே சமயத்தில் அங்கே ஒரு வாச்மேன் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவர் இண்டியன் பின்ஸ் கோடு 409, 467 பிரிவு பிரகாரம் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரூபாய் 500 அபராதம் விதிக்கப்பட்டு, 6 மாதங்கள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர். அந்த போலீஸ் இலாகா அதிகாரி இப்பொழுது அங்கே வாச்மேனை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்பொழுது பொழுது நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அமை புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

அதுமாதிரியல்ல. பேஸின் பிரிட்ஜில் ஒரு அதிகாரி—எஸ்.சு. இருக்கிறார். அவருடைய பெயர் என். வி. குமாரசன். அவருக்கு கோல் சப்ளை செய்கின்ற கண்டிராக்டர் திரு. சுரம்சந்த் தாபர் ஒரு விடு கட்டிக்கொடுக்கிறார். இலாகாவில் அவர் மீது நடவடிக்கை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கை சம்பந்தமான ரகசியத் தகவல்களை கொடுப்பதற்காக விடு கட்டிக்கொடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. நடவடிக்கை என்னவென்றால், 10 ஆண்டுகளாக அவர் கோல் சப்ளை செய்துகொண்டு வருகிறார். அவர் கொடுக்கிற விலை ஒன்று, பெற்றுக் கொள்கிற விலை ஒன்று. அவர் அதிகமாகப் பெற்றுக்கொண்ட தொகை ரூ. 2 லட்சம். அதிகமாகப் பெற்றுக் கொண்ட பணத்தை திரும்பப் பெற போர்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை போர்டு அவரிடம் வசூல் செய்ய முடியுமா, முடியாதா என்பது தெரியவில்லை. பெற முடியாது என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் வேறு ஒரு குறிப்பை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The figure of Rs. 1,35,00,000 shown under sundry debtors item in the balance-sheet includes an amount of Rs. 46,000 held as recoverable from certain officers of the Pykara Electricity System towards cost of materials drawn from stores but not actually used on works.

வேலை செய்யும் அதிகாரிகளால் ரூ. 46,000-க்கு பொருள்கள் வாங்கப்பட்டது, ஆனால் அவை பயன்படுத்தப்படவில்லை. அம்மாதிரி பயன்படுத்தப்படாதபோது, அந்தப் பொருள்களை

2nd August 1966] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

திருப்பிப் பெறுவதற்காக ஒரு அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, சிலில் சூட் போட்டார்கள். ரூ. 21,000 வசூல் செய்யும்படி டிகிரி ஆகிரிட்டது. அந்த டிகிரியை நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்களால் முடியவில்லை. காரணம், அந்த அதிகாரி எங்கே இருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்த அதிகாரியினுடைய மகன் பைகாரா சிட்டத்தில் வேலை செய்கிறார். ஆனால் அதிகாரிகள் இவர் அகப்படவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதை ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே நிர்வாகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. ரூ. 21,000 அந்த அதிகாரி தவறாகவும் என்றால், ஏன் அவர் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? சிலில் நடவடிக்கை எடுத்ததற்குக் காரணம் என்ன? கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுத்தால் வேறு பலர் அதில் அகப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை, அதனால்தான் விட்டுவிட்டார்கள்.

மற்றொன்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

Large effective balances under stores value balances without quantity balances and minus balances without quantity balances were noticed in the accounts of most of the systems. This requires to be examined and necessary adjustments carried out.

இப்படி பொருத்தம் இல்லாத முறையில் இருப்புகள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்திலுள்ள வேலைகள் சரிவர நடக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. எம்.பி.எஸ்.வி. மூலம் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று சென்ற தடவை நண்பர் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இல்லை, போர்டினால் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டில் மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து மே மாதம் வரை 1,000 கிளர்க்குகள் போஸ்டிக்கு அப்ளிகேஷன் கோரினார்கள். அப்ளிகேஷன் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ரூபாய் வசூலித்தார்கள். அந்த முறையில் ரூ. 40,000 வசூலித்தார்கள். 30,000 பேர்கள் ரூ. 5 கட்டணம் செலுத்தி விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்கள். இதன் மூலம் போர்டுக்குக் கிடைத்த லாபம் ரூ. 2 லட்சம். ஆயிரம் பேர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்தார்களா என்றால், இல்லை. அப்படியே அதை பெண்டிங்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் 100 பேர்களுக்கு டெம்பரரி அப்பாயிண்டுமெண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கு அப்படி டெம்பரரி அப்பாயிண்டுமெண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெயர்களை வேண்டுமானாலும் சொல்ல முடியும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் கூறாமல் விடுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையில் இதனுடைய தலைவரைப்பற்றி புகழ்ந்து எழுதிய திரு. மணியத்தி

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [2nd August 1966]

னுடைய மாமனார் திரு. குளத்து என்பவர் சீப்-அக்கௌண்டென்டாக வேலை பார்க்கிறார். அவருக்கு இதற்காக கோதையாறு கிஸ்டத்திலிருந்து சென்னைக்கு மாற்றம் கொடுக்கப்பட்டது. இதே போன்று பல காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

நிர்வாகத்தில் பணம் வசூல் செய்வதில் ஒழுங்கான முறையில் செய்கிறார்களா என்றால், அதுவும் இல்லை. வேண்டியவர்களுக்கு சலுகை காட்டப்படுகிறது. அதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் மருமகன் திரு. வரதப்பனுக்குச் சொந்தமான சர்வீஸ் மின்சாரக் கட்டணம் 1962 மே மாதத்திலிருந்து 1965 டிசம்பர் வரையில் செலுத்தப்படவில்லை. அதிகாரிகள் போய் பல முறை கேட்டும் பயன் இல்லை. கடைசியில் தைரியமாக சூப்ரவெஸர் போய் பணத்தைக் கேட்டபிறகு 1966-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 25-ம் தேதி பணத்தைச் செலுத்தினார். செலுத்தப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்றால், ரூ. 1,459.59. வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக, அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் என்பதற்காக இப்படி விட்டுவைத்தார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு விவசாயி அல்லது தனிப்பட்ட ஒருவர் இப்படி கட்டணம் கட்டாமல் பாக்கி வைத்திருந்தால் கனெக்ஷனை எடுத்துவிட்டிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இந்த ஸ்தாபனத்தினுடைய நிர்வாகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்றையதினம் கோவாபரேடிவ் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தி விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தப்போகிறோம் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெருமையாக சொல்லுகிறார்கள். கோவாபரேடிவ் கிஸ்டத்தில் எலெக்ட்ரிஸிட்டி போர்டில் ஒரு காண்டின் நடந்துகொண்டிருந்தது. அது 1963-ல் மூடப்பட்டு விட்டது. ஏன் மூடப்பட்டுவிட்டது என்பதுபற்றி ஏதேனும் விசாரணை நடத்தலாம் என்றால் இல்லை. அதன் பிறகு தனியார்களிடம் அந்தக் காண்டின் இப்பொழுது ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காண்டின் வைப்பதற்கு டெண்டர்கள் கோரப்பட்டது. திரு. ஷியாம் பிரசாத் ரூ. 5,000-க்கும், திரு. முனுசுவாமி ரூ. 5,000-க்கும் டெண்டர் கோரினார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது திரு. குப்தா என்பவருக்கு ரூ. 4,000-க்கு அந்தக் காண்டின் நடந்துவதற்கு டெண்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிபார்சு செய்தது தான் என்று கூறப்படுகிறது. அதில் உண்மை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது தெரியாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எனக்கு இதைப்பற்றி இதுவரையில் ஒன்றும் தெரியாது. இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதுதான் காதில் விடுகிறது. இதில் எவ்வளவு ஆதாரம் இருக்கிறது, இதில் என்னுடைய தலையீடு இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் பேசுவது பொறுப்போடு பேசுவது அல்ல.

2nd August 1966]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இல்லையென்றால் நான் வருந்துகிறேன். நான் தெரிந்துகொண்டதைச் சொல்லுகிறேன், குறைந்த டெண்ட்ருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : ஹையஸ்ட் டெண்ட்ருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில்லை. சம்பந்தப்பட்ட நபர் எப்படி, வேலை சரியாக நடக்குமா என்று பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் திறமையுள்ளவரா என்றும் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : நான் தெரிந்துகொண்டதைச் சொல்லுகிறேன். தொழிலாளிகள் அந்த கானடனில் விற்கப் படுகின்ற அத்தனையும் மோசமானவை, தரம் குறைந்தவை என்று கூறுகிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : நன்றாக விசாரணை செய்யாமல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? சட்டசபை அங்கத்தினர் சொன்னால் மட்டும் போதுமா?

திரு. து. ப. அழகமுத்து : பெரும்பாலான தொழிலாளிகள் சொல்லும்போது அதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்?

கனம் சபாநாயகர் : தொழிலாளிகள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு விடமுடியுமா? சரி, டைம் ஆகிறது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இப்படி அந்த நிர்வாகம் நடக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பம்புசெட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் ஏற்கெனவே சாங்ஷன் ஆனவற்றைவிட்டு, சமீபத்தில் எடுத்தவைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? முசிரி தாலுகாவில் விவசாயிகள் கான்பரன்சை கலெக்டர் நடத்தியபோது, மின்சார போர்டு தலைவரும் வந்திருந்தார்கள். இந்த மாதம் வந்துவிடும், அடுத்த மாதம் வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. விவசாயிகள் மின்சாரக் கனெக்ஷன் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் சரியாகப் பதில் இல்லை. இந்த முறையில்தான் மின்சார போர்டு இயங்குகிறது. மொத்தத்தில் புன்னி விவரங்களைப் பார்த்தால் பெருமைப்படக்கூடியதுபோல் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் நன்றாக நடக்கவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, என்ஊரையை முடிக்கிறேன்.

* **திரு. ஜே. மாதா கவுடர் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் தமிழ்நாடு மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கையை அதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [2nd August 1966]

பாரத நாட்டிலே தமிழ்நாடு மின்சாரத்திலே மிக மிக முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது. நல்ல முறையிலே கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு நல்ல முறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சட்ட சபையிலே அதைப் போற்றவில்லை என்றாலும், வேறு மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறவர்கள் நம்மைப் பாராட்டிப் பெருமைப்படுகிறார்கள். புள்ளிவிவரங்களையும், இடங்களையும், என்னென்ன திட்டங்கள் என்றும் பார்த்து நன்றாகப் போற்றியிருக்கிறார்கள். சிறு சிறு குறைகள் சொல்வது சுலபம். சென்ற ஆண்டு வரை இந்த மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில், நான் அறிந்த வரையில், எதிர்க்கட்சிகளெல்லாம் கூட பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்களே குறைகள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், நேருங்கிவருகின்ற தேர்தலை வைத்துக்கொண்டு இலாகாக்களைக் குறை சொல்லுவது என்கிற நோக்கத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மின்சார போர்டிலே தேவைக்கு அதிகமான கருவிகளை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சொன்னால் அதை யாராலும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அங்கத்தினர்கள் குறைகளும்போதும் கூட என்ன சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் ஊருக்கு மின்சாரம் வரவில்லை என்றால், கம்பம் இல்லை, கம்பி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே என்றுதான் குறைபடுகிறார்கள். ஸ்டாக் இருந்தால் போடாமல் இருப்பார்களா? ஆகவே, தேவைக்கு அதிகமான சாமான்களை வைத்திருப்பதாகச் சொல்வது பொருந்தாத குற்றச்சாட்டு.

குந்தா ப்ராஜெக்ட் சம்பந்தப்பட்டவரை, பல கோடி ரூபாயில் கனடா கூட்டுறவோடு செய்யப்பட்டது. அதிகமாகிவிட்டது என்று சொன்னால் என்ன காரணம்? திட்டத்திலே குறையில்தான் பொருள்கள் விலை ஏறியிருக்கிறது. கூலி ஏறிவிட்டது. நாமே கூலியாட்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே, இப்படிப் பலதரப்பட்ட முறைகளிலே அதிகமாகியிருக்கிறது. அவர்கள் திட்டம் போட்ட அளவிலேதான் முடித்திருக்கிறார்கள். அந்த வேலையை எத்தனை ஆண்டுகளில் செய்ய வேண்டுமோ அதற்கும் முன்னதாகவே செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தவர்களை, உற்சாகத்துடன் உழைத்தவர்களைப் பாராட்டாமல் சிறு சிறு தவறுகளைச் சொல்லப் புகுவது சரியாகாது. அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மாற்றல் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றார்கள். ஆனந்தவிகடன் எதோ பாராட்டி எழுதிவிட்டதற்காக மாற்றல் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை. கோதையாரில் இருப்பவருக்கு சென்னைக்கு மாற்றல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், கோதையாரில் இருப்பவர்களை வேண்டும் என்று கேட்டு, இலாகா நியாயம் என்று செய்தால் அதில் என்ன குற்றம்? அவர்களுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல், பக்கத்திலேயே இருக்கட்டும் என்று செய்தால் என்ன? இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு காரியங்களைச் சொல்லுவது சரியல்ல.

2nd August 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

இந்த ஆண்டு மின்சார போர்டின் சாதனை மிகச் சிறந்தது. மழை இல்லாமல், குந்தா போன்ற பெரிய திட்டங்களிலும், தண்ணீர் வான் இறுக்கக்கூடிய நெருக்கடியான நிலையில் கட்டுப் பாட்டோடு மின்சாரத்தை விநியோகித்து, சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது நாம் பெருமைப்படக் கூடிய காரியமாகும். குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்குக் குறைத்து, யாருக்கும் இல்லாமல் போகாமல் 20, 25 சதவிகிதம் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், இந்த மாதம், அடுத்த மாதம் சரிசெய்து விடுவோம் என்று நம்பிக்கையோடு செய்திருக்கிறோம். இந்தப் பணியை நல்ல முறையில் கடந்த ஆறுமாத காலமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வெட்டு இல்லை என்று ஆகிவிட்டது. அவர்களுடைய பணியை நாம் பாராட்டக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறோம்; குறை கூறுவதில் அர்த்தம் இல்லை.

இந்தக் குறிப்பிலே குன்னூர்-கல்வார் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால், நான் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற St. Catharine Waterfall, கூக்கல்துறை ஆறு முதலிய இரண்டு திட்டங்களை எடுத்து, பரிசீலனை செய்தார்கள். ஆனால், அதைப் பற்றி இந்த ஆண்டு புள்ளிவிவரம் இல்லை. நான்சாவது திட்டத்திலே இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1961-வது ஆண்டிலேயே மஞ்சளாறு, புனைப்பள்ளம் திட்டம் பற்றி, பரிசீலனை செய்யப்படுவதாக அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது குறிப்பில் எதுவும் காணப்படவில்லை. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனூரில் 1962-63-ம் வருஷத்திலே 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு ரெவின்யூ யூனிட் ஆபீஸ் கட்டவேண்டும் என்று பட்ஜெட்டிலே போட்டிருந்தும், வேலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அப்படி ரெவின்யூ யூனிட் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அந்த ஆபீசை குந்தாவிற்கு மாற்றி விடலாமா என்கிற யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி யோசனை இருந்தால், அதைக் கைவிடவேண்டும். குந்தாவிற்குப் போகாமல் அந்த யூனிட் குன்னூரிலேயே இருப்பதுதான் நல்லது. 2½ லட்சத்தில் கட்டடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். கட்டடம் கட்ட நெருக்கடி நகரணமாக இப்பொழுது நிதி நிலை சரியாக இல்லாவிட்டாலும், யூனிட்டை யாவது மாற்றாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தேயிலையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. தேயிலை பாக்டரிக்கு மின்சாரம் வழங்குவது சம்பந்தமாக 1959-லேயே இந்த மன்றத்திலே நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அதன் பேரில் ஒரு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் கூட, தேயிலைக்கு மின்சாரத்தைக் குறைக்கக்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [2nd August 1966]

கூடாது என்று போட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தேயிலை அன்னியச் செலாவணி கொடுக்கும் பொருள். தேயிலை பறித்து நான்கு மணி நேரத்திலே பண்படுத்தப் படவேண்டும். இல்லா விட்டால் அது கெட்டுவிடும்; அந்நிய நாட்டுக்கு அனுப்பக் கூடிய உயர் ரக தேயிலையாக இருக்காது. உள்நாட்டில் உபயோகிக்கக் கூடிய, சாதாரண மட்ட ரக தேயிலைதான் கிடைக்கும். நல்ல தரமான தேயிலையாகச் செய்ய முடியாது. ஆகவே, தேயிலை பாக்டரிக்கு மின்சார வெட்டு இருக்கக் கூடாது. அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்யப் படவேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நான் சில வார்த்தைகளை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த நம்முடைய கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள், மின்சாரத் துறையில் நம்முடைய மாநிலத்தின் நிலையைப் பற்றியும், மின்சார போர்டார் மேற்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும், எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும், எவ்வளவுதான் மெத்தச் சிரமப்பட்டு பிரகாசமான ஒரு சொற்பொழிவை இந்த மன்றத்திற்கு அளிக்கவேண்டும் என்று விரும்பினாலும், அவர்களது உரை முற்றிலும் இருள் சூழ்ந்ததாகத் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் மிக வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சார இலாக்காவின்னுடைய நல்ல சாதனைகள் என்று எவ்வளவுதான் நாம் கவர்ச்சிகரமாகச் சொன்னாலும், கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகத் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைகள் மிகப் பயங்கரமான அளவுக்கு உருவெடுத்திருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களேகூட மறுக்க முடியாநிலை. ஆனித் திருமஞ்சனம் என்று நான் சொன்னதைப்போல, ஆடிப் பதினெட்டு, கார்த்திகை தீபம் போல, ஆண்டுதோறும் வந்து கொண்டிருந்த இந்த மின்சாரவெட்டு, இந்த ஆண்டைப்பொறுத்த வரையில், ஏறக்குறைய ஒன்பது மாத காலம் பெரிய அளவில் வந்துவிட்டதை நாம் பார்த்தோம். இதனால் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள், கடன் சமையில் ஆழ்ந்திருக்கவும், நல்ல தொழில் உற்பத்தி நசிக்கவும் ஆன ஒரு பெரும் துயரமான நிலையை நாம் பார்த்தோம். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணங்கள் என்ன என்று பார்க்கும்போது, பருவ மழை தவறியதைக் குறிப்பிட்டு அடிக்கடி வானத்தை மந்திரிமார்கள் காட்டுகிறார்கள். உண்மையிலேயே வசனமும் பருவ மழை தவறும் நிலையும் இந்த நெருக்கடியைத்தான் நமக்கு ஆண்டுதோறும் நெளிவாக விளக்குகிறதே தவிர, பல ஆண்டுக் காலமாக இருந்து வருகிற ஒரு காரியம்தான் இது. நம்முடைய மாநிலத்தைப்

2nd August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பொறுத்த வரையில், நீர் மின்சாரத்தை நம்பி இருக்கக் கூடாது. அனால் மின்சார உற்பத்தியைவும் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தல் பல ஆண்டுக் காலமாக இருந்துவந்தாலும், அதற்குச் சரியாக, யுச்சிராகத் திட்டமிடாத காரணத்தால்தான் இந்த அவதிக்கு ஆளாகும்படியான பெறு நிலைமைகள் ஏற்பட்டன.

இன்றைக்குக் கூட, நம்மிடத்தில் அளிக்கப்பட்ட இந்தப் பெரும் அறிக்கையில் பல்வேறு விவரங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும், இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்கார் மிகவும் ஓர வஞ்சனையாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது, இந்த மாநிலத்தினுடைய மின்சார வசதியைப் பெருக்குவதில் இந்த அரசாங்கமும் பெருமளவில் தவறிவிட்டது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு அழகழகான காரியங்களாகப் பல காரியங்கள்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறது. ஆனால், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இன்றைக்குள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, ஷராவதி நதி மின்சாரமும், நெய்வேலி மின்சாரமும் மட்டும் இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால், என்ன நிலைமை என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஷராவதியின் கருணையும் நெய்வேலியின் தயவும் இல்லாமல் இருக்குமானால் இந்த மாநிலத்தின் பிரச்சனை இன்னும் ஒரு பயங்கரமான, பூதாகாரமான உருவை எடுத்திருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். நம்முடைய நீர்நிலைகள் வறண்டுவிட்டன. ஆனால் ஒரே சீராக அனால் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்ன நேரத்தில் இன்னும் நிறைவேறாத காரியங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. இன்றைக்குக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தில் எதைச் சொல்லுகிறார்கள்? கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையமும், தூத்துக்குடி அனால் மின்சாரத் திட்டமும் வருவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, ஒன்றையும் தெரிவாகச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது நாம் 16 லட்சம் யூனிட்தான் அனால் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோமே தவிர, இன்னும் இந்தத் திட்டங் களெல்லாம் உருவெடுக்க இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் நிச்சயமாக ஆகும் என்றுதான் தெரிகிறது. அழகான பாஷையில் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால், நான் தெரிவாகச் சொல்லிக் கொள்ளவேன். கல்பாக்கம் மின் நிலையத்திற்குப் பூர்வாங்க வேலை நடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன பூர்வாங்க வேலை நடந்திருக்கிறது? நில ஆர்ஜித வேலை நடக்கிறது. ஆபீசில் நான்கு இன்ஜினியர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சந்தேகத்திற்குரியதாகத்தான் நிலைமைகள் உருவெடுத்து வருகின்றன. மத்திய அமைச்சர் திரு. பக்ருதின் அகமத் அவர்கள் வந்த நேரத்தில், இதற்கு இன்னும் ஓராண்டுக் காலம் ஆனாலும் ஆகலாம் என்று சொன்னார்கள். சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலைத் திட்டம் என்ன நிலையை அடைந்துகொண்டிருக்கிறதோ, அதே தான் கல்பாக்கம் மின்நிலையத்திற்கும் இருக்கிறதே தவிர, அதற்குப் பூர்வாங்க வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [2nd August 1966]

கான அறிகுறிகள் தென்படவில்லை. அந்தத் திட்டம் எப்படியும் வந்துவிடும் என்பதற்கு எந்த விதமான உத்தரவாதத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்கவில்லை.

அது மாதிரி, எண்ணூர் அளல் மின்சார நிலையமும் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது? நில ஆர்ஜித வேலையும், ஸ்விச் ஓர்க்ஸும் நடைபெறுகிறதே தவிர வேறொன்று மில்லை. செக்கோஸ்லோவேக்கியாவிலிருந்து இயந்திரங்கள் வந்து, இன்னும் பாரத் எலெக்ட்ரிகல்ஸிலிருந்து இயந்திரங்கள் வந்து, முடிவுறுவதற்கு இன்னும் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும் என்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, எண்ணூர் அளல் மின் நிலையம் சமீபத்தில் வரும் என்ற நிலை இல்லை.

தூத்துக்குடியைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் அதற்கான அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. நான்கு ஆண்டுகளாக நாம் கேட்ட நேரத்தில் எல்லாம் மிக அழகாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். இங்கிருக்கும் ஏட்டிலும் மிக அழகாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கீகாரம் ஆகிவிட்டது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்களே தவிர, எந்தக் கட்டத்திலே இருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் கொஞ்சங்கூட இல்லை. தூத்துக்குடி அளல் மின் நிலையத்தைப் பொறுத்து, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மத்திய சர்க்கார் அனுமதித்து விட்டது என்று நம்முடைய அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அதனுடைய நிலை என்ன? 250 மெகாவாட்டா? 100 மெகாவாட்டா? என்று நிர்ணயம் செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் "I have to battle with them" என்று பரிதாபகரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் முழுவதும் அங்கீகாரம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லவில்லை. கல்பாக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எண்ணூரை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, தூத்துக்குடியை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஏன் 250 மெகாவாட் தான் என்று இந்த அரசாங்கமே உறுதியாக இருக்கக்கூடாது? சேலத்திலே பெரிய இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை வரவேண்டும் என்று முயற்சிகளை ஆரம்பித்து, சாதாரண இரும்புத் தொழிற்சாலை வந்தால் போதும் என்று நிலைக்கு வந்து விட்ட மாதிரி, இதிலும் அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஏன் வற்புறுத்தியிருக்கக் கூடாது? இந்த மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிகள் இல்லை. அளல் மின்சாரம் ஒன்றை நம்பித்தான் இங்கே தொழிலும் விவசாயமும் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது என்று காரணங்களை விளக்கிச் சொல்லி, ஏன் இந்த அரசாங்கமே கூட, 250 மெகாவாட்டா, 100 மெகாவாட்டா என்று நிச்சயமாகச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது? ஒரு பக்கத்தில் மிக அலங்காரமாக சேதுசமுத்திரத் திட்டம் என்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் விரைவாகத் தூத்துக்குடித் துறைமுகம் வளருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அதற்கும் கொடுத்த பாடில்லை. இதற்கெல்லாம் சரியான பதிலை, சமாதானத்தைக் கூற

2nd August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வேண்டும். அழகான பிரசங்கம் அமைச்சர் செய்திருந்தாலும் அது வெறும் கனவாகத்தான் இருக்கிறது. கல்டாக்கம் திட்டத் திற்கு இன்னும் ஓராண்டுக் காலம் ஆகும், உதவி செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மத்திய மந்திரியைக் கேட்டால், தாமதம் ஆகுமே என்கிறார். 1967-இலாவது கிடைக்குமா என்று தெரியவில்லை. எண்ணூர் திட்டத்தைக் கேட்டால், அதுவும் இதே நிலைதான். தூத்துக்குடித் திட்டமும் அதே நிலைதான். அதே மாதிரி, ஹோகேனக்கல் திட்டம் பற்றி மைசூர் மாநிலத்தோடு நாங்கள் 'நெகோஷியேட்' செய்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால், சில மாதங்களுக்கு முன், மைசூர் மாநில சட்டசபையில் இந்த அரசாங்கத்தைக் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். "நாங்கள் ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறோம், சென்னை மாநில அரசாங்கம் ஒத்துழைக்காத காரணத்தால் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை" என்று சகல கட்சிக்காரர்களும் சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றஞ்சாட்டுகளுக்கு என்ன சமாதானம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? ஹோகேனக்கல் திட்டம்பற்றி மைசூர் மாநில சட்டசபையில் சொன்ன குற்றஞ்சாட்டுகளை நம்முடைய ராஜ்ய அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா? அந்தக் குற்றஞ்சாட்டுகளுக்கு இவர்கள் என்ன சமாதானம் சொன்னார்கள்?

அதே மாதிரிதான் ஆந்திர மாநிலச் சட்டசபையில் அங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலித் திட்டம் நமக்குச் சொந்தம் என்று நாம் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், பக்கத்தில் இருக்கும் ஆந்திர மாநிலத்தவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? "நெய்வேலியிலிருந்து நமக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும்; கொடுக்காவிட்டால், நெல்லூர் அரிசியை சென்னைக்குக் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிடுங்கள்" என்று திரு. கோபாலகிருஷ்ணய்யா என்பவர் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஆந்திர சட்டசபையில் திரு. பிரகாசமானந்த ரெட்டி அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். திரு. பிரகாசமானந்த ரெட்டி அவர்களும், "நானும் அரிசியை நிறுத்துகிற அந்தப் பாணியில்தான் சென்னைக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலியைக் கண்டு மட்டும் பெருமைப்பட்டுவிட முடியுமா? ஹோகேனக்கல் திட்டத்தைக் குறித்து மைசூர் மாநிலத்தவர்கள் நம்மீது குறை சொல்லும் அளவிற்குக் காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன, அனால் மின்சார உற்பத்திக் காரியங்கள் தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். ஆண்டுதோறும் அழகாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், எங்கே முன்னேறியிருக்கிறோம்? தூத்துக்குடித் திட்டம், எண்ணூர்த் திட்டம், ஹோகேனக்கல் திட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதுமா? நெய்வேலியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நாம் ஈடேற்றிவிட முடியுமா என்று பார்க்கும்போது மிகப் பயங்கரமான விளையாட்டுத்தனமான காரியத்திலே, ஏதோ பொழுதுபோக்கான காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்குத்தான் நிச்சயமாக வரவேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] 2nd August 1966]

நேற்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்க வேண்டியதைக் குறித்துப் பேசும்போது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் தென்னிந்திய எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன், கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன் போன்றவை வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சாரத் தொடர்பு கொடுக்கவில்லை, அரசாங்கம் அவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்தும் கூட, மின்சாரத் தொடர்பு கொடுக்கவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அதை எதிர்த்து, அந்தக் கார்ப்பரேஷனின் தலைவர் விளக்க அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தின் பதில் உண்டா? பதில் சொல்லும்போது என்ன சொல்லுகிறார்கள்? 792 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு அவர்கள் மின்சார இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் என்ன குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்? “நாங்கள் சரியாகக் கொடுத்துவிட்டோம். ஆனால், மின்சார போர்டார்தான் போடவில்லை” என்கிறார்கள். அதற்கு இவர்கள் என்ன பதில் அளிக்கிறார்கள்? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம் அறிக்கையிலே ‘லைசென்சுதாரர்கள் 792 வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கும், பம்பு செட்டுகளுக்கும் மின் இணைப்பு வழங்கியுள்ளனர்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டு எத்தனை கிணறுகளுக்கு, பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கியுள்ளது? பொதுப்பெடையாக ‘மொத்தம் 126 லட்சம் செலவு செய்து தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும், ஏனைய மாவட்டங்களிலும் ஏராளமான வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கும் ஏனைய கிணறுகளுக்கும் மின் இணைப்பு வசதியை அளித்தது’, என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பொருள்? அதற்கு என்ன அர்த்தம்? நாடே நெருக்கடியான நிலைமையில் கொந்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. வயல்வெளி எல்லாம் வெடித்துக் கிடக்கின்றன. நாட்டு மக்கள் ஒரு கவளம் சோற்றுக்குத் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் கோடிக் கணக்கான ரூபாயை மின்சார போர்டார் விரயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி வானத்தைப் பார்த்துப் பயன் இல்லை, கிணறுகளைத்தான் பார்க்கவேண்டும் என்பதாக அற்புதமான பிரசங்கத்தைத்தான் செய்கிறார்களே தவிர—இந்தக் கனவுகள் எப்படி நனவாகும்? பாலாறு பேசின் விதிமுறைகளைத் தளர்த்துவதற்குப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா? ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இன்றைக்குப் பட்டினி கிடக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். பவர் கட் என்று வந்தவுடனே, எத்தனை தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்தார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாதா? கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருகூர் என்ற ஒரு கிராமத்தில் ஒரு தொழிலாளியின் மனைவி வேலையில்லாத கொடுமையினால் உண்டான பட்டினியைச் சகிக்க முடியாது, தன் இரண்டு குழந்தைகளையும், தன்னையும் கொன்றுகொண்ட செய்தி நமக்குத் தெரியாதா? இதுபோல எத்தனை பட்டினித் தற்கொலைச் சாவுகள் பத்திரிகையில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்பர் தாம்பிரபரணி

2nd August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நீர் மின் திட்டம், அப்பர் மணிமுத்தாறு நீர் மின்திட்டம் ஆகியவை எல்லாம் இங்கே இன்பச் சூழ்நிலையை உண்டாக்கப் பேசப் படுகிறதே தவிர இந்த ஏட்டுச் சுவரைக்காய் நமக்குப் பயன்படுமா? சுல்பாக்கம் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? எண்ணூர் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? தூத்துக்குடித் திட்டத்தின் கதி என்ன? இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நில ஆர்ஜிதம் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் காரியம் ஆகிவிடுமா? இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை என்ன? வடக்கே இருக்கிற பரிவாரங்கள் எல்லாங்கூட நிதிநிலை சரியாக இல்லை என்பதைப்பற்றிப் பேசுகின்றன. இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்னேகூட கோடிக்கணக்காக வாங்கியுள்ள கடன் களுக்கு வட்டி கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலைதான் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்று பேசப்பட்டது. திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட கமிட்டியில் நமக்கு 11 சதவிகிதம் லாபம் இருக்கக்கூடிய வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று செய்துள்ள சிபார்சை ஏற்றுக்கொண்டோம். நமக்கு வட்டி கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதா? மிக அழகாக இந்த அறிக்கையில் 8 கோடி ரூபாய் வரிக்காகக் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. எங்கே கொடுத்தார்கள்? எங்கிருந்து கொடுப்பார்கள்? இன்றைக்கு சர்சார்ஜ்தானே கொடுக்கிறது. மின்சார நிறுவனம் 50 சதவிகிதம், சர்க்கார் 25 சதவிகிதம் என்பதாக சர்க்காரின் பொறுப்புத்தானே அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. பொரிய தோழிந்சாலை அகிலங்களுக்கு, மக்களுடைய செல்வத்தை உறிஞ்சுபவர்களுக்கு, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களுக்கு பூனிட் 4 பைசா, விவசாயிகளுக்கு 8, 9 பைசா என்பதாக இப்போது 11 பைசா கூட வாங்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்; இதிலேகூடப் பாரபட்சம் நடைபெற ஆரம்பித்து விட்டது. இவ்வளவு பெரிய நிறுவனத்தில், பொதுத் துறையில் இப்படியெல்லாம் பணம் விரயமாக்கப்படுவதை எடுத்துச் சொன்னால் கோபித்துக்கொள்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் சாட்டுகிறார்களே என்கிறார்கள். ஒருவர் இருவர் நிறைமசாலியாக இருந்தால் போதுமா? மின்சார போர்டின் தலைவருக்கு நூறு மனிதர்களுக்கு உள்ள நிறைம இருக்கலாம். ஒரு மரம் தோப்பாகிவிடுமா? அங்கே உள்ள லஞ்ச ஊழல்கள் எத்தனை? தாமதங்கள் எத்தனை? ஒரு விவசாயி கிணற்றுக்குப் பம்பு செட்டு வைக்கவேண்டுமென்றால் மின் இணைப்பு உடனே கிடைக்கிறதா? எனக்குத் தெரியும், என்னுடைய கிராமத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவர்களே எத்தனை பேர் வருடக் கணக்காக காத்துக்கொண்டு கிடக்கிறார்கள்? நானே அமைச்சரிடம் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு வந்து கேட்டேன். இதுவரை அந்தக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அழகான பிரசங்கத்தைச் செய்துவிடுவதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை நீர்ந்துவிடுமா? இன்னும் தெளிவாகக்கூடக் கோட்டுக் காட்ட முடியும். லஞ்ச லாபம் அடிக்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்? இத்தகைய நிலையில் மின்சார போர்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கலாமா?

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [2nd August 1966]

இன்னும்கூட நான் சொல்வேன். ஒரு அகில இந்திய ரிவர் க்ரீட் ஏற்பட்டாகவேண்டும். பிரம்மபுத்திரா, கங்கை நதியை தென்னக நதிகளுடன் இணைத்தால் இதனால் எத்தனை கோடி ஏக்கரா சாகுபடி செய்யமுடியும்? ஏன் ஆல் இந்தியா ரிவர் க்ரீட் ஏற்படுத்தக்கூடாது? இன்றைக்கு அங்கே உள்ளவர்களே சொல்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை விரயம் செய்து கொண்டிருக்கிறபோது ஏன் இப்படி ஒரு உருப்படியான காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது? செய்ய முடியாதா? இமாசலப் பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பிரம்மபுத்திரா, கங்கை போன்ற நதிகளை தென்னக நதிகளோடு இணைப்பதற்கு ஏன் ஆல் இந்தியா ரிவர் க்ரீட் ஏற்படுத்தக்கூடாது? (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எதற்கு ரிவர் க்ரீட்?) ரிவர் க்ரீட் ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்யலாம். மின்சார உற்பத்தியையும் செய்யலாம். இப்போது நதிகளிலே மின்சார உற்பத்தி செய்ய வில்லையா? அது தெரிந்தும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிக்குறுக்கிடுவதற்கு ஆச்சரியப்படுகிறேன். இப்படி எல்லாம் திட்டமாக எதையும் செய்வதற்கு முன்வராமல் இன்றையதினம் மின்சார போர்டு லஞ்ச லாபத்தின் வளர்ப்புப் பண்ணையாகத்தான் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுத் துறையில் இருக்கிற இந்த நிறுவனம் இப்படிச் சீர்கெட்டுப் போகலாமா? மின்சார போர்டுக்குத் தேவையான கம்பிகளை அவர்களே உற்பத்தி செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னேன். அத்துறையில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. லஞ்ச ஊழல்களுக்கு அடிப்படையாக மாறிவரும் நிலையில் பட்நாய்க் கம்பெனியில் இருந்தே வாங்கப்படுகிறது. தூத்துக்குடி மின்சார நிலையம் என்ன ஆயிற்று? லஞ்ச ஊழல்களுக்கு மன்னாகிய ஜெயந்தி கம்பெனிக்கே காண்டிராக்ட் விடப்பட்டு, இன்றையதினம் அதுவும் நடைபெறுது என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. என்றைக்கு இந்த நிர்வாகம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு அனல் மின்சாரமும், நீர் மின்சாரமும் பாதிக்குப் பாதி உற்பத்தியாகின்ற நிலைக்கு வருகிறதோ அப்போதுதான் விமோசனம் ஏற்படும். அத்துறையில் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். நிர்வாகம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். இவற்றுக்கு எல்லாம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

11-00
a.m.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பு பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாடினான், 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்று. அதேபோல் உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்கிறது இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி. "வானம் பொழிகிறது, பூமி கொழிக்கிறது. உனக்கேன் கிஸ்தி" என்று கேட்டான் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன். வானம் பொழியாவிட்டாலும் கிணறுகளை வெட்டி. மாடுகளை வைத்து கவலையின்மூலம் தண்ணீர் இறைத்துக் காலத்தையும் நேரத்தையும்

2nd August 1966] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

ஏரினாக்காமல், காலையிலே எழுந்து சென்று சுவீட்சைப் போட்டுவிட்டு வந்துவிட்டால், மாலையிலே திரும்பிச்சென்று அதை நிறுத்துவதற்குப் போனால் போதும் என்ற அளவில் மோட்டார் பம்புசெட்டுகளை அதிகமான அளவில் ஏற்படுத்தி, 1½ லட்சம் கிணறுகளுக்கு பம்புசெட்டுகள் கொடுத்திருந்த இந்த இலாகா இன்று 2½ லட்சத்திற்கு மேல் கொடுத்திருக்கிறது என்பது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்ததுதான். அங்கங்கே, என் தொகுதியில் அது போடப்படவில்லை, இந்தத் தொகுதியில் இன்னும் போடவில்லை என்பது போன்ற சிறு சிறு குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கலாம். ஆனால் பெருவாரியாகப் பார்க்கிற நேரத்திலே 2½ லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சக்தி கொடுத்திருக்கிறது இந்த இலாகா என்றால் அதை இந்த மன்றம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சில இடங்களிலே தவறுகள் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதானது, எதிர்க்கட்சியினர் ஒன்றும் பேச முடியாத நிலையிலே, பெரும் மகிழ்ச்சிக்குரிய பாராட்டத்தக்க நிலையிலே இருக்கக் கூடிய மின்சார இலாகாவைப் பாராட்டாமல் குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்ற அளவில், வெறும் வாயை மெல்லுவதற்குப் பதிலாக, சிறு அவல் கிடைத்தால் அதை மெல்லுவதைப் போல்தான். ஏதோ அங்கங்கே ஒன்றிரண்டு கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சக்தி கொடுக்கப்படவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். கம்பங்கள் நட்டுவிடலாம், வயர்கள் சுற்றிவிடலாம், விளக்குகள் போட்டுவிடலாம், இப்படியெல்லாம் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது மின்சார இலாகா என்று எதிர்க்கட்சியினர் தாக்கிப்பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மதியழகன் சொன்னார்கள், இருள் சூழ்ந்த இடங்கள் பல இருக்கின்றன என்று. இராமாயணத்திலே வரும், இராமன் கால்பட்ட இடமெல்லாம் பொன்னிகிவிட்டதென்று. அதேபோல் இன்று அமைச்சர் கண் பார்வை பட்ட இடமெல்லாம், கட்டான்தரையெல்லாம் வயல்களாகக் காட்சியளிக்கின்ற நிலையிலே, இருள் சூழ்ந்த இடங்களைல்லாம் அருள்சூழ்ந்து விளக்குகள் காட்சியளிக்கின்றன. மூன்றாவது திட்ட ஆரம்பத்திலே 500 மெகாவாட் ஆக இருந்தது, இப்பொழுது 1,000 மெகாவாட் அளவில் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்திலே 100 கோடிக்குக் கணக்குப் போடப்பட்டது, இன்றைக்கு 120 கோடியை எட்டக்கூடிய அளவிலே முன்னேற்றத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை ஏன் பாராட்டக் கூடாது? தமிழ்நாடு கல்வியிலே முன் நிற்கிறது, தொழிலிலே முன் நிற்கிறது, மின்சாரத்திலே முன்னிற்கிறது. காற்றுவேகம், மனோவேகம் என்றெல்லாம் எடுத்துக் காட்டிற்காகச் சொல்வார்கள். ஆனால், இன்று காங்கிரஸ் ஆட்சி இன்னொரு எடுத்துக்காட்டையும் காட்டியிருக்கிறது. அதுதான் மின்வேகம். மின்வேகம் என்ற புதுச் சொல்லை காங்கிரஸ் ஆட்சியும் இந்த இலாகாவும் தான் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் விதிகளுக்கும், விடுகளுக்கும் விளக்குகளை அதிகமாகப்போடுகின்ற அளவிலே முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். தொழிலுக்கு மட்டுமல்ல, உணவுத் துறைக்கும் தொடர்பு

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

[2nd August 1966]

இருக்கிறது என்ற அளவிலே கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் இந்த அறிக்கை விவாதத்திற்கு வந்திருப்பது பொருத்தமான விஷயம்தான். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன். மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டது. சராசரி 12 யூனிட்டைப் பயன்படுத்திக்கொண்டுவந்த நிலைபோய் இப்பொழுது 120 யூனிட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற நிலையில் இந்த மின்சார வெட்டு மழையில்லாததால் வந்தது. திரு. மதியழகன் அவர்கள் மின்சார வெட்டைப்பற்றிக் கேட்டால் மழையைக் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தண்ணீர் மின்சாரத்தை நம்பியிருக்கும் பொழுது மழையைக் காட்டாமல் வேறு எதைக் காட்டுவது? மழையில்லாததால்தானே வெட்டு வந்தது. இருந்தாலும் இந்த நிர்வாகத்திலே இருக்கிறவர்கள் பெருமைப்பட்டதக்க விதத்திலே அதைச் சமாளித்தார்கள் என்றால் அதைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டுமே தவிர, பெரிய குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லக் கூடாது. தூத்துக்குடியில் 26 கோடி ரூபாயில் ஒரு அனல் மின்சாரத் திட்டம், எண்ணூரில் 340 மெகவாட் அளவில் ஒரு அனல் மின்சாரத் திட்டம், நெய்வேலி அனல் மின்சாரத் திட்டம், இன்னும் தாம்பிரவரணி, மேல் மணிமுத்தாறு மின்சாரத் திட்டங்கள் இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால், நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பெருவாரியாகப் பயன் கிடைக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கம்பெனியார்களுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. எட்டுக் கம்பெனியார்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அவர்களுக்கு 122 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் இருக்கின்றவர்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டித் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் உள்ள மின்சாரக் கம்பெனிகளுக்கு அதிகப்படியாகக் கடன்கொடுத்து உதவினால் எங்களுடைய குறைகள் எல்லாம் தீரும். அங்கே தக்காளம்மபுரம், ஆரோக்கியநாதபுரம், துலுக்கர்பட்டி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்காகக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இன்னும் மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை. அங்கேயுள்ள கலெக்டர் அவர்கள், எஸ்.இ., ஏ.இ., இவர்களுடன் கூடிப்பேசி, எங்களுக்காரர் திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், டிஸ்ட்ரிப்ட். டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அதிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் வந்திருந்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் யோசனைகளை எடுத்துச்சொல்வதற்கு வசதியாக இருந்தது. அந்தக் கூட்டத்தின் பயனாக கைத்தறி நெசவாளர்கள், பிடித்தொழிலாளர்கள் இவர்களுடைய இடங்களிலே யூனிட்டிக்கு 29 பைசா போட்டதை 27 பைசாவாக ஆக்கினார்கள். வீட்டுக்கு 27 பைசா என்று வரும் பொழுது டொமெஸ்டிக் அல்லாத இடங்களுக்கு 29 பைசா என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தின் பயனாக நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு அது 27 பைசாவாகக் குறைக்கப்பட்டது. இதுபோன்ற நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கெல்லாம் அதுமாதிரிக் கூட்டங்கள்

[2nd August 1966 [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

பயன்படுகின்றன. ஏககாலத்தில் வசூலிப்பது என்பது ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. ஜனவரி மாதத்திலே இருந்து சிறிது சிறிதாக வசூல்செய்திருந்தால், இப்பொழுது ஏக காலத்தில் 200, 300 என்று வசூல் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஜனவரியிலிருந்து ஆகஸ்டு வரையில் சேர்த்து வசூல்செய்ய வேண்டிய நிலை இல்லாமல், முதலிலிருந்தே சிறிது சிறிதாகத் தவணைகளில் 10, 20 என்ற முறையில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மிகவும் முக்கியமாக இந்தச் சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது தாதுக்குடியிலே உள்ள கம்பெனிக்கு அதிகப்படியான கடன் வசதி செய்துகொடுத்தால் அவர்கள் ஹரிதமாகக் கிணறுகளுக்கு பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புச் செய்துகொடுக்கமுடியும், ஆகவே, அதை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. தா. சின்னசாமி : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் மின்சார இலாகாவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் தங்கள் மூலமாகச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மின்சார இலாகா என்றால் அது இப்பொழுது காப்பாடு போடுகிறது என்ற நிலையில் இருக்கிறது. இட்லிகூட மின்சாரத்தின் உதவியினால் செய்கிறார்கள். மின்சார இலாகா தீவிரமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய பம்புசெட்டுகளுக்குக் கொடுத்தும், ஏழைகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதற்கும் முன்வந்தால் நன்றாக இருக்கும். எங்கள் வட்டாரத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினாலேயும் தண்ணீரை இறைத்தே பிழைக்கவேண்டிய நிலைமை இருப்பதினாலும், அங்கே இரண்டு ஏக்கர் அல்லது மூன்று ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகள்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதாலும் அங்கே உள்ளவர்கள் மாடுகள் மூலம் இறைத்துப் பிழைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ளவர்கள் சால்வன்சி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் ஆகியும் கூட இன்னும் லைன் இழுக்காமல் இருப்பதினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அங்கே இருக்கின்ற மின்சார இலாகா அதிகாரிகளைக் கேட்டால் ஜில்லா அதிகாரிகளைப் போய் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். செளத் ஆற்காடு ஜில்லா அதிகாரிகளைக் கேட்டால், திருச்சி ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்தான் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் இதிலே வயதிலும் அனுபவத்திலும் பெரியவர்களான கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இங்கே ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வாயளவில் சொல்லுகிறார்களே தவிர, நடைமுறையில் ஒன்றும் காணோம். கிராமங்களில் எந்த ஹரிஜன் காலனியிலாவது மின்விளக்கு எரிகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

[திரு. தா. சின்னசாமி]

[2nd August 1966]

அவர்களுக்கு வேண்டிய போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படவில்லை. பஞ்சாயத்து மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பெரிய நிலச் சுவான்தார்களாகவும், பணக்காரர்களாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு உதவி செய்தால், அவர்கள் எங்கே முன்னேறித் தங்களுக்குச் சமத்துவமாக வந்து விடுவார்களோ என்று பயப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுத்து மின் விசை கொடுப்பதற்கான காரியங்களைச் சர்க்காரே நேரடியாகச் செய்ய வேண்டும். அமைச்சர்கள் சார்ந்த தொகுதி களைப் பொருத்தவரை மின்சார போர்டு சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற இலாக்காக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளாக இருந்தாலும் சரி, சரிவர நடந்து வருகிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். எதிர்க்கட்சியினர் உள்ள பகுதிகளில் அந்த மாதிரி வேலைகள் சரிவர நடைபெறுவதில்லை.

எங்கள் ஊரில் நடைபெற்ற ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு நீர்ப்பாசனக் கேணிகள் ஒதுக்கும் வகையில் நடத்த நிகழ்ச்சிகள் கேலிக்குரியவையாக இருக்கின்றன. 300-க்கு மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் வந்ததி லிருந்து அரசினரால் அங்கீகாரம்பெற்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் வெல்லிபேர் டிப்பார்ட்மென்ட் அதிகாரியோடு சேர்ந்து கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். திருவுளச் சிட்டுப் போடுவதானாலும் இரண்டு சிட்டையும் பார்த்துத் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கே கொடுக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. எங்கள் ஊரில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எனக்கு ஒரு வோட்டுக் கூடப் போடவில்லை.

ஆளுநர் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய அந்த ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏன் இந்த உதவிகளைச் செய்யக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுத்தால், அது காங்கிரஸ் கட்சிக்கே உதவியாக இருக்கும். இப்போது நீங்கள் செய்து வருவது எதிர்க்கட்சிக்குத்தான் உதவியாக இருக்கும். 'மண்டலத் தில் செய்த குறை மன்னரைச் சாரும்' என்ற வகையில் இதெல்லாம் ஆட்சியையே சாரும். சென்ற காலம், நிகழ் காலம், வருங் காலம் ஆகிய மூன்று காலத்தையும் அறிந்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். கள்ளக்குரிச்சியிலே நியாயமான முறையிலே கேணிகள் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது அந்தக் கேணி கொடுக்கப்பட்டதிலே, யார் முன்பே வீடு கட்டிக் கொண்டார்களோ, மாடு வாங்கிக் கொண்டார்களோ அவர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2nd August 1966] [திரு. தா. சின்னசாமி]

எங்கள் தொகுதியிலே உள்ள பல கிராமங்கள் இருட்டிலேதான் இருக்கின்றன. அந்த மக்களுக்கு மின்சாரம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது. அவர்கள் நாலெல்லாம் உழைத்து 1½ ரூபாய் கூலி பெற்று அந்த 1½ ரூபாய்க்கு முக்கால் படி அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து மூட்டை, இருபது மூட்டை என்று எடுத்துக் கொண்டு சென்றால் அவர்களைப் பிடிக்கலாம். ஆனால் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக்காக நான்கு மரக்கால், ஐந்து மரக்கால் என்று எடுத்துக் கொண்டு போகிறவர்களிடமிருந்து பறித்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், மற்ற அதிகாரிகளின் வீட்டில் 100 மூட்டை அரிசியைப் பார்க்கலாம். ஆறு மாதம் அவர்கள் ஒரே இடத்தில் பணியாற்றினால் மாடி விடு கட்டிக் கொள்ளும் அளவுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். பார்டர் தாண்டி அரிசி செல்வதைத் தடுக்கலாமே தவிர, கிராமத்திற்குக் கிராமம் எடுத்துச் செல்வதைத் தடுக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இங்கு பேசுவதற்கு இவ்வளவு நேரம் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. தண்டாயுதபாணி : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சார போர்டின் 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும், 1965-66-ம் ஆண்டு துணைநிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்னை மாநிலம் சிறப்பாகப் பணி புரிந்து வருகிறது என்று கூறும் நேரத்தில் அதிலே இந்த நிறுவனம் முதலிடம் பெறுகிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள், இந்த நிறுவனம் சிறப்பாகப் பணி புரிந்தாலும் கூட, ஏதாவது குறை கூற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற ஒருசில குறைபாடுகளைப் பெரிதாக எடுத்துக் கூறுகிறார்களே தவிர, அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற விளக்கக் குறிப்புகளை அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் கிராமப் புறங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியதன் எண்ணிக்கை 1,813; தற்போது ஏறத்தாழ 22,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் 14,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து வந்தது தற்போது 2½ லட்சம் பம்பு செட்டுகள் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. நபர் ஒன்றுக்கு 12 யூனிட்டாக இருந்தது தற்போது 100 யூனிட் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. நேற்று இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த மதிப்புக்குரிய மணி அவர்கள் கூட, தஞ்சை ஜில்லாவில் அவர் பகுதியில் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் காலதாமதம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு அதைக் கேட்கிற நேரத்தில் வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதி தனிப்பட்ட கம்பெனியாருக்குச் சொந்தமான பகுதி தஞ்சை ஜில்லாவில் மின்சார விஸ்தரிப்பு பொதுவாகக் குறைவு. அதற்குக் காரணம்

[திரு. மா தண்டாயுதபாணி] [2nd August 1966]

அந்த ஐல்லாவைப் பொறுத்தவரை மின்சார விஸ்தரிப்புப் பொறுப்பு தனிப்பட்ட நிறுவனத்திடமே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதோடு அது டெஸ்டாப் பிரதேசமாக இருந்த காரணத்தால்தான் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தண்ணீர் வசதியைப் பெற வேண்டிய நிலைமை இல்லை. அதனால் அங்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு மிகக் குறைவாக இருந்தது. அங்கு தற்போது ஏற்படுகிற தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைப் போக்கும் நோக்கத்தோடு கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக அரசாங்கம் பல கிணறுகளைத் தோண்டி வடிமுனைக் கிணறுகளை அமைத்தார்கள். அதன் மூலம் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுச் செயலாற்றி வருகிறோம். மேட்டூர் நீர்நீர் தேக்கம் மிகக் காலந்தாழ்ந்தே திறக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, வடிமுனைக் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்து குறுவைச் சாகுபடி செய்ய நூற்று நடவேண்டிய அவசிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த அளவிற்கு அந்த நிறுவனத்தை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கடந்தாண்டு மின்சார வெட்டு கிட்டத்தட்ட ஒன்பது மாதங்கள் இருந்து வந்திருக்கிறது. இதற்கான காரணம் இந்த அறிக்கையில் தெரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஜலத்தை தம்பித்தான் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வருகிறோம். நமக்கு, அனால் மின்சாரம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அனால் மின்சாரத்தைப் பெருக்க நாம் திட்டமிட்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதை 60 சதவிகிதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதுகாறும் திட்டமிட்ட பணிகளை இந்த இலாகா சிறப்பாகக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எப்படி முடித்து வந்ததோ அதேபோல் இந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றி மின்சார வெட்டு ஏற்படாத வகையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுக்கிற நேரத்தில் மின்சாரக் கழகம் அனுமதி தந்து விடுகிறது. பிறகு மின்சார விஸ்தரிப்பு அந்தப் பகுதியில் செய்வதற்கு அதிகக் காலமாகிறது. என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் கிட்டத்தட்ட ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அனுமதி வழங்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் வேலை துவங்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியில் நீண்ட நெடுங்காலமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு மிகமிக குறைவாக இருந்து, ஒரே காலத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு நிறைவேற்றுவதற்குப் போதிய ஊழியர்கள் இல்லை. ஆகவே, அதிகப்படியான ஊழியர்களை நியமித்து மின்சார அனுமதி வழங்கிய குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக மின்சார இணைப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் குறிப்பிட்ட காலத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு

2nd August 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். இப்படி இணைப்புக் கொடுத்த கிராமங்களுக்கு, மூன்று நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு தனி லைன்மேன் இருக்கவேண்டும். ஒரு தாலுகா தலைநகரத்தில் அதைச் சுற்றி 15 கிராமங்களுக்கு ஒரு லைன்மேன் நியமித்து விடுகிறார்கள். கிராமப் பகுதிகளிலே போக்குவரத்து வசதியும் குறைவு. டெலிபோனும் கிடையாது. ஆகவே, இரவில் ப் யூஸ் போய் விட்டால் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு அதைச் சீர் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மூன்று நான்கு கிராமங்களை ஒன்றாக இணைத்து மத்தியப் பகுதியில் ஒரு லைன்மேனை நியமித்தால், இதுபோன்ற கிராமங்களைத் தவிர்க்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார பம்ப் செட்களுக்கு மினிமம் இவ்வளவு சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. மின்சாரக் கழகம் நிர்ணயித்திருக்கிற தொகை கணிசமாக மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள தனியார் நிறுவனப் பகுதிகளில் இதைப்போல் ஐந்தாறு மடங்கு அதிகமாக நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமம் மின்சாரக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான பகுதி, அடுத்த கிராமம் தனிப்பட்ட நிறுவனத் தாருக்குச் சொந்தமான பகுதி. இதில் 6 அல்லது 7 ரூபாய் செலுத்துகிற விவசாயி அடுத்த கிராமத்தில் ஒரு பம்ப் செட் வைத்தால் 28, 29 ரூபாய் செலுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வேறுபாட்டைப் போக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

- அடுத்து, இந்த அனல் மின்சார நிலையத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் நாகையில் ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் துவக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அது கைவிடப்பட்டு விட்டதாக இந்தக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து நாகையில் அனல் மின்சார நிலையத்தைத் துவக்கினால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கும், மற்ற தொழில் துறை வளர்ச்சிக்கும் நல்லதொரு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை மனத்திலே கொண்டு, அதை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மின்சாரக் கழகம் நல்லமுறையில் பணி புரிந்து வருகிறது. அதன் தலைவர் அவர்கள் சிறப்பான முறையில் பணி புரிந்து வருவதால்தான், இந்த மின்சாரத்துறை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில் முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதற்கு நாம் வழங்குகிற நிதிக்கு 6 சதவிகிதம் வட்டி வாங்குகிறோம். அப்படி வழங்குகிற நிதியில், ஒரு பகுதியை மாணியமாக வழங்கலாம். நாம் வழங்குகிற நிதிக்கு வட்டி வசூல் செய்யாமலிருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். அப்படிச் செய்து, ஊக்குவித்து மிகுதியுள்ள கிராமங்களுக்கும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கும், தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருவதற்கும் அதுபோன்ற முறையைக் கையாள முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று

[திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

[2nd August 1966]

மென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு, பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட டிருக்கக்கூடிய இந்த மின்சார போர்ட் அறிக்கை மீது சில விஷயங்கள் கூறுவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு நாட்டின் விவசாய வளர்ச்சிக்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் மின்சாரம் மிக மிக இன்றியமையாததாகும். மின்சாரத்தின் மூலம் விவசாய அபிவிருத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், மின்சாரம் மூலம் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரை இறைக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றையதினம் போர்டார் விவசாயத்திற்காக முன் பாத்தியதை அளித்திருந்தாலும் கூட, 23 சத விதிகம் தான் விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே, 40 சத விதிக மாறாது விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் விநியோகம் செய்தால்தான் உதவியாக இருக்கமுடியும் என்பதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் பற்றாக்குறை காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளாக விவசாயத்தை நம்பியிருக்கக் கூடிய விவசாயிகளும், நாட்டிலுள்ளவர்களும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது நாம் அறிந்த விஷயமே. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயத்திற்குக் கிணறுகள் வெட்டி அதன் மூலம் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்றையதினம் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், மின்சார விஸ்தரிப்பு மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் நாலైந்து தனியார் கம்பனிகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு எவ்வளவுதான் அறிவுரைகள் கூறினாலும், அரசாங்கத்திலிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கடன் கொடுத்தாலும், அவர்கள் வேலைகளை எப்போதும் போல் தாமதமாய்ச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காகவோ, அல்லது அரசாங்கத்திலிருந்து சொல்கிறார்கள் என்பதற்காகவோ, அவர்கள் வேலை செய்வது கிடையாது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கம் தனியார்த் துறையை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் அவர்கள் வேலைகளை மிகவும் தாமதமாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். தனியார்த்துறை மின்சாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதுதான் நியாயமாக இருக்கமுடியும். மின்சாரக் கம்பிகள், நாகக் கம்பிகள் போட்டுக் கொண்டிருந்ததை எடுத்து விட்டு அலுமினியம் கம்பிகள் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. காரணம் என்னவென்றால், அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதற்காக விலை உயர்த்த கம்பிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் 1,600 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடிய கிராமப் பகுதிகளில் இன்றைய தினம்

2nd August 1966] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்காக இதுவரையில் 2,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப் பட்டிருக்கின்றன. 2,000 கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த ஜில்லாவில் 792 கிணறுகளுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுத்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 792 கிணறு களுக்கும் மின்சாரம் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை என்றுதான் சொல்லமுடியும். அதற்கு வேண்டிய தயாரிப்புகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய வேலைகளை செய்திருப்பார்களே தவிர, பூராவும் கொடுத்திருப்பதாக என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வதற்கில்லை. என் தொகுதியில் 120 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 30-க்குத்தான் மின்சார வசதியிருக்கிறது. நீர்மூளை என்ற கிராமத்தில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு ஓவர்ஹெட் டாங்க் கட்டி அதற்கு மின்சாரத் தொடர்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் கூறியதுபோல், நாகையில் ஒரு அனல் மின்சார நிலையத்தை அமைக்க அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்வது சரியாக இருக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், தூத்துக்குடியை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதால் நாகைப்பட்டினம் தேவையில்லை என்று. ஆகவே, இதை மறுபரி சீலனை செய்து நாகப்பட்டினத்தில் அனல் மின்சார நிலையத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு உடனடியாக வேண்டிய சிபாரிசுகளை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில், விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. விவசாயத்தை பிரதானமாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், தஞ்சை ஜில்லாவில் இப்போது கிணறுகளை வெட்டுவதின் மூலமாக எல்லா கிராமங்களிலும் நல்ல முறையில் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி விவசாயத்தை மேலும் அபிவிருத்தியடையச்செய்ய முடியும் என்ற நல்லெண்ணம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் எல்லாக் கிராமங் களுக்கும் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-30
p.m.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகா, அரசாங்கத்தின் பல இலாகாக்களில் பாராட் டப்பட வேண்டிய இலாகாக்களில் ஒன்று. சென்னை ராஜ்யம் இந்த தேசத்தில் பல துறைகளில் நல்ல பெயர் வாங்குவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பது இந்த இலாகா என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, இந்த தேசத்திலுள்ள அனைவரும் இந்த இலாகாவைப் பற்றி பாராட்டு தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால், எதிர்கட்சி நண்பர்கள் அரசாங்கத்தை எந்த அளவுக்கு 'கண்டெம்' பண்ணிப் பேச

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [2nd August 1966]

வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதையெல்லாம் நாட்டு மக்கள் நன்றாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசம் முழுமைக்கும் என்ன நிலைமை என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியில் நான் இருந்தாலும், நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருந்தால், அதை எடுத்துக் காட்டி கண்டிக்க நான் என்றுமே தவறியதில்லை. என்னுடைய உற்ற நண்பர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, இலாகா அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருந்தால், அதை நான் 'கண்டெம்' பண்ணாத நாளே டெயராகாது. பாராட்டப் படவேண்டிய அளவுக்கு பாராட்டி விட்டு, இருக்கின்ற தப்புகளை எடுத்துச் சொல்லி; அதற்கு இன்னிள்ளை செய்யவேண்டும் என்று 'கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' ஆக சொல்லவும் வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் மின்சார போர்ட் தலைவர் திரு. அப்பாத்துரை அவர்களைப் பாராட்டிவிட்டு, அதிலுள்ள குறைகளையும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். (குறுக்கீடு) திரு. மதியழகன் அவர்களைத்தான். ஒரு வழியில் அதிகாரிகளைப் பாராட்டிவிட்டு பின்னால் குறைகளைச் சொன்னார்களே அந்த அளவுக்கு அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

இந்த ராஜ்யத்தில் தேவைக்கு மிகுந்த மின்சார உற்பத்தி இருக்கவேண்டும் என்ற அளவில் மின்சார இலாகா டார்ஜெட் போட்டு அதற்குத் தகுந்த முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஒதுக்கியிருந்தாலும், அத்தனையும் செலவு செய்து விட்டோம் என்று முதல் தரமாகச் சொல்லக்கூடிய இலாகா இந்த இலாகா. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொடுத்த பணத்தையும் செலவு செய்துவிட்டோம், அது மட்டுமல்ல, நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்திருந்த மேட்டூர் வேலையையும் முடித்து விட்டோம் என்று சொல்வதைப் பார்க்கும் போது நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். (குறுக்கீடு) நண்பர் அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள், கேட்கிற பணத்தை எல்லாம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கேட்பதற்கு மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம், மின்சார இலாகா கேட்கின்ற பணத்தை அரசாங்கத்தால் கொடுக்க முடியாது என்பதுதான். அது தவறாக வேண்டுமென்றால் இருக்கலாம். நண்பர் திரு. அப்பாத்துரை அவர்களிடம் இன்னும் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும், ஒரு குந்தா அல்ல, இன்னும் பத்து குந்தாத் திட்டங்களையும் சீக்கிரமாகவே முடித்துக் கொடுப்பார்.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: இப்படிப்பட்ட விவாதத்தில் பேசும்போது, குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளின் பெயர்களைச் சொல்லாமல், அவர்கள் வகிக்கும் பதவியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது நல்ல சம்பிரதாயமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

2nd August 1966]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : மின்சார இலாகா என்பது ஒரு 'ஸ்டார்ச்சடரி பாடி' அதற்கென்று தனியாகச் சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறோம், சர்க்காருக்கும், இதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் செயல்படுகிறது. ஒரு இலாகாவைப்பற்றி சொல்லும்போது, அதன் தலைவரைப்பற்றி குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் பொறுப்பு வகிக்கின்ற ஒரு இலாகாவைப் பற்றி பேசும் போது, அவரைப்பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது, அப்போது நண்பர் பட்டக்காரர், நண்பர் திரு. ராமைய்யா என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. என்னால் அப்படிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை ஒருவேளை என்னை அறியாமல் சொல்லும் ஒரு குறையாக இருக்கலாம். அந்த முறையில் மின்சார இலாகாவின் தலைவர் என்ற முறையில்தான் அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறதே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் அவரைப்பற்றி குறிப்பிட வேண்டும் என்பதற்காக சொல்வதல்ல, அப்படிச் சொல்வதற்கு இடமேயில்லை என்பது என்னுடைய ஸ்ட்ராங்கான அபிப்பிராயம் என்பதை நான் பல முறை சொல்லி யிருக்கிறேன். அந்த முறையில் தலைவர் பதவியில் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான், அவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 'அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரிஸ்' அதாவது, விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்கள், சர்க்கரை ஆலை, காட்டன் மில் இவைகள் எல்லாம் நன்கு வளர்ந்திருக்கின்றன. அதோடு விவசாயத்திற்கென்று இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், அதைப்பார்த்து நாம் எல்லோரும் பெருமையடையவேண்டும். முக்கியமாக, இதில் மின்சார வெட்டு அவசியமா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த 'கட்' அவசியமேயில்லை என்பதுதான். இது தேவைதானா என்பதை நண்பர் திரு. ராமைய்யா அவர்களிடத்தில் கேட்கிறேன். இந்தக் 'கட்' டிஞல் எந்த இன்டஸ்ட்ரியாவது பாதிக்கப்பட்டதா? என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எந்த இன்டஸ்ட்ரிஸும் இந்த மின்சாரக் 'கட்' டிஞல் பாதிக்கப்படவேயில்லை, ஏதோ இப்படிப் பட்ட 'கட்' இன்டர்யூஸ் செய்வதின் மூலமாக அரசாங்கம் சில அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட 'கட்' கொண்டுவரப்பட்டதோ என்று கூட நான் சந்தேகப்படுகிறேன். எல்லா சிமின்ட் பாக்டரி களும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. கோயம்புத்தூரிலுள்ள பல மில்களை ஏற்கெனவேயே அவர்கள் 'க்ளோஸ்' பண்ணுவது நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, 'கட்' வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கக்கூடும். ஆனால் உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யார்? சிறிய சிறிய அளவில் அதாவது 100 யூனிட், 50 யூனிட், 20 யூனிட், 10 யூனிட் என்று உபயோகித்து தொல்பூி செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் இங்குள்ள தலைமை காரியாலயங்களில் வந்து யாரிடம் சொல்வது என்று தெரியாமல், வெறும் சுவற்றைப்பார்த்துக்கான் பெட்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [2nd August 1966]

கொண்டு போனார்கள். இவ்விதம் சிறிய சிறிய இன்டஸ்ட்ரீஸ் பாதிக்கப்பட்டன, பெரிய இன்டஸ்ட்ரீஸ் எதுவுமே பாதிக்கப்படவில்லை. அதைப்பார்த்து நாம் ஓரளவுக்கு பெருமைப்பட வேண்டியது தான். நண்பர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் மின்சார இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த காலத்தில், இந்த மாநிலத்தில் 'கட்' என்பது இல்லாமல் இருந்தது. அதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எந்தவிதமான தொந்தரவும் இல்லாமல் சில வருஷங்களாக காப்பாற்றப்பட்டது. அதற்குத் துணையாக மின்சார போர்ட் தலைவர் அவர்களும், அவர்களுடைய சபார்க்கினேட்டுகளும் இருந்து வந்தார்கள். அதற்கேற்ற முறையில் அமைச்சர் நண்பர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் அங்கங்கு ஏற்படுகின்ற குறைகளைப் புரிந்து கொண்டு தீர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இப்போதுள்ள நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமங்களில் பலவிதமான குறைகள் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. முக்கியமாக டிஸ்ட்ரிப்யூஷனில் இருக்கக்கூடிய குறைகள், தப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளை இந்த இலாகா திறம்பட நிவர்த்தித்துவிட்டால், எந்த மனிதனும் அவன் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த இலாகாவை குறை கூறவே முடியாது. அதிகாரிகள் பல உத்தரவுகள் போடுகிறார்கள். ஆனால், கிராமத்தில் அந்த உத்தரவு சரிபாட செயல்படுவதில்லை. இங்கேயுள்ள போர்ட் தலைவர் அவர்கள் 24 மணி நேரத்திற்குள் ஒரு காரியம் நடைபெறவேண்டும் என்று உத்தரவை போடுகிறார்கள் என்றால், அந்த இடத்தில் காரியம் நடைபெற வேண்டும். நண்பர் அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் அந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டு உடனடியாக--நேரடியாக இருந்து காரியத்தைச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். இதை மற்றவர்கள் வழிகாட்டியாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இப்போதுள்ள குறைகளை எடுத்துக்கொண்டால், பல மேலெழுந்தவாரியாக இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு கிராமங்களில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து விட்டால் எல்லோராலும் இந்த இலாகா பாராட்டப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹொகனக்கல் திட்டம் சம்பந்தமாகப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது அமைச்சர் நண்பர் திரு. ராமைய்யா அவர்களுக்கும், நமது முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் அத்தயந்த நண்பர் மைசூர் முதலமைச்சர் திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள். இவர்கள் லெவலில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமே தவிர, அதிகாரிகள் லெவலில் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது தவறு. இது ஒரு பொலிட்டிக்ஸ் டிஸ்கஷனாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, நிர்வாக டிஸ்கஷனாக இருக்கக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால் கிராமில்லாமல் இது நடந்துவிடும். அப்படிச் செய்திருந்தால் இப்போது இந்த அறிக்கையில்கூட சேர்த்து

2nd August 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

அதைச் சொல்லியிருக்கலாம். அமைச்சர்கள் நேரடியாக பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதாக இருந்தால் மைசூர் அரசாங்கம் ஒப்புதல் கொடுத்திருக்கக்கூடும். மைசூர் அரசாங்கம் பல நேரங்களில் நமக்கு உதவியாக இருந்திருக்கிறது. நமக்கு பெரும் கஷ்டம் வந்துவிடுமோ என்று சொல்லும்போது, சென்ட்ரல்சென்ட் கட் வந்துவிடுமோ என்று சொல்லும்போது ஒரு அக்ரிமென்ட் போட்டார்கள். அதற்கு அந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அந்த அக்ரிமென்ட் கான்ஸல் ஆகிவிட்டது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி இல்லாமல் அந்த அக்ரிமென்ட் நிரந்தரமாக இருந்தால்—அவர்களிடம் ஏராளமான மின்சாரம் இருக்கிறது—எப்போது வேண்டுமோ, அப்போது வேண்டிய அளவுக்கு நாம் அதை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். அந்த அக்ரிமென்டை கான்ஸல் செய்திருப்பார்களானால், அதை ரென்பு செய்து எந்த நேரத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தகுந்தபடி அக்ரிமென்டை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதிலே ஒன்று இருக்கிறது. 1968-69-ம் ஆண்டில்தான் 3 சதவிகிதம் லாபம் வரும் என்று கண்டிருக்கிறது. 11 சதவிகித லாபம் வந்தால், 3 சதவிகிதம் நிகர லாபம் வரும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். 1968-69-ல்தான் லாபம் வரும் என்று கண்டிருக்கிறதே தவிர, இன்று எவ்வளவு லாபம் வருகிறது என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு அறிக்கை கொடுக்கும்போது நாளை என்ன வரும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்று என்ன இருக்கிறது என்று குறிப்பிடவேண்டும். அதைக் குறிப்பிடவில்லை. அதையும் குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். 1968-ல் 3 சதவிகித லாபம் வரப் போகிறது என்று சொல்லும்போது, 1966-ல் எவ்வளவு லாபம் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அதே நேரத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். லாபம் சம்பாதிக்கும்போது மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டி விடவேண்டும் என்பது இல்லை. நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, பொது மக்களிடமிருந்து கட்டணத்தை அதிகமாக வசூலிக்கவேண்டும் என்ற முறையை விட்டு விடவேண்டும். மக்கள் அரசாங்கத்தினால், மக்கள் பணத்தைக் கொண்டு நடத்தப்படும் இலாகா இது. பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற கருத்து இருக்கவேண்டுமே தவிர, அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதிக லாபம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது கட்டணத்தை அதிகமாக உயர்த்தக் கூடாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற வருஷம் ஒன்று சொன்னேன். பதனீர் காய்ச்சுவது ஒரு காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரி. அக்கிரிகல்ச் சருக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு எந்த அளவுக்கு சார்ஜ்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [2nd August 1966]

செய்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்குப் பதனீரைக் காய்ச்சி கருப்பட்டி செய்யும் தொழிலுக்கு சார்ஜ் செய்ய உத்தரவு போட வேண்டுமென்று சொன்னேன். அப்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது இன்னும் காரியாம்சத்தில் வரவில்லை. அதை கனம் முதல் அமைச்சர், அவர்களுடைய கவனத்திற்கும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவருகிறேன். பதனீர் காய்ச்சுவதற்கு வேண்டிய ஃப்யூயல் கிடையாது. பதனீர் காய்ச்சும் இன்டஸ்ட்ரி இருக்கவேண்டுமென்றால், இனிமேல் மின்சாரம் மூலமாகத்தான் காய்ச்ச முடியும். பதனீர் காய்ச்சுவதற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டவேண்டுமோ, அவ்வளவு காட்டவேண்டுமென்று மின்சார போர்டையும் அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகா அடிக்கடி கனம் திரு. ராமைய்யா அவர்களிடமும், கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களிடமும் வருகின்றது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு குறை சொன்னார்கள். கல்பாக்கம் மின்சார நிலையத்தின் அவசியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்தாகி விட்டது. எவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டுவர முடியுமோ, அவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டு வந்தால்தான் மக்கள் ஏமாற்றம் இல்லாமல் இருப்பார்கள். இதிலே அரசாங்கம் நேரடியாக எந்த அளவுக்கு பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தூத்துக்குடி மின்சார நிலையத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய கடிதங்கள், மத்திய அமைச்சர் திரு. சாவ் அவர்களுடைய கடிதங்கள் எல்லாவற்றையும் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அசிங்கமான நிலையில் இருந்தது. எப்படியும் அது வந்து விடும் என்று கனம் முதல் அமைச்சரும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரும் சொல்லும்போது அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்போது தூத்துக்குடிக்கு மின்சாரம் குந்தாவிருந்து போகிறது. அதனால் வேஸ்டேஜ் 25 சதவிகிதம் போகிறது. எங்கள் ஊரில் இருக்கிற தரங்கதராவுக்கு அங்கிருந்து போகிறது. அதனால் வேஸ்டேஜ் ஏற்படுகிறது. இப்படி வேஸ்டேஜ் ஆவதை உபயோகப் படுத்தினால் நூற்றுக் கணக்கான பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியும். தூத்துக்குடி மின் நிலையம் வந்தாலொழிய, விமோசனம் கிடையாது.

சேர்வராயனில் மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்யவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திட்டம் போடப்பட்டது. இன்றும் அந்தத் திட்டம் அச்சிட்டுக் கொடுக்கப் படுகிறதே தவிர, இன்னும் பூர்த்தி ஆகவில்லை. 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே பரிசீலனை செய்து முடிவு கண்ட திட்டம். நான்காவது திட்டத்தில் அதையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd August 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

இப்போது இருக்கிற திட்டங்களெல்லாம் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமானால், அரசாங்கத்தின் திறமை இருக்கிறது, மின்சார போர்டின் திறமை இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் சேர்ந்துதான் இந்த மாநிலம் உணவில் பற்றாக்குறையாக இருந்தது போக, நாம் செல்லிப்-சலிபெஷன்-ட்டாக இருக்க முடியும், நாமே இயங்க முடியும் என்ற நிலையில் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கும் இலாகாவுக்கு எந்த அளவிலே அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமோ, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து எவ்வளவு உதவி பெறவேண்டுமோ, பெற்று—மந்திரிகள் எழுதும் கடிதத்தையே இல்லை என்று கூறுகிறார்கள், திரு. ராவ் போன்ற பொறுப்புள்ள மந்திரி இல்லை என்று கூறுகிறார், அந்த மந்திரி பப்ளிஷ் செய்கிறேன் என்று பப்ளிஷ் செய்கிறார், இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்றால், இங்குள்ள அமைச்சர்கள் தைரியமாக, பலமாகச் சண்டை போடவேண்டும், அப்படிப் போட்டால் ஒழிய இந்தத் தவறைத் திருத்த முடியாது—அந்த அளவில் உதவிகளைப் பெற்று திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to place before the House some facts regarding the Kodayar Hydro-Electric Scheme which is being executed in the Kanyakumari district. Sir, the Electricity Board has very successfully established a Government there, just like the Naga Government or the Mizo Government. They are taxing the labourers working in that Project at the rate of two paise per head per day. They are collecting it as a sort of poll tax.

Regarding the execution of the scheme, there are two dams, a Lower Dam and an Upper Dam. Two tunnels are connected with these dams. About the contract for the construction of the tunnels, tenders were called for for the Upper Dam tunnel and finally the contract was given to Messrs. Patel and Company for several lakhs of rupees. Sir, the contract for the Lower Dam tunnel was also given to the same Company at the same rate without calling for tenders. The work connected with the Lower Dam can be done at one-fourth of the rate for the work connected with the Upper Dam. The wage paid to a coolie at the Lower Dam is only Rs. 1.50 per head while the wage paid at the Upper Dam is Rs. 6 or 7. The living condition in the Upper Dam is very bad and the workers there are shivering in the biting cold there. A worker will not be able to work for more than two hours a day but he is paid Rs. 7. The Upper Dam is situated at an height of 5,000 feet above the Lower Dam. Also for rock blasting, Messrs. Patel & Company are paid Rs. 200 for 100 cubic feet. Perhaps the local contractors are doing this work for Rs. 18 or 19. Apart from that, for removing 1,000 units of loose earth, the same company is paid Rs. 180 per 1,000 cubic feet, whereas the local contractors are doing it for Rs. 18 per 1,000 cubic feet. What the people there say is that the wife of some

[Sri A. Kunjan Nadar] [2nd August 1966]

big officer in the Electricity Board had to be treated at Bombay and the whole medical expenditure was met by this Patel Company and that is why they are given these rates.

MR. DEPUTY SPEAKER : When the hon. Member is making an allegation, has he made sure that there is any substance in it? It is not enough if the hon. Member says 'People are saying'. In the interest of parliamentary democracy, such allegations should not be made in the House, unless the hon. Member is prepared to take the responsibility for them.

SRI A. KUNJAN NADAR : I take full responsibility for that. I want to be charitable to that particular officer. That is why I did not say anything on my part about him.

Kanyakumari is famous for timber and for its cheapness and quality. This hydro-electric scheme is done in the interior of very dense forests. Timber contract is given to a timber contractor in Salem. He has to supply timber at the spot. But the Electricity Board lorries take the timber from Salem to the spot. One can see at the site, wood worth several lakhs of rupees fallen down and deteriorating for thousands of years, because there is nobody to remove it and no roadway to take it out of the forest. At that place timber is brought from Salem.

I will begin from the very foundation. The site for the foundation is decided after a thorough investigation, boring and testing the soil. The Lower Dam foundation is struck forty feet deep, spending several lakhs of rupees. There is loose clay. Now the authorities are thinking of just avoiding the site or filling up the whole pit with concrete. That means that the money spent for investigation was swallowed by somebody and that no investigation was done at all.

There is a road called the Malamore-Muthukuzhi Road. That is the main road which leads to the dam site. All the traffic is only through this road. It is three years since the road was laid. Till now, no metalling has been done. The authorities are going on engaging nominal muster roll coolies for repairing the road. They have spent 2 to 3 lakhs of rupees for repair alone. If the road is metalled according to the local Highways Department rate, it will cost only 30 or 40 thousand rupees. Instead of spending 30 or 40 thousand rupees, they are engaging nominal muster roll coolies and have spent 2 to 3 lakhs of rupees for repair.

Iron and cement required for both the dams are brought to the Lower Dam site through Nagercoil and Kuzhithurai. Afterwards they take the machinery and cement required for the Upper Dam back *via* Valliyur and Manjolai estates where they have to pay a toll of Rs. 10 per lorry. They come *via* Valliyur and they are transported *via* Valliyur. They are transporting the materials after taking them back 250 miles. This is the sort of business that is being done there.

2nd August 1966] [Sri A. Kunjan Nadar]

As regards workers, they employ less number of workers and show as if more persons are employed. It is a joint stock company, a co-operative society where the spoils are divided among all the people concerned. This is the third time that I am saying these things in this House. Nothing has happened till now. Evidence is available and I am prepared to prove all these things.

Then, about contracts. There is no tender, no agreement. Orally contractor is told : ' You do this work '. After finishing the work, the contractor is asked to quote. For a work costing Rs. 5,000, he quotes Rs. 50,000. Then he is told : ' You take Rs. 45,000 and give me Rs. 5,000. There will be leakages and wastages and I am prepared to leave a margin for them. But this is simply looting. Some expert committee must look into these things and see what amount of money has been spent and what has actually been turned out.

There is another thing going on there, a sort of double payment. If a contractor does the work, they pay his bill. After ten days they open another account, they say that they have directly done the work through muster roll coolies and show expenditure. I have verified myself. Many of these things are true. The Government say that they have spent so much money in excess of the target. Any fool can spend any amount of money in no time. What is the work done and what is the return we get? That is important. The Minister may say that the Government have spent a lot of money. I agree that they might have spent. But for nothing, for no return. It is not the Minister's money. *It is the poor tax-payers' money.

Then there is the poll-tax. There is a widespread complaint. It is actually paid by the labourer. Thousands of labourers are working there, and they have to pay two paise a day. Not only steps should be taken to control this thing, but money must be realized from those who are responsible and they must be punished. With these words I resume my seat.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-00
சபை முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் மின்சாரத் துறை வரவு noon.
செலவு அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று, ஒரு சில வார்த்
தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவானது, உண்மை
யிலேயே பாராட்டுக்குரியது. அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.
இந்த இலாகா மற்ற இலாகா போன்றது அல்ல. இவர்கள்
எப்பொழுதும் என்னென்ன ஸ்கீம்கள் புதிதுபுதிதாக போட்
முடியும் என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டே இருப்பார்கள்.
அப்படிப் பற்பல வேலைகளை எடுத்துச் செய்துகொண்டு வந்திருக்
கிறார்கள். அதனால் இந்த இலாகாவில் சற்று குறைகள் இருப்ப
தற்குக்கூட காரணம் இருக்கிறது. தவறுகள் ஏற்பட்டாலும்,
எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்
பார்க்கும்போது, அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.
அவர்கள் ரூ. 120 கோடிக்குமேல் 3-வது திட்டத்தில் செலவுபித்

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd August 1966]

திருக்கிறார்கள். 4-வது திட்டத்தில், சுமார் 217 கோடிக்குத் திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் செய்திருக்கும் வேலைகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், அவர்கள் செய்திருக்கும் வேலைகளையும், அவர்களிடம் காணப்படும் தவறுகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், அவர்களுடைய சிரமங்கள் புலப்படும். நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களும் குற்றங்குறைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதே நோத்திலே அவர்களுடைய வேலைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்தால், அந்த இலாகாவிற்கும் அதன் தலைவருக்கும் பாராட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 25 சத விதிக் கட்ட என்று சொன்னாலும் கூட—சாதாரண காலத்தில் தினம் 120 லட்சம் யூனிட் செலவாகி வந்திருக்கிறது, இந்த சமயத்தில் 110, 112 லட்சம் யூனிட் அளவுக்குக் குறையாமல் தினம் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலும் பாதிக்கப் படவில்லை. உண்மையிலேயே எந்த சந்தர்ப்பத்திலேயும், 4, 5 சத விதிகத்திற்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக் கொண்டு அந்த அளவில் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கன்சர்வேடிவாக முன்னதாகவே ஆரம்பித்துக் குறைத்துக் கொடுத்திருக்க முடியும். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல், யானும் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துச் செய்திருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக தற்போது மழையும் வந்துவிட்டது. இதற்காக இந்த இலாகாவிற்கும், தலைவருக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

போன தடவை நானே, இன்டர்-ஸ்டேட் கனெக்டிங், லைன்ஸ் சம்மந்தமாகப் பேசும்போது, அதற்கு யூனிட் இருக்குமா என்று சந்தேகப் பட்டுச் சொன்னேன். ஆனால், இன்றைக்கு அதன்மூலமாக மைசூரிலிருந்து 21 லட்சம் யூனிட்கள் பெறமுடிந்தது. கேரளாவிற்கும், ஆந்திராவிற்கும்கூட அனுப்ப முடிந்தது. நல்ல உபயோகமாக இருந்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு அதற்குக் கிரையம் 9 பைசா என்று போட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்வதின் முதலாவது ஆண்டு காஸ்டை வைத்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறார்கள். அதை விட்டு முதல் பத்து ஆண்டுச் செலவை சராசரி கணக்கிட்டு, அந்த முறையில் போட்டால், 5 அல்லது 6 பைசாதான் வரும். குறைந்த அளவில் போடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய யோசனை. அந்த அளவில் செய்தால், பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

பக்கத்து ராச்சியத்தில் ஏராளமாக சர்ப்ளஸ் இருக்கிறது. அதை நாம் உபயோகப்படுத்தினால், அதன் காரணமாக நெய்வேலி நிலக்கரிக்கூட மிச்சப்படும். 'ஸப்ஜெக்ட் டு திஸ் கண்டிஷன்', சிப்பாக, மத்திய சர்க்காரைத் தூண்டி, ரீஸைபிள் ரேட்டிலே கொடுக்க இணங்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு சர்ப்ளசாக உள்ள, மின்சாரத்தை வரும் பூராவும் தொடர்ந்து சர்ப்ளஸை எடுத்துக்கொண்டால்,

2nd August 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

நெய்வேலி நிலக்கரியையும் கன்சர்வ் செய்து, அதை வேறு துறைக்கோ, அல்லது பிற்காலத்திற்கோ உபயோகப்படுத்த முடியும்.

தர்மல் ஸ்டேஷன் சம்பந்தமாகவும், அடாமிக் ஸ்டேஷன் சம்மந்தமாகவும், எதிர்க்கட்சி நண்பர்களும், ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள், அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தைத் தூண்டவேண்டியது அவசியம் தான். ஆனால், சொல்லும்போது ஏதோ அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லைபோலச் சொல்லுவது சரியில்லை. இந்த பிரச்சினைகளில், நம் ராச்சியம் மட்டும் அல்ல, வேறு பல ராச்சியங்களோடும் சேர்ந்து சுமுகமாக முடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனாலும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நாம் 'அன்சேரிடபிள் கிரிடிஸிலம்' ஆக சர்க்கார், போர்டார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, எடுக்கத் தவறிவிட்டது என்று சொல்வது சரியாகாது. நாமும் தூண்டி கூடிய சீக்கிரத்தில் செய்யச் சொல்ல வேண்டியதுதான்.

அடுத்து, எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு எம்ப்ளாயிகளுக்கு இடம் விட்டுவசதி கிடைக்க அகாமடேஷன் கண்ட்ரோல் சம்மந்தமாக, ஏற்கனவேயே கனம் சிப் மினிஸ்டர் உறுதி மொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள், போர்டு எம்ப்ளாயிகளுக்கு அனுகூலம் செய்வதாக உறுதி மொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் எஸென்ஷியல் சர்வீஸ் தான், ஃபுட் பிரசர்வேஷன், ஷட் ஹீலிங் டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்களை எஸென்ஷியல் சர்வீஸாக கருதப்படும்போது இவர்களுக்கும் எஸென்ஷியல் சர்வீஸாகவேதான் கருதவேண்டும். அப்படிச் செய்ய ஆக்ட், ரூல் இரண்டையுமே மாற்ற வேண்டும் என்று அறிகிறேன். அப்படி இந்த எம்ப்ளாயிகளுக்கு அனுகூலமாகச் செய்ய ஆக்ட், ரூல் இரண்டையுமே திருத்தி, ரித்ரீவிஷன் எவிக்ஷன் இல்லாது பாதுகாப்பு இரண்டும் செய்ய சர்க்கார் கண்டிப்பாக பவர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவர்கள், போலீசார்கள், மாஜிஸ்ட்ரேட்டு இவர்களைவிடவும் முக்கியமானவர்கள். மொபசல் ஸ்டேஷன்களிலே வீடுகள் இல்லாமல் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கெல்லாம் அகாமடேஷன் தேடித்தர வழிவகைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷன் சம்பந்தப்பட்டவரை நல்ல முறையிலே வேலைகள் செய்கிறார்கள். ஆனால், 'அட் தி காஸ்ட் ஆப் டொமஸ்டிக் கன்ஸ்யூமர்' என்கிற வகையிலேதான் செய்யப்படுகிறது. நான் அறிகிறேன், யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்காவில் ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குத் தனியாக 2½ சத விகிதத்திற்கு லோ இன்டர்ஸ்டிவ் கடன் உதவி கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம் ராச்சியத்திலும், தனியாகக் கொடுத்து, 2½ சத விகிதத்திற்கு மேல் வட்டி வாங்காமல் செய்து, அதிக ரூரல் அபிவிருத்திச் செய்யலாம்.

எலெக்ட்ரிசிட்டி டெவலப்மெண்ட் பண்ட சம்மந்தமாக செண்ட்ரல் பில் வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. அதிலிருந்தும்

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd August 1966]

ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷனுக்குக் கொடுக்க, நம் சர்க்கார் வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் சீப்பாகச் செய்யவும் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

கஸ்டம்ஸ், விற்பனைவரி போன்ற டாக்ஸ் சம்பந்தப்பட்டவரை மின்சார போர்டுக்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும். மெடிரியல் வாங்குவதில் 30 சதவிகிதம் காஸ்ட் வரிகளில் போய்விடுகிறது. அதற்கெல்லாம், போர்டுக்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிக் கொடுத்தால் மெடிரியல் விலையும் குறையும். ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷன் காஸ்டும் குறையும்.

இன்ஷூரன்ஸ் சம்மந்தமாகச் சொல்லும்போது, ஒப்பன் லைனில் வேலைசெய்கிறவர்களுக்கு மட்டும் செய்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் அதிக 'ஹஸார்ட்ஸ்' வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். ஆதலால் டிபார்ட்மெண்டே எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். அவனுடைய ஆபத்து அவனைமட்டும் பொறுத்திருக்கவில்லை. மற்றவனுடைய ஜாக்கிரதையையும் பொறுத்திருக்கிறது. இட் டிபெண்ட்ஸ் ஆன் அதர்மான்ஸ் ஸானிடி ஆல்டோ. ஆகவே அப்படி ஹசார்ட்சாக வேலை செய்பவர்களுக்கு இலாகாவே இன்ஷூர் செய்ய வேண்டும்.

ரெயில்வே ஊழியர்களுக்கு கிடைப்பதுபோல, போர்டு ஊழியர்களுக்கும், காண்டுக்கு 15 பைசா என்று ரேட்டு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், ரெயில்வேயில் அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு அந்த மாதிரிச் சலுகை காட்டப்படுகிறது; அதே போல, போர்டு ஊழியர்களுக்கும் ரெஸிடென்ஷியல் யூஸேஜுக்கு கரண்டுக்கு 15 பைசாவே போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஃப்யூயல் ஸர்சார்ஜ் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சென்னையில் ஜூலை-டிசம்பரில் தர்மல் பவரை நாம் நம்பி இருக்கவில்லை; ஹைட்ரோ பவர் கிடைக்கிறது. ஆகவே, தற்போது ஹைட்ரோ பவர் இடத்தில் இருப்பதைப்போல இரண்டு மடங்கு ஆகிறது. அந்தக் காலத்தில் இம்மாதிரி சர்சார்ஜ் போடுவது பொருந்தாது. ஆகவே, அந்தக் காலத்திலாவது அந்தச் சர்சார்ஜை நிறுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போர்டில் ஓரளவுக்கு நல்ல இன்டரஸ்ட் உள்ள நானபிஷியல் களுக்கு ரெப்ரஸென்டேஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்விக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்ஸல்டேடிங் கவுன்ஸில் ஸ்டேட் லெவலோடு நின்றுவிடுகிறது. இன்றைக்கு ராஜ்ஜியத்தில் பல ஸிஸ்டம்சு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஸிஸ்டத்திற்கும் தனியாக லோகல் கன்ஸல்டேடிங் கவுன்ஸில் அமைத்தால் நல்லது. அப்படிச் செய்தால் ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொண்டு வேலை செய்வதற்கு மிக ஆதரவாக இருக்கும். அதையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பேஸின் பிரிட்ஜ் ஓர்க்கர்ஸ் க்வார்ட்டர்ஸ் இடப் பிரச்சினை இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் இருந்தாலும், குவார்ட்டர்ஸ் வேலையைச் சீக்கிரம் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

2nd August 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

அடுத்து, வயர்மென் கண்ட்ராக்டர்கள் பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். இந்தக் கூட்டத்தில் கூடக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏ, பி, லி என்று பிரித்து 'பி' கண்ட்ராக்டர்கள் எல்.ஈ.ஈ. படித்த ரூபர் வைசர்களே வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, கண்ட்ராக்டர்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு சிலர் அதிகப் படிப்பு இல்லாதவர்கள்கூட இதில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் எல்.ஈ.ஈ. படித்தவர்கள் ரூபர் வைசர்களாக வந்து வேலை செய்வதற்குச் சம்மதிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில்கூட ஐந்தாறு எல்.ஈ.ஈ. ரூபர்வைசர்கள் கிடைப்பதுகூட அரிதாக இருக்கிறது. ரூபர்வைசர்கள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்திருக்கும் நிலையில், அது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதுபோன்ற நிபந்தனை போட்டிருப்பது 'பி' லைசன்ஸ் பெற்றுள்ள கண்ட்ராக்டர்களுக்கு 'ஹார்ட்ஷிப்' ஆக இருக்கும். அந்த நிபந்தனையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவர்கள் மெக்கர் எர்த் டென்டர் போன்ற பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்கள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்நியச் செலாவணி கிடைக்காத காரணத்தால், அது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டி யிலும், இத்தகைய இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்களை வைத்திருந்து இத்தகைய கண்ட்ராக்டர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்து உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். வயர்மென் கண்ட்ராக்டர்களுக்கு இந்த அனுகூலத்தைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

'பி' லைசன்ஸ்தார்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாயும், 'லி' லைசன்ஸ்தார்களுக்கு ஐந்தாறு ரூபாயும் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி சென்ற தடவையும் உறுதி அளித்தார்கள். 'பி' லைசன்ஸ்தார்களுக்கும் ஐந்தாறு ரூபாய் அளவிற்குக் குறைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு விதமாகப் பாகுபாடு செய்யாமல், ஐந்தாறு ரூபாய் அளவிற்குக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பல கிராமங்களில் அடிக்கடி ஃப்ளூஸ் போய்விடுகிறது. பல மணர் நேரம் விளக்கு இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. போதிய லைன்மென் இல்லாததுதான் இதற்குக் காரணம். ஆகவே, அதிகமான லைன்மென்களை நியமிக்க வேண்டும். உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்ள அவர்களுக்கு டெலிபோன் வசதியும் செய்து கொடுத்தால்தான் கிராமங்களில் தட்டுப்பாடு, பிரேக்க்டென்ஸ் இல்லாமல் மின்சார வசதி கிடைக்க வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, ஓனர்ஷிப் சர்டிபிகேட் தாசில்தாரிடம் சென்று வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மின்சார டம்ப்செட் போட வேண்டுமென்றால் ஓனர்ஷிப் சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக நிலைமையை லிம்ப்ளிஃபை செய்ய ஏதாவது செய்யவேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd August 1966]

லைசன்ஸீகள் இருக்கும் இடங்களில் மின்சாரக் கட்டண விகிதத்தை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். 25 சத விகிதம் கட்டணம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திடீர் என்று ஒரேயடியாக உயர்த்து வது நல்லதா என்று பார்க்க வேண்டும். படிப்படியாக இருந்தால் பரவாயில்லை. திடீரென்று 25 சத விகிதம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குறைப்பதுபற்றியும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாக நம்முடைய மின்சார இலாக்கா நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறது; துணிச்சலாகப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. இந்த இலாக்காவையும், அதன் தலைவரையும் பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக மின்சார போர்டின் 1966-67-ம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரிலும், 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரிலும் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள், மின்சார வெட்டினால் பெரிய தொழில்கள் பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்க வில்லை. நண்பர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்துவருகிற பெரிய பெரிய தொழிலதிபர்கள் வேண்டுமானால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால், தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுகிறது; உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. உற்பத்திக் குறைவு ஏற்பட்டால் அதனால் விலைவாசி கூடுகின்றது.

குறிப்பாக, நூல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மில்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நூல் உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட்டவுடனேயே டூவின் விலை கூடுகிறது. அதனால் நெசவாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பல தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவற்றைத் தவிர்க்க ஒரே ஒரு வழி அனால் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதுதான். நீர் மின்சார (ஹைட்ரல் பவர்) உற்பத்தியையே எப்போதும் நம்பியிருப்பது சாலச் சிறந்தது அல்ல. குறிப்பாக, கோடை காலத்தில் ஆண்டுதோறும் மின் வெட்டு வருகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரே வழி அனால் மின்சார நிலையங்களை (தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷன்ஸ்) அதிகப்படுத்துவதுதான். இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்; அதிக அக்கறைகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மைசூர் மாநிலத்திற்கும் நமது மாநிலத்திற்கும் பொதுவான ஹோகேனக்கல் நீர் மின்சாரத் திட்டம் பற்றிப் பல நாட்களாகப் பேச்சுகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இன்னும் குறிப்பிட்ட அபிவிருத்தி ஏற்பட்டபாடில்லலை. ஆனால், நான்காவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு மாநிலத்தில் நீர் வசதி அதிகமாயிருந்தால், அதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சக்தி அந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் தனி உரிமை உடையது என்று கருதுவது நல்ல

2nd August 1966] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

தல்ல. கேரளம், மைசூர், தமிழகம் ஆகிய இந்த மூன்று மாநிலங்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட நீர்த் திட்டங்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, ஒரு ஸ்தானல் கண்ட்ரோலுக்கு (Zonal Control) உட்படுத்தி அமலாக்கினால் எந்தவிதமான தட்டுப்பாடும் வராது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். இந்த ஆலோசனையை மின்சாரக் கழகமும், அமைச்சரவையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ரூபாய் மதிப்புக் குறைவின் விளைவாக, நமது மின்சார போர்டுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான இயந்திர சாதனங்களைப் பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும்போது அதிக விலை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக அதிக விலை கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த அதிகத் தொகையை ஈடுகட்ட சுடுதல் நிதியை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வற்புறுத்தி வாங்க வேண்டுமே பொய்யிய, வரியின்மூலமோ, மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப் படுத்தியோ மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எலெக்ட்ரிஸிடி போர்டார் கடன் பத்திரங்கள் மூலமாகக் கடன் வசூலிக்கிறது. பொது மக்களிடமிருந்து குறிப்பாக விவசாயிகளிடமிருந்து, இவ்வாறு வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பத்திரத்தை வைத்துப் பாங்குகளில் கடன் வாங்க முடியவில்லை. அந்தப் பத்திரங்களை நெகோஷியபின் பாண்டாக Negotiable ஆக்கி, ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். நமது மாநில சர்க்கார் மத்திய அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்த முறையைச் செய்தால் மின்சார போர்டார் வெளியிட்டிருக்கும் கடன் பத்திரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் அந்தப் பத்திரங்களின் பேரில் கடன் வாங்க வசதியாக இருக்கும்.

மின்சார வெட்டு வரும் காலங்களில் கிராமங்களில் உள்ள நெல் அரைக்கக்கூடிய மில்களைப் பகல் நேரத்தில் ஓட்டக்கூடாது, இரவில்தான் ஓட்டவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் கிராமங்களில் உள்ள பெரிய ரைஸ்மில்கள் எல்லாம் கூலிக்கு அரைக்கும் மில்களாகத்தான் இருக்கின்றன. கூலிக்குத் தானியத்தை எடுத்துச் சென்று அரைத்து வருகிறவர்கள் பெண்கள். தலையில் தானியத்தைச் சுமந்துகொண்டு வருகிற பெண்களிடம் இரவு நேரங்களில் வந்தால் தான் அரைத்துக் கொடுப்போம் என்று சொல்வது சரியல்ல. இதனால் பொது மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் வருகிறது. ஒரு மில்லுக்கு இத்தனை யூனிட்கள் என்று நிர்ணயித்து விடுவதால் அவர்கள் எப்போது அரைத்தால் என்ன? இரண்டாவதாக தோட்ட விவசாயிகள் பம்ப்செட்டிகள் வைத்திருந்தால் அவர்களும் இரவில்தான் மின்சாரப் பம்பு செட்டை உபயோகிக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் யூனிட் இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்திருக்க

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [2nd August 1966]

கிரேம். ஆகவே பகல் நேரங்களிலேயே தோட்ட வேலைக்கு இடையூறு இல்லாமல், மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதித் தால் என்ன என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வசதியான நேரத்தில் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும்.

மேலும் தோட்ட விவசாயம் செய்கிறவர்கள் மிகவும் கஷ்டப் பட்டுக் கடன் வாங்கி பம்பு செட்டுகள் வைக்கிறார்கள். பம்பு செட்டு வைக்க நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று கடன் வாங்கி பம்பு செட்டு வைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைப்பதில்லை. வருடக் கணக்கில் இணைப்புக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மேலதிகாரிகள் கூட இல்லை, கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுக்குள்ள தட்சிணையைக் கொடுக்காத காரணத்தினால் இப்படிச் செய்வதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. மேலதிகாரிகள் இதனையும் கண்காணித்துப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். பொதுமக்களுக்கு மின்சாரச் சாமான்கள், பல்பு, ஓயர் போன்றவைகள் எல்லாம் அதிகம் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு சில கம்பெனிகள்தான் அவற்றுக்கு லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கின்றன. தாங்கள் வாங்குகிற சாமான்களுக்கு நியாயமான விலையை வெளியே கொடுத்து வாங்குகிறோமா இல்லையா என்பதே பொது மக்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு மின்சார சாமானின் நியாயமான விலை என்ன என்பதை மின்சார போர்டார் அவ்வப்போது அறிவிக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக முடிந்தால் அந்த அந்த சாமான்களை வாங்கி மின்சார போர்டார் பெரிய நகரங்களில் தங்கள் Sales units மூலம் பொது மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும், காலாதாலத்தில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்திலே மின்சார போர்டு ஆற்றி வரும் பணி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. சிறப்பாக விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து அவர்கள் செய்து வரும் பணிகளுக்குக் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்களின் சார்பாகவும், விவசாயிகளின் சார்பாகவும், நான் மின்சார போர்டின் தலைவருக்கும், அதன் அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், மிகமிக வருந்தத்தக்க நிலையில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மின்சார போர்டார் எத்தனை கிணறுகளுக்கு முடியுமோ, அத்தனை கிணறுகளுக்கு பம்புசெட்டு களைக்ஷன் கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், விவசாயிகளின் சார்பில் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

2nd August 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் ஏதோ விவசாயிகள் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன்பட்டு மின்சார மோட்டார் வைத்திருப்பதாகவும், மின்சார போர்டார் இணைப்புக் கொடுக்க வில்லை என்றும் குற்றம் சொன்னார்கள். நான் கோவை மாவட்டத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். அந்த மாவட்டம்தான் லட்சக்கணக்கான மோட்டார்களைத் தயார்செய்து நமது மாநிலத் திற்கு சப்ளை செய்கிறது. சாதாரணமாகப் பத்து ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் என்றாலும்கூட இரண்டாயிரம் ரூபாய்களுக்குமேல் இல்லை. ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் என்றால் ரூபாய் ஆயிரத்திற்குள்தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த அங்கத்தினர் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் 'கடன்பட்டு' என்றார்கள்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : நான் ஒரு பம்புசெட்டின் விலை அது என்று சொல்லவில்லை. அப்படி ஆயிரக்கணக்கான பம்புசெட்டுகள் வைத்து நஷ்டம் அடைந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் பலர் என்பதைக் குறிப்பிடத்தான் சொன்னேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆயிரக்கணக்கான பம்பு செட்டுகள் என்றாலும் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் என்பது பொருத்தமாக இருக்காது. இப்படி ஏதோ பொருத்தமில்லாமல் குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்பதற்காகப் பேசுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் சொன்னேன்.

அடுத்து, ஓர் அங்கத்தினர் மின்சார வெட்டினால் பட்டினிச்சாவு ஏற்பட்டதாகச் சொன்னார். நான் கோவை மாவட்டத்தில் இருந்துதான் வருகிறேன். இருவர் கிராமம் எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. அங்குள்ளவர்கள் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகுவார்கள். அங்கே உள்ள ஒரு தாய் தன் இரு குழந்தைகளுடன் தற்கொலை செய்துகொண்டது மின்சாரவெட்டின் காரணமாக வேலை இழந்து, பட்டினி ஏற்பட்டதன் காரணமாக என்பதாக ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் சொல்வதைப்போல் கேவலமானது எதுவும் இல்லை. எனக்கு அது விவரம் தெரியும், நிலைமை என்ன என்பதைச் சிந்திப்பதே கிடையாது. 'ஐயோ பாவம், இந்தத் தற்கொலைக்குப் பட்டினிதான் காரணம்' என்று அங்கலாய்ப்பது, ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினர் அதுவும் இந்த மன்றத்தில் பேசக்கூடியதா என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

அதற்குமேல், எத்தனையோ என்ஜினியர்கள், ஊழியர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். யார் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்பதாக மின்சார போர்டின் தலைவருக்குச் சொன்னார்களா? தலைவர் அதற்கு என்ன சொன்னார், 'அப்படித் தான் வாங்குவார்கள்' என்பதாகச் சொன்னார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்படி ஆதாரமற்ற வகையில் பொதுப்படை யாகச் சொல்வது சரியல்ல. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் என்னுடைய தொகுதியில் 99 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [2nd August 1966]

அளித்திருக்கிறார்கள். ஏராளமாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். கோதுமை, சோளம் முதலியன அரைப்பதற்கு ஒவ்வொரு மில்லுக்கும் 300 யூனிட் என்பதாகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதற்கு மேலும் செலவாகிறது. அந்த அளவைத்தான் இரவு நேரங்களில் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளச் சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி நாங்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னோம். பகல்வேளையில் லோட் தாங்காது, மாலை 6 மணி முதல் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றார்கள். அவர்கள் சொல்வது நியாயம்தான். அதை நாம் டிரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்தன, எத்தனைக்குக் கொடுத்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்றால் அந்தச் செய்தியை எல்லோருக்கும் அறிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 600 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும் என்றால் குறிப்பாக 600 பேர்களிடம் மட்டும் சொல்வது என்றால் அது ஜனநாயகமா? எல்லோருக்கும் அறிவிக்கிறோம். விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். அதிகமான விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. கொடுக்க முடிந்த அளவு கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதில் தவறு என்ன இருக்கின்றது?

அடுத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு வாங்கிய சாமான்கள் இன்றையதினம் வெய்யிலிலும், மழையிலும் கிடக்கின்றன என்றார்கள். இது ஒரு சூற்றச்சாட்டா? மின்சார போர்டார் வாங்கியுள்ள சாமான்கள் வெய்யிலிலும், மழையிலும் கிடக்கின்றன என்றால், அவை வெய்யிலிலும், மழையிலும் கிடந்து தான் நமக்குப் பயன்படப்போகின்றன. ஒரு வீட்டைக் கட்டி அதற்குள்ளேயே அவற்றைப் போட்டு வைக்க முடியும்? அல்லது அதற்காகக் கோடிக்கணக்கில் செலவிட்டு கோடவுன்கள் கட்ட முடியுமா? ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பின் காரணமாக அவர்களே விலையேற்றத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒரு கோடிக்கு வாங்கியுள்ள சாமான்களை இந்த ஆண்டு வாங்கப் போவது என்றால் நிச்சயம் ஒண்ணைகால் கோடி, ஒண்ணரைக் கோடி ஆகும். நாளுக்கு நாள் அலுமினியம், செம்பு, இரும்பு இவற்றின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. அந்த வகையில் பார்த்தாலும் விவசாயிகளுக்கு லாபம்தான். வெய்யிலிலும், மழையிலும் கிடக்கின்ற பொருள்கள் நமக்கு என்றைக்குமே வெய்யிலிலும், மழையிலும் கிடந்துதான் பயன்பட்டாகவேண்டும், ஆகவே, அதன் தரத்தையும் நாம் தெரிந்துகொண்டுவிட முடியும்.

12-30
p.m.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். ஒரு கிணறுக்கு இரண்டு மோட்டார்கள் ஒடுகின்றன. 10 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்கள் ஒடுகின்றன. ஒரு மோட்டார் கிழே உள்ள தண்ணீரை மேலே கொண்டு வருகின்றது, மற்றொரு மோட்டார் அந்தத் தண்ணீரை இறைக்கிறது. ஒரு

2nd August 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

விவசாயிக்குச் சாதாரணமாக 150 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் என்று சொன்னால், எங்கள் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு 210 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் வருகிறது. மின்சார போர்ட்டார் மூன்று மாதச் சராசரிப் பணம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு மோட்டார்கள் வைத்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் பண்ணக்கூடிய நிலையில் நாங்கள் மூன்று மாதச் சராசரிப் பணம் கட்டமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, மூன்று மாதச் சராசரி கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி கியாரண்டி வாங்கினால் மீண்டும் அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுப் பட்டாதார்கள் நான்கு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களில் ஒரு ஆள் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்றால்கூட அவர்களுக்குக் கணெக்ஷன் கிடைப்பதே இல்லை. நான்கு பேர்களில் மூன்று பேர்கள் கையெழுத்துப் போட்டாலும்கூட அவர்களுக்குக் காரியம் நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அவாவர்கள் பரம்பரை பாத்திய தையைப் பார்த்து, அவாவர்கள் பட்டாக்களைப் பார்த்து மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார இலாகா தீவிரமாக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தை வழங்கிக்கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகள் அனுபவிக்கக்கூடிய மின்சாரத்தினுடைய விலைக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தினுடைய விலைக்கும் வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்திலே உணவு உற்பத்தியைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இருக்கும் பொழுது, விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று டில்லி அரசாங்கம் வற்புறுத்திவருவதை நோக்க, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தில் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புது கணெக்ஷன் கொடுக்கும்பொழுது பத்து மணிக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தண்ணீர் இறைக்கவேண்டுமென்றால், ஒரு ஜோடி மாடு 1,500 ரூபாயில் இரண்டு ஜோடி மாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. இரண்டு ஆட்கள், மேற்கொண்டு தண்ணீர் கட்ட ஒரு ஆள் ஆகமொத்தம் மூன்று ஆட்கள் வேண்டும். எப்படியும் ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தது ஐந்து ரூபாயாவது செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், மின்சாரம் கொடுத்தால் இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் கிடையாது. ஆகவே, 10 மணிக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னாலும்கூட ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதுதான். ஆனால், அந்த நேரத்தில் அங்கே வரப்பும் தெரியாது, வாய்க்காலும் தெரியாது. கரும்புத் தோட்டத்திலும் அப்படித்தான். பருத்திக் காட்டிலும் அப்படித்தான். பாம்பு இல்லாத ஊரே கிடையாது. பாம்பு கடித்து இரண்டு விவசாயிகள் இறந்தால்கூட இந்த நேரத்தில் அது பெரிய நஷ்டம்தான். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தை இரவு 10 மணிக்குக் கொடுக்காமல் அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [2nd August 1966]

விவசாயிகளுக்கு மொத்தம் கொடுப்பதே மூன்று விளக்குகள் தான். அது போதாது. அதுவும் 40 வாட்தான் போடவேண்டுமென்றிருக்கிறது. 40 வாட் வெளிச்சத்தில் படிப்பதற்குக்கூட முடியாது. அப்படியிருக்கும்போழுது 7 ஏக்கர், 8 ஏக்கர் விஸ்திரானமுள்ள இடத்திலே 40 வாட் எப்படிப் போதுமானதாக இருக்கும்? ஆகவே அங்கெல்லாம் 150 வாட் போட்டுக்கொள்ள வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு மூன்று விளக்குகள் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று கிணறு இருக்கிற இடத்தில் வேண்டியிருக்கிறது, மற்றொன்று தண்ணீர் பாய்கிற இடத்திலே வேண்டியிருக்கிறது, இன்னொன்று மாடு கட்டுகிற இடத்திலே வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வசதிகளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் செய்துகொடுத்தால் ஒழிய நாம் விவசாயிகளுடைய அக்கறையில் பங்கு கொள்வதிலிருந்து தவறியவர்கள் ஆவோம். கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. கட்டணத்தில் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். அதோடு இரவில் பத்து மணிக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதை விட்டுவிட்டுப் பகலிலே கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுப் பட்டாதாரர்களுக்குப் பல் ஆண்டுக் காலமாக கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிற இடங்களில் கனெக்ஷன் கிடைக்க உடனே வழி செய்ய வேண்டும். எதிர்க்கட்சி யினர் தெரிவித்த கருத்துக்களிலே பெண் இனத்தைப்பற்றிப் பொறுப்பற்ற முறையில் சட்டசபையில் சொல்வது வருந்தத் தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இருவர் என்ற இடத்தில் ஒரு பெண் பட்டினிச் சாவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பொறுப்பில்லாமல் பேசுவதா? அங்கே மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டதின் காரணமாக பதனைந்து நாட்களுக்கு வேலையில்லாமல்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is making another speech.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I want a clarification from the Member. She has said that I have made an irresponsible statement. கஷ்டப்பட்டு வேர்க்கடலை விற்றார்கள். பிறகு பாலிடார் சாப்பிட்டு இறந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. பிரேத விசாரணைகூட நடந்திருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆகவே நான் பொறுப்பில்லாமல் பேசுகிறேன் என்று தயவுசெய்து அம்மையார் அவர்கள் கூறவேண்டாம்.

*** திரு. இரா. நாராயணன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1966-67-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும், 1965-66-ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்று சட்ட மன்றத்திலே எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் மின்சார போர்டின் நிலைமையைப்பற்றி விளக்கிக் கூறினார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் முதலில் பல்லவி

2nd August 1966] [திரு. இரா. நாராயணன்]

பாடி பிறகு முடியும் தருணத்தில் முகாரி பாடவேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் எல்லாம் எதை எதைச் சொல்லவேண்டுமோ அவற்றைச் சொல்லி வருகிறோம். அம்மையார் அவர்கள் பம்புசெட் ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். கோயம் புத்தூரில் ஒரு பம்புசெட் ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கிடைக்குமென்று சொன்னால் நாங்கள் வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திலே நீடித்த அனுபவம் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்ல வேண்டியிருந்திருந்தது. ஒரு பம்புசெட் 1,800 ரூபாய்க்குக் குறையாமல்தான் வாங்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் ஒரு அம்மையார் பேசும் பொழுது சொன்னார்கள், எலக்டிரிசிட்டி போர்டைப்பற்றித் தரக் குறைவாகப் பேசுகிறார்கள் என்று. என்னுடைய நொதுமியிலே ஒரு விவசாயி, கலெக்டருக்கும், வேப்பூர் கமிஷனருக்கும் தான் ஒரு மும்முனைப் போராட்டம் நடத்தப்போவதாகத் தாக்கீது விட்டிருக்கிறார். அடிக் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்க வில்லை என்றும் 30-ஆம் தேதிக்குள் கடன் கொடுத்தால் மும்முனைப் போராட்டத்தை நடத்தவில்லை என்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். அதனைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. மின்சார போர்டாலே நாங்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம். நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு நான் போய் வேலை செய்துகொண்டிருந்த நேரத்திலே பியூஸ் போய்விட்டது. பியூஸ் போய்விட்டதால் பியூஸ் காரியர் மாற்ற முடியவில்லை. மாற்ற வேண்டுமானால் என்கே ஆபீஸ் இருக்கிறதோ அங்கேதான் போய்ச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் பியூஸ் காரியர் வேறு போட நேரிடுகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்திற்கு இரண்டு கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று புகழ்ந்து பேசினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பம்புசெட் வாங்குவதற்கு வேப்பூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே எந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நான் கூட அதுபற்றிக் கேட்டேன். கேணி வெட்டுவதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேப்பூர் வட்டாரத்தில் மின்சார மோட்டார் செட் வாங்குவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று கிராம சேவக் என்னிடம் சொன்னார். நாங்கள் மின்சார போர்டைப்பற்றிக் குறை கூற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எதுவும் சொல்லவில்லை. சிலர் மேலதிகாரிகளைத் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு பல தினசரிகளாக நடந்து வருகிறார்கள். நான் டி. இ. அவர்களிடத்தில் குறைகளைச் சொன்னேன். எஸ். ஓ. அவர்களிடத்திலும் சொன்னேன். அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லி ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓயர் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்; சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்; கம்பம் நடுவதற்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தால்தான் செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அதிகாரிகள் முன் நின்று தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிழப் பெரம்பலூர் கிராமத்தில் எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆகியும், மின் ஒளி விளக்கு இல்லாமல், பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. இரா. நாராயணன்] [2nd August 1966]

அரியலூர் அதிகாரியைக் கேட்டால் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறோம், சாங்ஷன் ஆகி வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு எஸ்டிமேட் போட்டு சாங்ஷன் ஆவதற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகும் கால தாமதத்தைத் தவிர்க்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியானவர்களிடத்திலும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. சந்நியாசினல்லூர் என்ற கிராமத்தில் குடியானவர்கள் சரிவர அக்ரிமென்ட் செய்து கொடுக்கவில்லை என்று மின்சார போர்டு அதிகாரிகள் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். குடியானவர்களை அணுகிக் கேட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உற்சாகம் இல்லை. பம்பு செட்டுக்காக 1,800 ரூபாய் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் 250 ரூபாய் லஞ்சமாகக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைத் தவிர்த்து அதிகாரிகள் உடனுக்குடன் விவசாயிகளை நேரடியாக அணுகி அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு லோன் கொடுக்கும்போது நேஷனல் சேவிங்ஸுக்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்; ஸ்மால் சேவிங்ஸுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளால் விவசாயிகள் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்காகப் பஞ்சாயத்துக் கமிஷனர், அதிகாரிகள் எல்லாம் கிராமத்திற்கு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரி வற்புறுத்தல்கள் எல்லாம் இல்லாமல் ஏழை விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்றுத் தருவதற்கு அதிகாரிகள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராஜ்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று காலையிலே எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் பார்க்கும்போது, நம்முடைய அரசாங்கம் மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக 217 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் போகிறது என்று பெரிதாகப் போடப்பட்டிருந்தது. சாதாரண ஜனங்கள், 'நாட்டிலே பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள்; 217 கோடி ரூபாய் எங்கிருந்து வந்தது' என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். நான் பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்று கொண்டிருக்கும்போது இந்த மாதிரிப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்கும்போது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதே சமயத்தில், மின்சாரத்திற்காக இந்த அளவு செலவழிக்கும் திட்டம் ரொம்ப நல்ல திட்டம் என்று பேசிக் கொண்டதைக் கேட்கும்போது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. என்னுடைய தொகுதியான வேடசந்தூரைச் சுற்றிக் கடந்த ஒன்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஊரில் கூட மின்சாரம் கிடையாது. ஆனால் இந்த ஒன்பது வருஷ காலத்தில் இருக்கின்ற 50 பஞ்சாயத்துக்களில் 40-க்கு மின்சாரம் வந்துவிட்டது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 100 கிணறுகளுக்கு மேல் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு முன்னேற்றமான காரியங்களைச் செய்துள்ள மின்சார போர்டை அந்தக் கிராம மக்கள் நல்ல முறையில் பாராட்டுகிறார்கள். அவ்வாறு பாராட்டும் போது அங்கிருக்கும் குறைகளையும் யாரும் சொல்லாமல் இருக்க மாட்டார்கள்.

2nd August 1966] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்]

இருதூற்றுப் பதினேழு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து 2,000 மெகவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் எல்லா மக்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு குடிசையிலும் மின் விளக்கு எரிய வேண்டும்; மின்விசை கிடைக்காத பம்பு செட்டுகளே இருக்கக்கூடாது. அர்பன் ஏரியாக்களில் எந்தத் தொழிலுக்கு மின்சாரம் கேட்டாலும் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய தொழிலாலானும், சிறிய தொழிலாலானும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். காந்தியடிகள் சொன்னார்கள், கைராட்டை மின்சாரத் தைக் கொண்டு ஓட்ட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தால் நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன் என்று. ஆகவே, சாதாரண ஜனங்கள் வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேற வேண்டுமென்றால், உயர வேண்டுமென்றால், அதற்கு மின்சாரந்தான் வழிகாட்டியாக இருக்குமே தவிர, மின்சாரம் இல்லாமல் வாழ்க்கைத் தரம் உயராது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால், இன்றுள்ள நிலைமையில் சாதாரணக் குடிசையில் லைட் போட வேண்டுமென்றால் கிராம ஜனங்களுக்குச் சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறது. சிறு கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அது சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அதோடு பம்பு செட் தயார் செய்யும் விதம், மற்றப்படி எக்ஸ்ப்ளென்ட்ஸ், ஓயர், ஸ்விச் இவற்றையெல்லாம் தயாரித்து விற்பதிலே காம்ப்ளிகேஷன் வேறு இருக்கிறது. இதிலே எப்படி லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்று மான்யுபாக்கசர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்தார்களுக்கும், ஏழை ஜனங்களுக்கும் அவை எல்லாம் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த யூடிவிடி ஆர்டிகிள்ஸ், பம்பு செட்டுகள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் ஸ்தாபனங்களை மின்சார போர்டே ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் கிராம மக்களுக்கு உதவ முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் கடந்த ஒன்பது வருஷங்களாக மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு புரொபோசல் அனுப்பப்பட்டு, அக்ரிமென்ட் சைன் பண்ணாமல் சாங்ஷன் ஆன புரொபோசல்களுக்கு நடைமுறையில் ஓர்க் ஆர்டர் வாங்க சிரமப்பட்டு, மறுபடியும் தாசில்தாரிடம் சென்று ஒனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கப் போக வேண்டுமென்று சொன்னால் சிரமாக இருக்கிறது. ஆகவே, புரொபோசல் அனுப்பும்போதே அக்ரிமென்ட் கையெழுத்து வாங்கிச் சீக்கிரமாக சாங்ஷன் ஆர்டர், ஓர்க் ஆர்டர் கொடுத்தால், உடனடியாக ஆறு மாதத்தில் வேலையை ஆரம்பிக்க முடியும். இவ்வாறு செய்தால் இதிலே எந்தச் சிரமமும் இருக்காது. என்னுடைய தொகுதியில் 50 பஞ்சாயத்துக்களில் 40 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்துவிட்டது. அந்தப் பத்து பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இன்னும் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக ஓர்க் ஆர்டர் கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து திண்டுக்கலுக்கு வந்து

[திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவு] [2nd August 1966]

ஏ.இ.-யைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 30, 35 மைல் தூரம் வரவேண்டும். வேடசந்தூரிலேயே ஒரு ஏ.இ. ஆபீஸ் திறந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். குஜஸ்யம்பாளையத்தில் சூப்பர்வைசர் ஆபீஸ் திறக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டுப் போகும்போது, எஸ்.இ. ஆபீஸுக்குப் போனால், 'இது ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் போகிறது, ஆகவே, சப் என்ஜினியர் ஆபீஸுக்குப் போகவேண்டுமென்றும், எங்களுக்கு பவர் இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் போனாலும் அந்த எஸ்டிமேட்டை சாங்ஷன் செய்யும் பவரை எஸ். இ.-க்குக் கொடுத்து ம-சென்ட்ரலைஸ் செய்தால் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். டிஷ்ஷனல் என்ஜினியருக்கு எஸ்டிமேட்ஸ் 10,000 ரூபாய் வரைதான் சாங்ஷன் செய்ய பவர் இருக்கிறது. 20,000 ரூபாய் வரையுள்ள எஸ்டிமேட்டுகளை சாங்ஷன் செய்வதற்கு அவருக்கு பவரை டெலிகேட் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'டைட் சப்ளை' கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சோளக் காடுகளுக்குப் போகும்போது பாம்பு கடித்த இரண்டு மூன்று பேர்கள் கூட இறந்து போயிருக்கிறார்கள். ஆக, எதற்காக இப்படி டைட் சப்ளை கொடுக்கிறார்கள் என்று விவசாயிகள் வருத்தப்படுகிறார்கள். இப்போது பவர் கட் தீர்ந்த பிறகு காலை ஐந்து மணி முதல் மத்தியாஹ் 12 மணி வரையில் மின்சார சப்ளை கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் பத்து பஞ்சாயத்துக்களில் மின்சார வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அங்கு கண்டக்டர்கள் இல்லை, பின் இன்ஸுலேட்டர்கள் இல்லை, கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மவாலியூவேஷனின் கஷ்டம் இருந்தாலும் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய எல்.டி. லைன்ஸ், பி.டி. லைன்ஸுக்கு வேண்டியவைகளை சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மின்சார போர்டாரைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருடத்திய மின்சார இலாகா நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு வரையில் நாங்கள் மின்சார போர்டை ஏதோ பாராட்டி வந்ததாகவும், இந்த வருடம் தேர்தல் வருகிற காரணத்தினால் நாங்கள் குறை கூறுவதாகவும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நல்லது செய்தால் பாராட்டுவோம், குறைகள் கண்டால் கண்டிப்போம். நமது அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களே கூட ஒப்புக் கொண்டார்கள். நீர் மின்சார நிலையங்களைச் செய்துகொண்டு போவதால் மழை இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்போது மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறோம், அனல் மின்சார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தத் திட்டக் குழு செய்யத் தவறியதால்தான் இந்தச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன

2nd August 1966] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

என்று அவர்களே ஒப்புக்கொள்ளும்போது, இதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதினால் நாங்கள் குற்றச்சாட்டுகின்றோம் என்று அவர்கள் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. என் திண்டிவனம் பகுதியில் மின்சார விஸ்தரிப்பு மிக மிகக் குறைந்த அளவில் செய்யப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் கூட இப்படி மிகக் குறைந்த அளவில் செய்யப்பட்டது, அதை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டிருந்தேன். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் அதைச் செய்வதாகவும் 65-66-ம் ஆண்டு அறிக்கையில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50.74 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 93 கிராமங்களுக்கும், குக்கிராமங்களுக்கும் 63 வேலைத் திட்டங்களின்கீழ் மின்விசை அளிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எத்தனாவது நடைபெற்றது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சென்ற ஆண்டிலிருந்து இதுவரை ஏதோ செய்திருக்கிறார்களே தவிர, குறிப்பிட்ட அளவிற்குச் செய்யப்படவில்லை என்பது எங்கள் குற்றச்சாட்டு.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஷிஸ்டம் கிடையாது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்குக் காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு ஷிஸ்டம், வட ஆற்காட்டிற்கு வேலூரில் ஒரு ஷிஸ்டம் என்று வைத்து வேலைகள் துரிதமாக நடக்க வழிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. தென் ஆற்காடைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பகுதி செங்கல்பட்டு ஷிஸ்டத்திலும், ஒரு சிறு பகுதி திருச்சி ஷிஸ்டத்திலும் இருப்பதால் வேலைகள் தடைபடுகின்றன. சரியான முறையில் வேலைகளை எடுத்துச் செய்ய முடிவதில்லை. கேட்டால் காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது, அங்கிருந்து செய்வார்கள் என்று காரணங்கள் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சேர்த்திருப்பதால் செங்கல்பட்டு ஷிஸ்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் சாமான்களை எல்லாம் செங்கல்பட்டு பகுதிக்கும், மதுராந்தகத்திற்கும் அதிகமாகக் கொண்டு போய் செலவு செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக மத்திய அமைச்சர் திரு. ஓ. வி. அளகேசன் தொகுதியில் இரண்டு மாத காலமாக நடக்கிற வேலைகளைப்பற்றி இங்குள்ள அனைவருக்கும் தெரியும். மிகத் துரிதமாக, எவ்வளவு அதிகமாகச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும், எங்களுக்கு வரக் கூடிய எல்லா சாமான்களையும் கூட அங்கு அனுப்பிச் செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு வேலையும் எங்கள் பகுதியில் செய்யப்படவில்லை. அதுபற்றி அதிகாரிகளைக் கேட்டால் கம்பம் இல்லை என்கிறார்கள், கம்பம் இருந்தால் கம்பி இல்லை என்கிறார்கள், கம்பியும் இருக்கிறது என்றால் மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அவஸநிலை இருக்கிறது. எப்போதும் சாமான்கள் இல்லை, இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மதுராந்தகம் பகுதியில் வேலைகள் துரிதமாக நடக்கின்றன. நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு அமைச்சர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியத்தை அவர்கள் பகுதிக்கு வேண்டியதைச் செய்யும்போது நாங்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறும்போது, இருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொல்லாமல் எப்படியிருக்க முடியும்?

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [2nd August 1966]

பாண்டிச்சேரிக்குப் போகிற வழியில் இரும்பை கிராமத்தில் ஒரு அரசாங்க பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி இருக்கிறது. அங்குள்ள ஹாஸ்டலில் மின்சார வசதியில்லை. பெண்கள் ஹரிக்கேன் விளக்குகளை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அது பற்றி விசாரிக்க, அங்கே மின்சார விளக்குகள் இல்லை, ஆகவே இதை வாங்கிக்கொண்டு போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி போன்றவர்களை எல்லாம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறுகிற இடத்தில் மின்சார விளக்கு இல்லாது மண்ணெண்ணெய் விளக்குகளை உபயோகிக்கிறார்கள். சேலை கட்டிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் மண்ணெண்ணெய் விளக்கின் பக்கத்தில் படிக்கும்போது அபாயம் ஏற்படலாம். தனியார் துறையில் உள்ள பள்ளியில் இப்படியிருந்தால் பரவாயில்லை, ஏதோ செய்யவில்லை என்று சொல்லி விடலாம். இது அரசாங்க ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி. அங்குள்ள ஹாஸ்டலில் மண்ணெண்ணெய் விளக்குதான் இருக்கிறது. இதைச் சுட்டிக்காட்டும்போது ஏதோ குறைபாடுகள் அங்கொன்று, இங்கொன்று என்றிருக்கும், இதைப் பெரிதாகச் சொல்வதா என்று சொன்னால் பின்னர் எதைத்தான் சொல்வது? இதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். தேன் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு தனி லிஸ்டம் ஏற்படுத்தி கடலூரில் ஒரு ஆபீஸ், விழுப்புரத்தில் ஒரு டிவிஷனல் என்ஜினியர் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தி அங்கு வேலைகள் துரிதமாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். செங்கல்பட்டு, மதுராந்தகம் பகுதிகளில் உள்ள மின்சார இலாகா அதிகாரிகளைப்பெல்லாம் இந்த ஒரு மாத காலத்தில் பல பேர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். காரணம், திரு. ஒ. வி. அளகேசன் அவர்களின் தூண்டுதலால், அவர் ஆலோசனையின் பேரில் செய்து, தேர்தலுக்காக வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. தேர்தலுக்காக இவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அவர்கள் செய்கிற வேலைகள் என்ன? பல அதிகாரிகளை மாற்றி விட்டார்கள். ஏன் இப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டும்? திண்டிவனத்தில் ஒரே மாதத்தில் மூன்று உதவி என்ஜினியர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். விருத்தாசலத்திற்கும் திண்டிவனத்திற்குமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்தில் மூன்று பேர்களை மாற்றுவது என்று சொன்னால் அவர்கள் போக்கு வரத்துப் படி எங்கிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது? பணம் வீண் விரயமாகிறது. அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்களின் விருப்பு வெறுப்புக் காரணமாக ஒரே மாதத்தில் மூன்று பேர்கள் மாற்றப் பட்டிருந்தால் நிலைமை எப்படி சீரடையுமென்று கேட்கிறேன். மின்சாரம் தாக்கி ஆபத்து ஏற்படுகிறவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் திண்டிவனம் கடை வீதியில் மத்தியானம் இரண்டு மணிக்கு செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளி ஒருவர் மீது கம்பி அறுந்து விழுந்து அவர் உயிரிழந்தார். அது நடந்து பத்து மாதங்கள் ஆகின்றன. இதுவரையில் நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படவில்லை. அவரது இளம் மனைவியும், இரண்டு குழந்தைகளும் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் வந்துவிடும்,

2nd August 1966] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

வந்து விடும் என்று சொல்கிறார்கள். அதே மாதிரி, சலவாதி என்ற கிராமத்தில் பசு ஒன்றின் மீது எட்டு மாதத்திற்கு முன் மின்சார கம்பி விழுந்ததின் காரணமாக பசு இறந்து போயிற்று, அதற்கான நஷ்டயீடு உடனடியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று இருந்தும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கப் படுவதில் எவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறதோ, அவ்வளவு காலதாமதம் மின்சார போர்டிலும் ஆகிறது. நான் முன்னால் சொன்ன விஷயத்தில் கணவனை இழந்த அந்த இளம் மனைவி இரு குழந்தைகளுடன் பிழைப்புக்கு எந்தவிதமான வழியுமில்லாமல் இன்றைய தினம் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மின்சார இலாகாவில் பணிபுரிகின்ற பணியாளர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுப்பது போதாது. இன்னும் அதிகம் கொடுக்கப்படவேண்டும். வேறு இலாகாக்களில் வேலை செய்யும் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் மிகவும் ஆபத்தான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலஞ்ச ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடும்போது, இலஞ்சம் எங்கேயிருக்கிறது என்று வருத்தத்தோடு கேட்கிறார்கள். நாங்கள் லஞ்சம் இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, எங்கிருக்கிறது என்று இப்படிக் கேட்பதைவிட, இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க கவனம் செலுத்துவார்களேயானால் நல்லதாக இருக்கும். ஒலக்கூர் என்ற கிராமத்தில் கணக்குப்பிள்ளை ஒருவர் மின்சார இணைப்புக் கிடைப்பதற்காக மனுச் செய்து இரண்டு ஆண்டுகாலம் ஆகியிருக்கிறது. அக்ரிமென்ட் எல்லாம் கூட நடந்து ஆறு மாதம் ஆகிறது. லோன் வாங்கி பம்புசெட்டும் எடுத்தாய்விட்டது. கணக்குப்பிள்ளையைப் பொறுத்தவரை வாங்கித்தான் பழக்கமாக தவிர, கொடுத்துப் பழக்கம் இல்லாதவர். ஆகவே இதற்காக இலஞ்சம் கொடுக்கவில்லை, அதனால் அவருக்குக் காரியம் நடடைப் பெறவில்லை. அதற்குப்பிறகு, ஆறு மாதங்களுக்குள் அதே ஊரில் இருக்கக்கூடிய வேறு ஒருவர் மனுப்போட்டு, 200 ரூபாய் கொடுத்து கணக்கினை வாங்கி விட்டார். இப்போது கணக்குப்பிள்ளையைப் பார்த்து, பார்த்தாயா கணக்குப்பிள்ளை, நான் காரியத்தை நடத்தி விட்டேன் பார், உன் கதை என்ன? என்று கேளியாகக் கேட்கிறார். இப்படி காரியத்தை நடத்தியவர் யார் என்பதை ஒங்கு சொல்ல வேண்டுமென்றாலும் சொல்லவும் தயாராக இருக்கிறேன். பணம் கொடுத்தால் நான் காரியம் நடக்கும் என்கின்ற நிலை பரவலாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதை தவிரக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதே நேரத்தில், ஆளும் கட்சியினர் பேசுகின்ற பேச்சு இப்படிப்பட்ட செய்கையை லஞ்சப் பழக்கத்தை உற்சாகப்படுத்தக்கூடிய வகையில் தான் அமைந்திருக்கிறது.

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [2nd August 1966]

1-03
p.m.

இதன் மூலமாக லஞ்சம் இன்னும் அதிகமாகுமே தவிர குறையாது என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m. to day.

The house then rose.

[பிற்பகல் 3-00 மணி]

* திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர் : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும் மின்சார நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச முன் வந்துள்ளேன்.

இந்தியாவிலேயே நம் தமிழ்நாடு மின்சாரத் துறையில் முன் மாதிரியாக விளங்குகிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை யாரும் மறுக்கவும் முடியாது. இப்போது பல மாதங்களாக மழையின்மையால் மின்சார உற்பத்தி தடைப்பட்டிருந்தாலும், ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதத்தில் பதிர்த்து கொடுத்திருப்பதானது மின்சார போர்டின் திறமையைத் தான் காட்டுகிறது என்பது நான் சொல்லாமலேயே விளங்கும். மின்சாரத் துறையில், நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, கடந்த 18 ஆண்டுகளாக, வருடாவருடம் பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைக் கொடுத்து நல்ல விதத்தில் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கும் அளவில் நல்ல வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் துறையில் இன்னும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்தால்தான் நம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தையும், மின்சார போர்டையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆத்தூர் தாலுகாவில் சில கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மின்சார போர்டாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் கிராமங்களுக்கு மின்விளக்கு வேண்டுமென்று பல பஞ்சாயத்துக்கள் பல வருஷங்களாகத் தீர்மானம் போட்டுக் கொடுத்திருந்தும் இதுவரையில் பல கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின் இணைப்பு கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மின்சார போர்டாரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஹோகேனக்கல் திட்டத்தையும் நான்காவது திட்டத்தில்கொண்டு வந்தால் ஓரளவு மின்சார கட்ட அடிக்கடி வராமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். செலம் ஜில்லாவில் பல தாலுகாக்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆத்தூர் தாலுகாவில் சில கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சாரமே போகவில்லை. சில உபகருவிகள் இல்லாத காரணத்தினால் தான் அது தடைப்பட்டிருப்பதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்

2nd August 1966] [திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்]

கள். நமது அரசாங்கம் அதைப் பற்றி கவனித்து, வேண்டிய உபகருவிகளை உடனடியாகக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார போர்டானது நமது மாநிலத்தில் நல்ல முறையில், திறமையாக வேலை செய்துவருவதன் காரணமாக மூன்றாவது திட்டம் வரையில் நம் நாட்டில் திட்டங்கள் நிறைவேறியிருக்கின்றன. இங்கு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் குற்றச்சாட்டுகளாகச் சொன்னார்கள். மின்சார போர்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தோடு பேசவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு இரவில் பிரயாணம் செய்யும்போது எங்கு பார்த்தாலும் நட்சத்திரம் போல மின் ஒளி வீசுவதைப் பார்க்கிறோம். அந்த முறையில் நமது மாநிலத்திற்கு நல்ல மின்சார போர்டு அமைந்திருக்கிறது. போர்டின் தலைவர் நிர்வாகத் திறமையோடு பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதால் இந்தத் துறையானது நல்ல விதத்தில் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. மின்சார போர்டுத் தலைவர் நீண்ட காலம் இருக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால் இன்னும் மக்களுக்கு நல்ல உதவி செய்ததாக ஆகும். தலைவர் அவர்களின் வேலைத் திறமையைப் பொறுத்து அவர் போர்டில் நீண்ட காலம் இருக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது ஆத்தூர் தாலுகாவில் மின்சாரம் இல்லாத கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து மின் விளக்குகள் போடவேண்டும் என்றும், விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்காத சில கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும், 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின்சாரம் பொதுவாக எல்லோருக்கும் வழங்கப்படுவது என்று இருந்தாலும், அதிலே ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு வெகுவாக, விரைவாகக் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் போர்டார் அல்ல. சர்க்காருடைய கொள்கை அடிப்படையில் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்கு மின்சார போர்டின் மீது பழியைப் போட முடியாது. காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியனோ, பஞ்சாயத்தோ அவர்களுடைய எல்லைகளுக்குள் மின்சாரம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, அந்தப் பகுதியில் சேரிக்கும், ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கிற இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் அதிகம். ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கும் போது நிதி நிலையைப் பொறுத்து முடிவு செய்யப்படுகிறது. அதைப் பார்க்கும்போது ஒரு இடத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கிவிட்டு, அதே ஊரைச் சேர்ந்த மற்றொரு இடத்திற்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதில் துரத்தை

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [2nd August 1966]

வைத்துக் கணக்கிடும்போது அதற்கு நிதி இல்லை. அதனால் வேலை நிறுத்தப் படுகிறது. இதற்கு போர்டு நிர்வாகம் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆகவே அமைத்திருக்கிற விதியைத் திருத்த வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டே கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரைஸ் மில்கள், பம்ப்செட்டுகள் ஆகியவற்றுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் இன்றைக்கு இருக்கிற கட்டுப்பாடுகள் காரணமாகத்தான் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாகத்தான் போர்டின் பேரில் குறை சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து அத்தாட்சி வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவர்களை அணுகும்போது தொல்லைகள் வருகின்றன. இடையில் இருக்கிற தொல்லைகள் பற்றித் தான் சட்ட சபையில் கூடப் பேசப் படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் ரைஸ் மில்கள், பம்ப்செட்டுகள் ஆகியவற்றுக்குள்ள கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்பது என்று கருத்து.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு அனல் மின்சாரத்தை அதிகப் படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அனல் மின்சாரத்தை அதிகரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு செலவு ஆனாலும் பரவாயில்லை. தண்ணீரிலிருந்து கிடைப்பதானது காலத்தை ஒட்டியதாக இருக்கிறது. இடையில் ஏற்பட்ட கஷ்டம் கூட தண்ணீரில் இருந்து கிடைக்கும் மின்சாரத்தையே நம்பிக் கொண்டிருந்ததால் தான். நீர் மின்சாரம் வருஷம் பூராவும் கிடைக்குமா என்ற நிலை இருக்கிறது. இயற்கை சகி செய்து விட்டது என்று சொல்லலாம். இயற்கை மாறி மாறித் தான் வரும். தண்ணீர் மின்சாரத்தை விட அனல் மின்சாரம் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கக் கூடியதாகும். ஆகவே, அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்த அரசாங்கமும் போர்டாரும் போதிய சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தென் ஆற்காடு மாவட்டம் அனல் மின்சார நிலையத்தையே வைத்திருக்கும் மாவட்டம். அனல் மின்சார நிலையம் நெய்வேலியில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ரூப்பரின் டென்டிங் இன்ஜினியர் இருக்கவேண்டும். அது அந்த ஜில்லாவிலிருந்து மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யும் இடம். அது பொறுப்புள்ள ஒரு அதிகாரி இருக்கவேண்டிய இடம். நெய்வேலி மின்சார நிலையத்தை உத்தேசித்தாவது நெய்வேலி பகுதியிலேயோ அல்லது தென் ஆற்காட்டில் வேறு எந்த இடத் திலேயோ அந்த அலுவலகம் இருக்கவேண்டும். அத்தகைய ஒரு அதிகாரி அங்கு இருக்கவேண்டுமென்று போன நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தின்போதே சொல்லியிருந்தேன். அதைப் பற்றி 'இப்போது சாத்தியப்படவில்லை' என்று குறிப்பில் இருக்கிறது.

2nd August 1966] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

சாத்தியப்படாமல் இருக்கலாம், நிதி நிலை ஒரு சமயம் எப்படி இருக்குமோ? குறைகள் வருகின்றன என்றால், காரியங்கள் நடப்பதற்கு தடை. எப்படி இருந்தாலும் காரியங்கள் நடப்பதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தடையை நீக்குவதற்கு இந்த யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று மிகவும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் முன்பு சொன்னபடி அரிசன காலனி களுக்கு நாம் எந்தத் திட்டங்களைப் போட்டாலும், அதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இப்பொழுதிருக்கும் விதிகளின் பிரகாரம், இருக்கிற நிதிநிலையைப் பொறுத்து அரிசன காலனி களுக்கு மின்சக்தி வழங்குவது என்றால், அதில் தடைகள் ஏற்பட்டுத் தான் திரும். அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு இப்பொழுது உள்ள விதிகளை தளர்த்தி பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து தான் செய்யவேண்டும் என்ற நிலை இல்லாமல், சர்க்கார் நிதியிலிருந்து இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : மதிப்பு மிக்க துணைச் சபாநாயகர், அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை நான் ஆரம்பிக்க முற்படுகிறேன். குறிப்பாக, நமது தேசத்திலே தமிழ் நாடு எல்லா துறைகளிலும் முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கல்வித் துறை, தொழில் துறை ஆகிய துறைகளில் நமது மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் முன்னேறி இருப்பதைப் போலவே, மின்சாரத் துறையிலும் பரவலாக மூலை முடுக்குகளிலும் கிராமப்புரத்திலிருந்து நகர்புரம் வரை மாநிலம் பூராவும் இன்று மின் ஒளி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் மின்சார போர்டும் அந்த இலாகாவை கவனிக்கும் நமது அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் என்ற உண்மையை இந்த மாநிலம் பூராவும் அறியும். அதற்காக நமது அமைச்சர் அவர்களையும் மின்சார போர்டு தலைவர் அவர்களையும் தலைமை என்ஜினியரையும், மற்ற அலுவலர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, நாம் நம்முடைய மின்சாரத் தேவையை மூன்று விதங்களாக பிரித்து நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். நீர்நிலை மின்சாரத் திட்டம், அனல் மின்சாரத் திட்டம், அணு மின்சாரத் திட்டம் இப்படி மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து நாம் இதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். நீர்நிலை மின்சாரத் திட்டங்களில் பெருவாரியான திட்டங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்றன. குந்தா, எமரால்டு, அவலாஞ்சி, பைகாரா ஆகிய நீர்நிலைத் திட்டங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்றன. அணை கட்டப்பட்டுள்ள இடங்களைப் பார்த்தால், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மழையின்மையின் காரணமாக வரண்ட பிரதேசமாக காட்சி அளித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நீர் தேங்கிக் கொண்டிருந்த இடங்களில் எருமை மாடுகள் மேய்ந்துகொண்

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [2nd August 1966]

டிருக்கும் ஒரு காட்சியை இப்பொழுது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மழை ஏன் இப்படி பொய்த்து விடுகிறது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தோமானால், நமது அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற நிபுணர்களும் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், நீலகிரியில் உள்ள மக்கள் மாங்கனை வெட்டுகிறார்கள், அதனால் தான் பெரும் மழை பிரதேசமாக இருந்த நீலகிரியில் மழை பொய்த்துவிடுகிறது என்று காரணம் கூறுகிறார்கள். இது ஓரளவுக்கு உண்மை என்றாலும் கூட, இப்பொழுது மாங்கனை வெட்டுபவர்கள் யார் என்ற ஒரு உண்மை நிலையை நான் இந்த சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இயற்கை வனங்களில் சர்க்காரே விறகு வெட்டுவதற்காக மற்றவர்களுக்கு அந்த உரிமையை ஏலத்தில் விட்டு பணம் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை உடனே நிறுத்தவேண்டும் என்று நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இந்த அணைப்பகுதிகளில் பெருவாரியாக யூகாலிப்டஸ் மாங்கனை நட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாங்கனை தண்ணீரை குடிக்கின்றன, தண்ணீரை உற்பத்தி செய்வதற்கு சாதகமாக இல்லை என்ற விஷயத்தை நான் அடிக்கடி இந்தச் சபையில் கூறியிருக்கிறேன். தண்ணீரைச் சுரக்கும் சிலவகை மாங்கனை காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பல மாங்கனை நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மாங்கனை இந்த பிராஜக்ட் ஏரியாவில் நட்டு தண்ணீர் சுரப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே, யூகாலிப்டஸ் மாங்கனை நட்டு மேலும் தண்ணீரை வற்றும்படி செய்து, பூமியை பிளக்கும்படி செய்யாமல் இருக்குமாறு வன இலாகா அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நீர்நிலை பிடிப்புகளில் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக மழை இல்லாத காரணத்தினால் மின்சார வெட்டு கடந்த சில மாதங்களாக நமது மாநிலம் பூராவும் அமுலில் இருந்தாலும் கூட, இந்த இலாகாவினரும், மின்சார போர்டும் எப்படியோ சிரமப்பட்டு மைசூர், கேரளா போன்ற அண்டை மாநிலங்களின் உதவியைப் பெற்று, ஓரளவுக்கு நமது தேவையை மாநிலம் பூராவும் பெருவாரியாக சமாளித்துக்கொண்டு வந்த ஒரு அரிய சாதனையை அவர்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது அனல் மின்சார நிலையங்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டால், உடனடியாக தூத்துக்குடி திட்டத்தை மின்சார இலாகாவின் நினைவேற்றும் படியான ஒரு கடமை இருக்கிறது. நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நீலகிரி ஜில்லாவில் பருவ மழை ஆரம்பித்து விட்டால், வீடுகளிலிருந்து வெளியே வர முடியாத ஒரு நிலை இருந்துகொண்டிருக்கும். ஆனால், இப்பொழுது மழை ரொம்பவும் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக, எப்பொழுது போதுமான மழை பெய்து இந்த அணைக்கட்டுக்களெல்லாம் நிரம்பப் போகின்றன என்பது ஒரு பெரிய சந்தேகத்திற்கு உரிய குறியாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நீர்நிலை மின்சார திட்டங்களைப்

2nd August 1966] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

பற்றியும், நீலகிரியில் குன்னூரில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம் பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களுையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு, அனல் மின்சார திட்டங்களை எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது நலம் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நீலகிரி ஜில்லாவில் தேயிலைத் தொழில் தான் முக்கியமான தொழில். ஏறக்குறைய 100, 150 சிறு சிறு தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. மின்சார வெட்டுவந்தபொழுது சென்ற ஆண்டு கூட தேயிலைத் தொழிலுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு தேயிலைத் தொழிலுக்கும் மின்சார வெட்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். இதனால் சிறு சிறு தேயிலைத் தோட்ட சொந்தக்காரர்கள், கூட்டுறவு முறையில் செய்யும் பாக்டரியைத் தவிர, மற்றபடி சிறு சிறு தொழிற்சாலை வைத்திருக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் பாக்டரிக்கு மின்சாரம் கொடுக்காததால் மிகவும் அல்லவற்றார்கள். அந்த ஒரு நிலையை இந்த சமயத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். தேயிலைத் தொழில் அன்னியச் செலாவணி சம்பாதிக்கும் ஒரு நல்ல தொழில். ஆகவே, தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எப்பொழுதும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டும், மின்சார வெட்டிலிருந்து அந்தத் தொழிலுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த சமயத்தில் இந்த இலாகாவின்னரையும், அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

• அடுத்து, குந்தா திட்டப் பிரதேசத்தில் அட்டுப்பாயில் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த அட்டுப்பாயில் கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டும் என்று இலாகாவினாரும், சர்க்காரும் முடிவு செய்து ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகள் ஆகியும், அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஒருவிதமான ஏற்பாடும் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. சமீபத்தில் சர்க்காருக்கும், மின்சார போர்டுக்கும் இது சம்பந்தமாக ஏதோ ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. இதற்கான செலவை 50 சதவிகிதம் மின்சார போர்டும், 50 சதவிகிதம் சர்க்காரும் கொடுத்து, அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவது என்று முடிவு செய்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்த உத்தரவை விரைவில் அமல் நடத்தி, அதிருப்தி அடைந்துள்ள அந்த வட்டார மக்களுக்கு ஆதரவு ஏற்படும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று நான் குறிப்பாக மின்சார போர்டு தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி போர்த்தி என்ற இன்னொரு கிராமமும் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமமும் தண்ணீர் நிற்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில் இருப்பதினால், அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்களையும் வேறு இடத்திற்கு அகற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [2nd August 1966]

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் துறைக்கு தமிழ் நாட்டில் மின்சாரம் வழங்கி இருப்பது போல் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. நீலகிரிப் பிரதேசத்தில், மழை பொய்த்துவிட்டதால் ஆங்காங் குள்ள சமவெளிப் பிரதேசங்களில் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு இப்பொழுது முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய என்னுடைய தொகுதியில் 10, 15 கிணறுகள் தோண்டி மின்சார வசதி செய்துகொடுக்குமாறு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்களையெல்லாம் மிகவும் துரிதமாக பரிசீலனை செய்து மின்சாரம் வழங்கினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த இலாகா நல்லதொரு இலாகா, நம்மை முன்னேற்றும் ஒரு இலாகா இந்த நவீன காலத்தில், மின்சாரம் இன்றி யாரும் வாழமுடியாத ஒரு காலமாக மாறிக் கொண்டு வருகிற இந்த சமயத்தில் இந்த இலாகா நல்ல பணிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது என்று கூறி, அதைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் துணைச் சபைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி, கனம் உணவு அமைச்சர் ஆற்றிய உரையில், 22,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு விட்டன என்றும், இரண்டரை லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இந்த சாதனைகளைக் கூறி பெருமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, பாராட்டுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கிராமங்களில் ஏற்றப்பட்டிருக்கின்ற விளக்குகளின் நிலையைப் பார்க்கும்போது வருந்தத் தக்க நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்தின் நிதிநிலையை அனுசரித்து, ஆர்.டி.ஓ. அனுமதித்து இருக்கும் விளக்குகளின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவுதான். அதிலும் பாதி இப்பொழுது மின்சார வெட்டுக்காரணமாக, போடப்படுவதில்லை. நேற்று பேசிய அம்மையார் குறிப்பிட்டது போல, காடை விளக்கு போல்தான் இருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதே போல, 2½ லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, விவசாயிகளுக்கு வேண்டும் போது அவர்கள் தங்கள் பம்புகளை ஓட்ட முடிகிறதா என்றால், இல்லை. வேண்டிய அளவு ஓட்ட முடிகிறதா என்றால், இல்லை. கொடுக்கப்படும் மின்சாரம் போதிய வோல்டேஜ் உடன் வருகிறதா என்றால், இல்லை. அப்படிக் குறைந்த வோல்டேஜோடு ஓட்டுவதால், மோட்டார் சரிவர ஓடுவது இல்லை. தண்ணீர் எடுப்பதில்லை. காயில் தேய்ந்து போய்விடுகிறது. மோட்டார் பழுதாகிவிடுகிறது. இந்த நிலைமை பாராட்டக் கூடியதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எண்ணிக்கை மட்டும் பாராட்டுக்குக் உரியதாக ஆகாது. இந்த நிலை ஆண்டுதோறும் வருகிறது. இதைக் கண்டு அமைச்சரவை வெட்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆண்டுதோறும் இந்தக் குறை எடுத்துக் கூறப்படுகிறதே, இந்த நிலை ஏன் என்று எண்ணிப் பார்க்கிறதா இந்த அரசாங்கம் என்றால், இல்லை.

2nd August 1966]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

சர்க்கார் நீர் மின்சாரத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள், அனால் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் இவற்றை நம்பியிருக்கவில்லை. அமைச்சருடைய அறிக்கையில், திட்டக் குழுவின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கும் திட்டங்கள் ஆறில், தூத்துக்குடி அனால் மின்சாரத் திட்டம் போக, பாக்கியெல்லாம் நீர் வழி மின்சாரத் திட்டங்கள். அதே போல, அறிக்கையில் 14-வது பக்கத்தில் புதிய திட்டங்கள் ஆராய்ச்சியில் இருப்பது ஏழு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏழு திட்டங்களும் நீர்வழி மின்சாரத் திட்டங்கள். நீர்வழி மின்சாரம் ஏமாற்றியிருக்கிறது என்று தெரிந்திருந்தும், அனால் வழி, அணு வழி மின்சாரத்தை எடுக்காமல் இருக்கும் இந்த சர்க்காரை எப்படிப் பாராட்ட முடியும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இப்பொழுது தூத்துக்குடி அனால் மின்சாரத்தைப் பார்க்கும் போது அது 100 மெகா வாட்டா, 250 மெகா வாட்டா என்று இன்னும் தெரியவில்லை. இன்னும் இந்த சர்க்காருக்கு சந்தேகம். கிராமங்களில் சொல்லுவார்கள், கொடுவாப் பிடிக்குத் தயார் செய் தால்தான், அறிவாள் பிடிக்குத் தேரும் என்று. இந்த சர்க்கார் கேட்பதே குறைவு. இந்த அமைச்சர்கள் வீராதி வீரர்கள், இங்கே எதிர்க் கட்சியை அடக்குவதோடு சரி, வடக்கே சென்றால் கையைக் கட்டிக் கொண்டு, அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொண்டு வரும் பரிதாப நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இங்கே விளக்கு ஏற்ற வேண்டும் என்றால், ஸ்விச் போடலாமா என்று கேட்டு, அவர்கள் போடலாம் என்றால்தான் இங்கே . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினருடைய கண்ணோட் டத்தில் அப்படியிருக்கலாம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கண்ணோட்டத்தில் சொல்லவில்லை ஏட்டில் கொடுத்திருக்கிறது.

அடுத்து, நெய்வேலியைப் பற்றி பாராட்டியிருக்கிறார்கள். காலையில் நைபர் திரு. மதியழகன் சொன்னார்கள் : ஆந்திரா இதில் தங்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இல்லா விட்டால் நெல் கொடுக்க முடியாது என்றும் தைரியமாக சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்று. இங்கே அமைகின்ற அமைச்சர் அதையும் கோட்டைவிடப் போகிறார்கள்.

திருமதி டி. என் அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். ஆந்திரர்களும் திராவிடர்கள் தானே, அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஆந்திரர்கள் அரிசி கிடையாது என்று சொல்லும் ஆண்மை கூட நம் மந்திரி சபைக்கு இல்லையே என்பது தான் வருத்தம்.

அடுத்து, கல்பாக்கம் அனால் மின்சாரம் பற்றி பத்திரிகையில் செய்தி வந்து விட்டது. கல்பாக்கம் அனால் மின்சாரத் திட்டத் திற்கு பிரெஞ்சு உதவி கிடைக்குமா என்று சந்தேகப்படும் நிலைக்கு செய்தி வந்திருக்கிறது. சேலம் உருக்காலை போல இந்த

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [2nd August 1966]

அனல் மின்சாரத் திட்டமும் உருவாகும் என்கிற நம்பிக்கை நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு அற்று விட்டது, சர்க்காருடைய செயல் களைப் பார்த்து என்று கூறக்கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியில் அமைச்சரவர்கள் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக் கிறார்கள். “ திருப்திகரமான அளவில் மின்சாரம் வழங்குவதற்கு தொடர்ந்து அக்கறையுடனும், கண்காணிப்புடனும் செயலாற்றிய தற்காக போர்டுக்கும், நிறைவேற்றவரும் திட்ட வேலைகளை முடிப் பதில் அயராது உழைத்த மாநில மின்சார போர்டின் தலைவர், உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் தொழிலாளர்கள் அகியோர் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதலை இந்தத் தருணத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்” என்று ஒரு குறள் உண்டு :

இல்லதென் இல்லவன் மான்பானால் உள்ளதென்

இல்லான் மாணுக்கடை.

மீட்டிலே ஒன்றும் இல்லை என்றாலும், குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் மனைவி திறம் உள்ளவளானால், நிறைவு இருக்கும். மனைவி திறன் அற்றவளாக இருந்தாள் என்றால், நிறைவு ஏது? ஆகவே, இல்லவன் மான்பானால், இல்லது ஏன்? அந்த முறையில், நமக்கு மின்சாரம் இல்லை, போதிய கம்பி பெற பணம் இல்லை, கம்பம் உண்டு பண்ண போதிய நிதி வசதி இல்லை என்று இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டில் திருப்திகரமாக மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அது மின்சாரக் கழகத்தின் திறமையால், இந்த சர்க்காரின் மானத்தைக் காப்பாற்றியதற்கு, தலைவர், பணியாளர் சள் எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் பணி தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டில் நடைபெற இந்த அமைச்சரவை வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மின்சாரக் கழகத்தினரே கனம் அங்கத் தினர் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நான் சொல்வதில் எதை ஒத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பின்றி வந்திருக் கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

* திரு. சா. ராமசாமி : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத்தைப் பொறுத்த அளவில், இரண்டு மூன்று முறை கூறியிருக்கிறேன். அந்தப் பிரச்சினைகளை இதுவரையில், சரியான முறையில் கவனிக்கவில்லை. இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த அமைச்சர் இப்பொழுது இங்கே இல்லை. கடந்த தடவை மின்சார போர்டின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்த போது, என்னுடைய தொகுதியில் சில கிராமங்களுக்கு, 62 தேர்தல்

2nd August 1966] [திரு. சா. ராமசாமி]

வருவதற்கு முன்பு, தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக 6, 7 கிராமங்களில் அடிக்கல் கம்பங்கள் நாட்டி, அதோடு நின்று இன்றுவரை மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. இதுபற்றி இரண்டு மூன்று முறை நான் பேசியிருந்தும், இதுவரையில் அதற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அப்படி மின்சாரம் கொடுக்கப் போவதில்லை என்றால் அடிக்கல் நாட்டியதன் நோக்கம் என்ன? அதற்கு என்ன அவசியம்? தேர்தலுக்காக அது செய்யப்பட்டதா? மின்சாரப் பிரச்சினை வரும்போதெல்லாம் இதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டுகள் கமித்து இப்பொழுது இரண்டு கிராமங்களில் வேலை துவக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும், இதுபோன்ற அலுவல்களைத் தேர்தல் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

3-30
p.m.

கீழ்ப்புளூர், கோக்குடி அகிய இந்த இரு கிராமங்களும் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மின்சாரம் வரப்பெற்று இருந்தும், அதே கிராமத்தில், அதே தெருவைச் சேர்ந்த அரிசனத் தெருக்களுக்கு இன்று வரையிலும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. 1964-65-ம் ஆண்டில் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவினரையும் சந்தித்துக் கேட்ட சமயத்தில், அரிசன நல இலாக்கா மூலமாக அரிசனத் தெருவுக்காக முப்பதாயிரம் ரூபாய் 1964-65-இலேயே ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். 1964-65-இல் முப்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் இன்று வரையில் வேலை செய்யப்படவில்லை. இதற்கான காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, பலர் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் ஒரு கிராமத்தில் முதன் முதலில் விஸ்தரிக்கிறபோது, ஜாதி இந்துக்கள் தெருக்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, அரிசனத் தெருக்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல கிராமங்களில் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மின்சாரம் அமைக்கப்படும் இடங்களில் எல்லாம் கண்டிப்பாக அரிசனத் தெருக்களுக்கும் அமைக்கவேண்டும் என்ற முறையை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு என்னுடைய தொகுதியில், டால்மியாபுரம் ஸப்-ஸ்டேஷன் பகுதியில் உள்ள அத்தனை ஊர்களுக்கும் தரீ-பேஸ்டு லைன் கொடுக்கவேண்டும் என்று அங்குள்ளவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக் காலமாகக் கடனாக இஞ்சின் களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, தரீ-பேஸ்டு லைன் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொடுக்கவில்லை.

விருத்தாசலத்திலிருந்து தாப்பளாவுக்கு வருகிற மின்பகுதியில் அணைக்குடம் கிராமத்தில் 21 இன்ஜின்கள் கடனாக வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, ஒன்றரை ஆண்டுகாலமாக மின்சாரக் கணெக்ஷன் கிடைக்காமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான தடவணைப் பணத்தைக் கட்டவேண்டும் என்று ஒப்பதி செய்யக்கூடிய

[திரு. சா. ராமசாமி] [2nd August 1966]

நிலை ஏற்பட்டது. உடனே ஆர்.டி.ஓ. வையும், கலெக்டரையும் அணுகி, ஐப்பதியை நிறுத்தி வைக்கும் நிலைமைக்கு நான் ஏற்பாடு செய்துவிட்டு வந்தேன். மின்சாரக் கணெக்ஷன் கிடைக்காததால், இப்படிப்பட்ட சிரமம் ஏற்படுகிறது. மின்சாரம் வருவதற்கு முன்பாகவே ரெவின்யூ துறையினர் பம்ப் செட்டுக்கான கடனைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். மின்சாரம் வருவதற்கு முன்பாக பம்ப் செட்டுக்கான கடன் தொகையைக் கொடுக்கும்போது, அந்தப் பம்ப் செட்டை உபயோகப்படுத்தி விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத நிலையை மின்சார இலாகாவின்னர் செய்துவிடுகிறார்கள். மின்சார பம்ப் செட்டை உபயோகப்படுத்தாத நிலையிலேயே, பம்ப் செட்டுக்கான கடன் பணத்தைக் கேட்கும்போது, அதை விவசாயிகள் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, மின்சாரம் விநியோகிப்பதற்கு முன்னால் கடனைக் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படிக் கொடுத்தால், மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிற காலத்திற்குள்ளாகக் கடனைத் திருப்பிக் கேட்கக் கூடாது. இத்தகைய முறையைக் கையாள்வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 81 மின்சார பம்ப்செட்களுக்கு மேல் ஓராண்டுக்கு முன்னால் விவசாயிகள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு இன்னும் மின்சாரக் கணெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை.

காலையில் கனம் உறுப்பினர் திரு. அழகமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மின்சார போர்டில் வேலை பார்ப்பதற்கான நபர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்காக விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன. அந்த விண்ணப்பத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கட்டணம் விதித்தார்கள். மேலும் ஐந்து ரூபாய் செலுத்தி, விண்ணப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்பியவர்கள் கிட்டத்தட்ட முப்பதாயிரம் பேர்கள். அத்தனை விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டும் இன்று வரையில் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டவர்களில் யாருக்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை. வேலை கொடுப்பதாகவும் தெரியவில்லை. வேலை கிடைக்காது நிராகரிக்கப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள் செலுத்திய தொகையை அவரவர்களிடமே திருப்பிச் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் துறைக் கடன் திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியாக சிரம மக்கள் தொந்தரவுக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. நாராயணன் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய பகுதியில் கடந்த ஆண்டு வாய்க்கால்களில் நண்ணீர் வரவில்லை. இந்த ஆண்டு குறுவை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் வரவில்லை. மக்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவிற்கு வழி இல்லை. கடன் பிரச்சனையும் இருக்கிறது. அரசாங்கம் பல முனைகளில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கடன் தொகையை வசூல் செய்கிறது. ரெவின்யூ துறையில் தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் ஒரு புறமும், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் இன்னொரு புறமும் தனித்தனியாக வசூலிக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து கமிஷனரும் தனிப்பட்ட முறையில் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலையில் விவசாயிகள் அரசாங்க திட்டக் கடன்

2nd August 1966] [திரு. சா. ராமசாமி]

திட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க முடியாத நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார இலாக்கா கடன் சென்ற ஆண்டு வசூலிக்கப்பட்டது. அதற்கு முந்திய ஆண்டும் வசூலிக்கப் பட்டது. இப்போதும் வசூலிக்க இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை வசூலிக்கிறபோது, ஓரளவு வசதி இருக்கிறவர்களிடத்தில் வசூலிப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. அப்படி வாங்குகிறபோது, தூறு ரூபாய் கொடுப்பதற்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மதிப்பீட்டை உயர்த்திக்கொண்டு, அந்தப் பங்கீட்டின் பேரில் தூறு ரூபாயை ஆயிரம் ரூபாய் ஆக்கிவிடுகிறார்கள். 100 ரூபாயை வாங்கும்போது, 68, 70 ரூபாய்க்குமேல் கிடைப்பதில்லை. எனவே, இந்த முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். பல துறைகள் மூலமாக வசூல் செய்கின்ற நிலைமையை எடுத்துவிட வேண்டும். குறிப்பாக, ரெவின்யூ துறை வசூலித்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் வசூலிக்காமல் இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் வசூலிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறபோது, ரெவின்யூ துறை வசூலிக்காத நிலையை உண்டாக்கவேண்டும். பல துறைகளில் வசூலிக்கும் காரணத்தால், விவசாய மக்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்களில் சென்ற ஆண்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல வேலைகள் இன்று வரை துவக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம், மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு சில பகுதிகளில் அனுமதிக்கப்படாத இடங்களில் திடீர் என்று அனுமதிக்கப்படுகிற நிலையை விடுத்து விட்டு, அனுமதிக்கப்பட்ட வேலையை உடனடியாக முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று விவாதத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிற தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும், 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் நடந்து கொண்டிருக்கிற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்தையும் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று வரை, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கணக்குகளை எப்போதும் காட்டுவதுபோல் காட்டுகிறார்கள். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த அளவில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 120 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டதாகக் கணக்குக் கெடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மதிப்பிடப்பட்ட தொகை 100 கோடி ரூபாய். அதிலே 20 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவிடப்பட்டதாகக் காட்டுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, எண்ணாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதென்பது அவர்களுடைய திட்டம். ஆனால், அவர்கள் செய்திருக்கும் வேலை—சிறிய கிராமங்கள், பெரிய கிராமங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து—22,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் பம்ப் செட்டுகளுக்காக

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [2nd August 1966]

மின்சார இணைப்பு ஒரு லட்சம் கிணறுகளுக்கு என்பது அவர்களுடைய மதிப்பீடு. ஆனால், அவர்கள் கொடுத்திருப்பது கிட்டத்தட்ட 13,000 கிணறுகளுக்கு என்று கணக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் திட்டம் இடும்போது குறைத்துத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்தது அதிகமாகத் தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு சிரமப்பட்டு விவசாயத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வளவு செலவு செய்ததன் காரணமாக விவசாயம் பெருகித்தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால், நிலைமை என்ன? பெருகியிருக்கவேண்டிய விவசாயத் திற்குப் பதில் பஞ்சம் வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மற்ற வருஷங்களைவிட இந்த வருஷம் அதிகம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கும்போது, பஞ்சம் வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது, இதில் எங்காவது ஓட்டை இருக்கத்தான் வேண்டும். அந்த ஓட்டை எங்கே இருக்கிறது என்பதை அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள்தான் ஹட்டிங் மாகக் கண்டுபிடிக்க முடியுமே தவிர, எங்களைப் போன்றவர்கள் கூட்டிக் கழித்துப் பெருக்கி வகுத்துக் கணக்குப் போட்டாலும், எங்கே வீரயம் ஆகிறது என்பதை எங்கனால்க் கண்டுபிடிக்க முடியாது. தயவு செய்து இந்த இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள், இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடித்தால் நலமாக இருக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் நலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே மின்சாரத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தேவையை பூர்த்தி செய்து விட முடியுமோ அந்த அளவிற்குப் பூர்த்தி செய்துவிட முடியும் என்று சென்ற வருஷத்திலே சொன்னார்கள். ஆனால், நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைக் காட்டுகிறார்கள் இப்போது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 120 கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டாமா என்று கூட ஒரு உறுப்பினர் கேட்டார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 217 கோடி ரூபாய். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே முடிய வேண்டியது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, 217 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டு வேலை செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது நாம் காத்திருந்து பார்க்க வேண்டிய ஒன்று.

குறிப்பாக, கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும்போது நிலைமை வேறு. அதை வாங்கும்போது நிலைமை வேறு. அனுபவிக்கும்போது நிலைமை வேறு. இது உண்மையில் அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களுக்கு, விவசாயத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளவர்களுக்குத்தான் தெரியும். விவசாயம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல், எத்தனை ஏக்கரா பயிரிட்டார்கள், என்ன செலவா

2nd August 1966] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

யிற்று, என்ன வருமானம் வந்தது என்பதாகக் கணக்கை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறவர்களுக்கு அது ஒன்றும் தெரியாது. நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபடக் கூடியவர்களால் தான் இதை புரிந்துகொள்ள முடியும். குறிப்பாக நான் மின்சார விஸ்தரிப்பை பற்றிக் கூடப் பேச விரும்பவில்லை. விவசாயத்திற்காக மின்சார விஸ்தரிப்பை அளிக்க இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருந்தும் கூட பஞ்சம் வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்தாக வேண்டும் என்பதைத்தான் வற்புறுத்து கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதே ரீதியில் போனால் எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும் செலவு தான் அதிகக் கொண்டே இருக்குமே தவிர நமக்கு ஒரு பலனும் வரப்போவ தில்லை.

இன்றைய தினம் நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி மூன்று துறைப் பட்டதாக இருக்கிறது. ஒன்று நீர் மின்சாரம், இரண்டாவது அனல் மின்சாரம், மூன்றாவது அணு மின்சாரம். இதுவரைக்கும் நீர் மின்சாரத்தைப்பற்றி என்ன என்ன திட்டங்களைப் போட வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் போட்டுவிட்டோம். இன்னும் ஐந்தாறு சிறிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றால் அவற்றையும் முடித்துவிடுவோம். நீர் மின்சாரம் ஒன்றினால் மட்டும் நமது தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடுமோ என்றால் நிச்சயமாக முடியாது. இந்த மின்சாரம் விவசாயத்திற்கு மட்டும் தான் பயன்படுகிறதா என்றால் நண்பர் திரு. சின்னசாமி சொன்னது போல மாவு அரைக்கக் கூட இதனைத்தான் இப்போது பயன்படுத்து கிறார்கள். அந்த நிலையில் எல்லாவிதத் தொழில்களுக்கும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மழை இல்லை என்றால் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது கூடத் தடைப்பட்டுப் போகிறது. ஆகவே நீர் மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. அதற்கு அடுத்தபடியாக அனல் மின்சாரத்தைத்தான் நாம் எதிர் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நெய்வேலித் திட்டம் வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லி, கடைசியில் அந்த நிலக்கரித் திட்டம் பழுப்பு நிலக்கரியை எடுக்கக் கூடியதாகமாரி, அதைக்கொண்டு மின்சாரத்தையாவது உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அந்த அளவுக்காவது அது உருவாயிற்றே என்பதற் காக தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் சந்தோஷப் பட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நீர் மின்சாரம் என்றால் தண்ணீர் வறண்டால் மின்சாரம் இல்லை. அனல் மின்சாரம் என்றால் நிலக்கரி இல்லை என்றால் மின்சாரம் கிடையாது. இந்த இரண் டினால் மட்டும் நம்முடைய மின்சாரத் தேவை பூர்த்தி செய்யப் படுமா என்றால் கிடையாது. நிலக்கரியாவது நாம் எதிர் பார்க்கின்ற அளவுக்குப் பல வருஷங்கள் கிடைக்குமா என்றால் கிடைக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆக சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் நமக்கு நிச்சயமாகத் தேவைப்படுவது அணுமின் சார திட்டத்தான். கல்பாக்கத்தில் அமைக்கப்பட இருக்கிற அணுமின் திட்டத்தைத்தான் நாம் உடனடியாக நிறைவேற்ற

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [2nd August 1966]

முயற்சி செய்யவேண்டும். அதைத் தயவுசெய்து சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை மாதிரியாகப் போய்விடாமல், வருமா வராதா என்கிற கேள்வி தொங்கிக் கொண்டிருக்க விடாமல்—நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்துவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் கூட வந்து விட்டது என்றார்கள், நான் பார்க்கவில்லை. அதைக் கண்டிப்பாகக் கொண்டு வந்தே ஆகவேண்டும். கல்பாக்கம் அனுமின்சாரத் திட்டம் நம் நாட்டுக்கு அவசியம். அந்தத் திட்டம் விவசாயத் திற்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பதை மனதில் கொண்டாவது அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு அந்த இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொருத்தவரையில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இந்த அறிக்கையில் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த சில கிராமங்களின் பெயர்கள் வருகின்றன. சிலர் வேகமாகப் பேசுவார்கள். சிலர் மெல்லப் பேசுவார்கள். என்னால் வேகமாகவும் பேச முடியாது. மெல்லவும் பேச முடியாது. நான் உரக்கத் தான் பேசவேன். அப்படி இருந்தும் நான் பேசுகிறபோது சொல்கிற ஊர்களின் பெயர்களை எழுதுபவர்கள் சரியாக எழுதுவது இல்லை. அதன் காரணமாக வானூர் என்பது இங்கே வன்னூர் என்றும், முன்னூர் என்பது மண்ணூர் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளை அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி அனுப்பினால்—அங்குள்ளவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இந்தத் தொகுதியில் வன்னூர் என்பதாகவும், மண்ணூர் என்பதாகவும் ஊர்களே இல்லை என்றுதான் சொல்லிவிடுவார்கள். அவர் ஏதோ பேசிவிட்டுப்போகிறார். அது மாதிரி ஊர்களே இல்லை என்று வந்து விட்டால் என்ன செய்வது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஆங்கிலத்தில் வானூர் என்று இருப்பதை மொழி பெயர்க்கும்போது வன்னூர் என்று போட்டிருக்கலாம். அது மொழி பெயர்ப்பின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : வானூர் என்றால் ஒரு 'N' வரும். வன்னூர் என்றால் இரண்டு 'N' வருகிறது. இப்படிக்கூட பிழை ஏற்படுமா? இல்லாத ஊர்களின் பெயர்கள் இங்கே இருக்கின்றன. வானூர் பகுதி உப்புவேலூர் என்ற இடத்தில் 300 பம்பு செட்டுகள் வைக்கவேண்டும் என்று கோரியிருந்தார்களே, அது என்ன ஆயிற்று என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அதற்கு அவர்கள் அக்ரிமெண்டு எழுதித் தரவில்லை என்கிறார்கள். அந்த கிராமத்திலே போய்க் கேட்டால் நாங்கள் அக்ரிமெண்டு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டோம். ஸ்டாம்பு ஏதோ 5 நையா பைசா குறைகிறது, போதவில்லை என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் கொஞ்சம் சொல்லிப் பாருங்களேன் என்கிறார்கள். அதையும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும்.

2nd August 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

வானூர் பிரக்காவில் நான்கைந்து கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வந்திருக்கிறது. கிளியனூரில் ரெட்டியார் ஹோதாவில் நான்கைந்து கிராமங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. மரக்காணத்தில் முதலியார் ஹோதாவில் நான்கைந்து தெருக்களுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஊரிலே தேவைப்படுகிற அளவுக்கு மின்சாரம் வந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதுதான் அங்கே இருக்கிற ஆச்சரியம். “விழித்துக் கொண்டிருந்தவன் பெட்டைக்குட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போனான். தூங்கினவனுக்கு கிடாக் குட்டி கிடந்தது” என்பார்களே, அதுபோலத்தான் கொஞ்சம் விழிப்போடு செயல்பட்டவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்து விட்டது. நானே சர்வீஸ் வாங்குவதற்கு கடந்த ஐந்து வருஷங்களாக முயற்சி செய்து கடைசியில் இந்த ஜனவரியில் தான் வாங்கினேன். எனக்கே அந்த நிலை என்றால் சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன ஆகும்? பலருக்கு யார் அதிகாரிகள் என்றே தெரியாது. மேலும் அந்த இலாகாவின் காரியாலயங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்றே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எங்களுக்கே இரண்டு டி.இ. இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒருவர் செங்கல் பட்டில் இருக்கிறார். இன்னொருவர் விழுப்புரத்தில் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒவ்வொரு இலாகா என்று என் எற்படுத்தக் கூடாது. அவர்களை டி.டி.ஸி. கூட்டத்திற்கு வரச் சொல்லலாம். மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறோம். போலீஸ் காரர்களிடம் கேட்பது போல அவர்களிடம் எத்தனை பேர் கனெக்ஷன் கேட்டார்கள், எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுத்தீர்கள், எத்தனை ரிஜெக்ட் ஆயிற்று என்பதாக மாதந்தோறும் ஸ்டேட். மெண்டு கேட்டுப் பாருங்கள். அப்படியிருந்தால் உங்களுக்கு எள்கரியமாக இருக்கும். எங்களுக்கும் சொள்கரியமாக இருக்கும். விட்டுப்போனவையும் தெரியும். இன்னும் செய்யவேண்டியதைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும். இந்த சிஸ்டத்தை தென் ஆற்காட்டிலே நெய்வேலியிலாவது அல்லது கடலூரிலாவது மாவட்ட ரீதியிலே அமைத்து எங்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிக்கிரத்திலே வேலைகளைச் செய்துகொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு சிக்கிரமாய் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (கனம் உதவி சபாநாயகர் மணியடிக்க முற்பட்டார்.) யாருமே பேச வரவில்லையே, நானாவது பேசுகிறேன். தெரு விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்களைத் திறப்பு விழாவுக்கு விளக்குகளைப் போட்டுவிட்டு அழைக்கலாம் என்று நினைத்து இருந்தேன். அதற்காக மூச்செடுத்து முயற்சித்துப் பார்த்தேன். முடியவில்லை. 1962-லிருந்து எல்லா வேலைகளும் முடிந்து டிவிஷனல் எஞ்சினியர், சூப்பிரண்டென்டன் எஞ்சினியர் எல்லாம் நாற்பது தெரு விளக்குகளுக்கு சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 7, 8 மாதங்களுக்கு முன்பு இதைப்பற்றிக் கேட்டால், ‘கம்பம் இல்லை, நீங்கள் தலைகீழே தின்றால் கூட கம்பம் கிடைக்காது’ என்று சொன்னார்கள். பிறகு கம்பம் கிடைக்கிற மாதிரித் தெரிந்தது. ‘கம்பம்தான் கிடைக்கிறதே, இரிமெலாவது வேலையைச் செய்யுங்கள்’ என்று சொன்னேன். ‘கம்பி இல்லை’

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [2nd August 1966]

என்று சொன்னார்கள். கம்பியும் கம்பமும் சேர்ந்துதானே வரும், அப்படி வராமல் தனித்தனியாக வருவதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அவர்கள் எட்டாம் நம்பர் கம்பி வேண்டுமென்றும் அந்தக் கம்பி கேரளாவிலிருந்து இறக்குமதியாகிறது, அதை வாங்குவதற்கு சரியாகப் பணம் அரசாங்கம் கொடுப்பதில்லை, நீங்கள்தான் அமைச்சர்களையும் எங்கள் தலைவரையும் பார்க்கிறீர்களே, நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்றும் என்னிடத்திலே சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த எட்டாம் நம்பர் கம்பி எங்கே இருக்கிறது? அது வராததற்குக் காரணம் என்ன? இதை யெல்லாம் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, எட்டாம் நம்பர் கம்பியை இறக்குமதி செய்து, வேலைகளை எல்லாம் சீக்கிரத்திலே செய்தால் ஓரளவுக்கு எனக்குத் திருப்தி ஏற்படும், அங்குள்ளவர்களும் வசதிகளைப் பெறுவார்கள்.

குறிப்பாக, என்னுடைய பகுதி பிற்பட்ட பகுதி. ஆற்று நீர் பாய்கின்ற பகுதி இல்லை, வானம் பார்த்த பூமி. மழை பெய்தால் தண்ணீர் வரும். இல்லாவிட்டால் காய்ந்த பிரதேசம் தான். கிணறு வைத்து இறைத்துத்தான் 1 காணி அல்லது 1½ காணி பயிர் செய்யமுடியும், அதை வைத்து ஜீவனம் செய்யமுடியும். நல்ல காலம், 1961-லேயே நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன்னமேயே எலக்ட்ரிசிட்டி என்னுடைய கிராமத்திற்கு வந்து விட்டது. ஆனால் அங்கே இன்னும் 20 பம்புசெட்டுகளுக்கு, கிணறு வெட்டி, மோட்டார் வாங்கி வைத்து அப்ளிகேஷன் எல்லாம் கொடுத்து எல்லாம் பண்ணியுங்கூட, சர்வீஸ் கொடுக்க கம்பம் நடவில்லை, கம்பி போடவில்லை. அங்கே சூப்பர்வைசர் வந்தார். 'என்னங்க என்று கேட்டேன்'. அதற்கு அவர் 'நீங்கள் சட்ட சபையிலே என்னமோ கேட்டிருங்களாம், அதைப் பார்த்து செய்வதற்காகத்தான் வந்தேன்' என்று சொன்னார். நானும் அவர் கூட இருந்து சர்வே வேலையெல்லாம் செய்து முடிக்கப்பட்டது. அவர் அதுபற்றிச் சொல்லும்பொழுது, '15, 20 சிணறுகளுக்குத் தான் இப்பொழுது இருக்கிற டிரான்ஸ்பார்மரின் கெப்பாசிட்டி, அந்த அளவுக்குத்தான் டிரான்ஸ்பார்மர் சப்ளை செய்யும், நீங்கள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இன்னும் சப்ளை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் பெரிய டிரான்ஸ்பார்மர் வேண்டும், இல்லாவிட்டால் இதே மாதிரி இன்னொரு டிரான்ஸ்பார்மர் தனியே வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது எந்த டிரான்ஸ்பார்மரும் கிடையாது, ஆகவே, இது அறுபத்தேழைத் தள்ளினாலும் தள்ளும், கிடைத்தால் வைத்துக்கொள்ளலாம், இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று சொல்லிவிட்டார். நான் இதைப்பற்றி 1962, 1963, 1964, 1965, 1966 ஆகிய எல்லா வருஷங்களிலும், மானியங்களின் பேரிலும் ஐந்து தடவைகள் பேசிவிட்டேன். இன்னும் நடக்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதி பூராவும் இன்னும் மின் விஸ்தரிப்பு வேலை முடியவில்லை. ஒரு அம்மையார் அவர்கள் 100-க்கு 99 ஊர்களுக்கு மின் விஸ்தரிப்பு வேலை முடிந்துபோய் விட்டது என்று சொன்னார்கள், அப்படியானால் கம்பியும், கம்பமும் அங்கேதான் பூராவும் இறக்குமதியாகி விட்டதோ என்னமோ

2nd August 1966] [எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

தெரியவில்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது உடனடியாக வேலை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு நீண்ட நேரம் பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பைத் தந்த கனம் மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. சண்முகம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையில், நமது மாநிலத்திலே இதுவரையில் ஏறக்குறைய இரண்டரை லட்சம் பம்புசெட்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். மேலும் நடைபெறப்போகும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்னும் ஒரு இரண்டரை லட்சம் பம்புசெட்களுக்குமேல் மின்சாரம் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதிலே முக்கியமாக விவசாயக் காரியங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருப்பது பாராட்டுதற்குரியதுதான். ஆனால், சாதாரணமாக இன்றையதினம் நாள் ஒன்றுக்கு மாநிலத்திலே 112 லட்சம் யூனிட்கள் செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 112 லட்சம் யூனிட்களில் விவசாயக் காரியங்களுக்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது என்ற விவரம் அறிக்கையிலே கொடுக்கப் பட்டிருந்தால் நல்லாக இருக்கும். பம்புசெட்டுகளை நாளுக்குநாள் அதிகப்படுத்தி எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியம் என்று மின்சார போர்டு கருதுகிறதேயொழிய உண்மையிலேயே பம்புசெட்டுகளுக்கு வழங்கி விவசாயக்காரியங்களுக்காக எவ்வளவு பயன்பட்டு வருகிறது, எப்படி வழங்கினால் விளைபொருட்களை அதிகரிக்கலாம் என்பது போன்றவற்றையெல்லாம் கூட அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு இந்த போர்டின் நிர்வாகஸ்தர்கள் அந்தக் கணக்கையும் ஓரளவுக்குப் பரிசீலித்துப் பார்த்து இந்த அறிக்கையிலே கொடுத்து இருந்தால் பொதுமக்களுக்கு எந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் விவசாயக் காரியங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்குகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி அந்த பம்புசெட்டுக்கு 3,000 ரூபாயாவது குறைந்தது செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். கிணறு வெட்டுவது என்றால் 4,000 ரூபாயாவது செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய குடியானவன் செய்யக்கூடிய காரியமல்ல இது. நடுத்திலையில் உள்ள விவசாயிகள்தான் செய்ய முடியும். இவ்வளவு செலவுசெய்து பம்புசெட் ஏற்படுத்தி அவனுக்கு வேண்டிய மின்சாரம் வழங்கினால் அவனுக்கு வேண்டிய சாகுபடி செய்து கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பம்புசெட்டுக்கு 5 அல்லது 6 ஏக்கர் விவசாயம்

[திரு. மு. சண்முகம்] [2nd August 1966]

4-00
p. m.

செய்தால்தான் உண்மையான பயனடைய முடியும். இன்றைக்கு எவ்வளவு பயிர்செய்ய முடியும் என்பதையும் அரசாங்கம் கவனித்து இருந்தால் ஓரளவிற்கு நன்மையாக இருந்திருக்கும். அனுபவத்தில் அவர்கள் இதைப்பற்றி சிந்தித்து கண்காணித்துப் பார்ப்பார்களானால் மின்சாரம் வழங்கப்படுகின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கருக்குமேல் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலை இல்லை. அவன் பெறும் மின்சாரம் போதிய அளவு நேரத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. பருவ கால மழை இல்லாமல் மின்சார உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். இந்த நிலைமை தெரிந்தும் கூட பம்புசெட்டுகளின் எண்ணிக்கையை ஏன் ஏட்டளவில் அதிகப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும்? இந்த நிலையில் விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை வாங்கி வைத்து மின்சாரம் கிடைக்காமல் அதிகச் செலவு செய்து பயிர் தொழிலைச் செய்தாலும் பலன் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று ஏக்கருக்கு மேல் மிராசுதார்கள், கொஞ்சம் வசதியுள்ளவர்கள் ஒரு பம்பு செட்டுக்குப் பதிலாக இரண்டு மூன்று பம்பு செட்டுகளைப் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவ்வாறு இரண்டு மூன்று பம்பு செட் வைத்து விவசாயத்தைச் செய்வதால் மிகுந்த பிரயாசைக்குப் பிறகு முயற்சிக்குப் பிறகு கிடைக்கிற பலன் குறைவாகவோ அல்லது நஷ்டப்படுகிற நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, விவசாயி பலன் பெறக்கூடிய தகுதி இல்லை. இப்படி பம்பு செட்டுகளைக் கொடுத்து அவற்றுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்காததன் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரவு 12½ மணிக்கு மேல் மின்சாரம் வழங்கினால் நடவு நடுவதற்கு வேலைக்காரர்கள் எப்படி வர முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் இரவு காலங்களில் 10 மணிக்கு மேல் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இரவு நேரத்தில் விவசாயி எப்படி பயிர் வேலை செய்ய முடியும் என்று புரியவில்லை. சில கிராமங்களில் இரவில் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு நடவு நடட்டிருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே விளைபொருள்கள் அபிவிருத்திக்குப் பொருந்துமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று போர்டாரையும், அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது செலவாகும் 112 லட்சம் யூனிட் மின்சாரத்தில் கூடுமான வரையில் பெரும்பகுதியை மின்சார பம்புசெட்டுகளுக்கு வழங்குவதற்குத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்தால் விவசாய காரியங்களுக்குப் பயன் தரத்தக்கதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது 20 மணி நேரம் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது; ஆனால் சரியாக வழங்கப் படுவதில்லை. 12 மணி நேரம் ஒழுங்காக மின்சாரத்தைக் கொடுத்தாலே நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். தொழிற்சாலைகள் கட்டடங்களிலே இருப்பதால் இரவு 12 மணிக்கு மேல் கூட வேலை செய்ய முடியும். ஆனால் விவசாயிகளுக்குப்

2nd August 1966] [திரு. மு. சண்முகம்]

பகலில் மின்சாரம் கொடுத்தால்தான் விவசாயம் செய்வதற்குப் பயன்பட முடியும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன்.

விவசாயிகள் மின்சாரத்தைப் பெறுவதிலே அநேக சிரமங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவை பற்றியெல்லாம் பல முறை மின்சார போர்டுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் இதுவரையில் சீர்திருத்தம் ஆனதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரண விஷயமாக இருந்தாலும் தவிர்த்தப்பட வேண்டிய விஷயம். ஒருவர் பம்புசெட் தேவை என்று வின்னப்பம் செய்தால் அதுதான் பெறுவதற்கு லஞ்சம் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர்த்தப்பட வேண்டிய நிலைமை. கூடுமான வரையில் இதைத் தவிர்ப்பதற்கு மின்சார போர்டார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரக் கழக நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த போர்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்து வந்தாலும்கூட, இதிலே பல குறைபாடுகளை ஒவ்வொருவரும் எழுப்புவதற்குக் காரணம் சர்க்காரால் செய்யப்பட வேண்டிய சில வேலைகள் காலா காலத்தில் செய்ய முடியாததுதான். அதனால் இதற்கு ஒரு கேட்ட பெயர் உண்டாகக்கூடிய அளவுக்குக் குறை சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையிலே மின்சாரம் பெறுவதிலே இரண்டு குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. ஒன்று பாலாறு படுகை விதியாகும். இன்னொன்று ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் பெறுவது. அந்த சர்ட்டிபிகேட் பெறும் முறையை ஓரளவு இப்போது தளர்த்தியிருந்தாலும் இன்னும் நல்ல முறையில் விரைவாக அதைப் பெற முடியவில்லை. பாலாற்றுக்கும் எங்கள் பகுதிக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 50 மைல் இருந்தும் கூட, அந்த விதி எங்கள் பகுதியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கூட இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். சர்க்கார் இதைப்பற்றி எந்த விதமான கவனமும் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விதியின் காரணமாக எங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்தச் சட்டப்படி அதற்குரிய சான்றிதழை வாங்கி வர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சாதாரணமாக, ஒரு விவசாயி எல்லா வேலைகளையும் விட்டு விட்டு பாலாறு படுகை விதி சர்ட்டிபிகேட் வாங்க நடந்து கொண்டே இருந்தால் மூன்று மாத காலத் திற்குப் பிறகு அதற்கான சான்றிதழைப் பெற முடிகிறது.

அடுத்து, சர்க்காரிலே மின்சார இலாகாவின் ஒரு ஸ்கீமை எடுத்து சாங்க்ஷன் செய்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் ஐம்பது பேர்களுக்கு சாங்க்ஷன் செய்கிறார்கள். உடனடியாக அவர்கள் மோட்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [2nd August 1966]

டார் பம்ப் செட் மின்சார இணைப்பு வாங்குவதற்காக மனு செய்கிறார்கள். மனு செய்து ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருட காலத்தில் மின் இணைப்பு வாங்கிவிட்டால் அந்த விவசாயி திறமையான விவசாயி என்றுதான் சொல்லமுடியும். ஏனெனில் இந்த ஆண்டு மனுப் போட்டால் அடுத்த ஆண்டுதான் விசாரணைக்கு வருகிறார்கள். கர்ணம் மணியம் எல்லோரும் உரிய நேரத்தில் தங்கள் சான்றிதழ்களை வாங்கினாலும்கூட அது தாலுகா ஆபீஸ் அல்லது பஞ்சாயத்து ஆபீஸுக்கு சென்று உட்கார்ந்துவிட்டால் ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகிவிடுகிறது. மின்சார மோட்டார் வாங்க கடன் உதவியைப் பெறுவதற்கு ஒரு திட்டம் இருந்தாலும்கூட உடனே கடன் பெற முடிவதில்லை. அப்படியே கடன் கிடைத்து மோட்டார் வாங்கினாலும் சர்க்காரின் தொல்லைகள் காரணமாகவும் பாலாறு படுகை விதி என்ற காரணத்தினாலும் எங்கள் மாவட்டத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு இந்த இரண்டு காரணங்கள்தான். இந்த இலாகாவில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் சர்க்கார்தானே தவிர, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்கிறேன், மின்சாரக் கழகம் அல்ல. அந்தந்த அலுவலகங்களுக்குச் சென்று எவ்வளவு காரியங்கள் செய்தாலும்கூட ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடத்திற்கு முன்பாக மின் இணைப்பு பெறுவது என்பது கடினமான நிலையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த நிலையை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக இந்தக் கடன்கள் கிடைப்பதற்கு பாலாறு படுகை விதிகளிலிருந்து நிவர்த்தி செய்து கொடுத்து ஒரு வழி செய்தால் நலமாயிருக்கும்.

மின்சாரக் கழகத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட கம்ஷியல் டி.இ. அவர்களுக்கு மனு செய்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட ரூப்பர்வைசர்களை அனுப்பி சர்வே செய்து இத்தனை பம்ப் செட்களை அமைக்கலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அப்படி ஏற்படுத்திய பின்னர் கன்ஸ்ட்ரக்ஷனுக்கு அனுப்புகிறார்கள். கன்ஸ்ட்ரக்ஷனுக்கு வந்தவுடன் ப்ரயாரிட்டி லிஸ்டில் வைத்துவிடுகிறார்கள். அதைப் பார்த்து ப்ரையாரிட்டி படி சாங்க்ஷன் செய்கிறார்கள். யாராவது சென்று சொன்னால் உடனடியாக லிஸ்டிலிருந்து முதல் சலுகை கொடுத்து மாற்றுகிறார்கள். அப்படி மாற்றியவுடன் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இஞ்சினியர் வந்து வேலை செய்கிறார்கள். வேலை செய்யும் நேரத்தில் விவசாயிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் மனு செய்து ஒரு வருடமாயிற்றே, முன்பு சர்வே செய்தார்கள் இப்போதும் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் காலதாமதமாகும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக உடனடியாக பம்ப் செட்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படுவது கிடையாது. ஆகவே தாமதப்படுத்துகிறார்கள். கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் வேலை செய்து விட்டு டிரான்ஸ்பார்மர் வைத்துவிட்டு ஓ. ஆண்ட் எம். டி. இ. யிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். ஃபீடர் லைன் போடுவதில்லை. பின் ஓ. ஆண்ட் எம். டி. இ. ஆபீசுக்கு நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு செல்வது

2nd August 1966] [திரு. எஸ். முருகையன்]

என்பது சாமான்யமான காரியம் அல்ல. கன்ஸ்ட்ரக்ஷனுக்கு முதலில் திட்டமிடும்போது எவ்வளவு கம்பங்கள், கம்பிகள் வேண்டுமென்று திட்டத்தை ஆராய்வதற்கு விவசாயிகள் நயாராக யில்லாத காரணத்தினால் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் ஓ. அண்ட் எம்.டி.இ. ஆபீசில் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். கம்பங்கள், கம்பிகள் வேண்டுமென்று டிரான்ஸ் பார்டர் சார்ஜ் கொடுத்தவுடன் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இதர சாமான்கள் இல்லாததால் கனெக்ஷன் கொடுப்பது ஓ. அண்ட் எம்.டி.இ. ஆபீசில் தடைப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு இதனால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளுக்கு சரியான வேறு காரணம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் வேலை செய்யும் நேரத்தில் வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பேயே எல்லா விவசாயிகளுக்கும், இம்மாதிரி வைக்கப்படுகிறோம். இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாகவே எல்லாம் நயாராக வைத்துக்கொண்டால் உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று எச்சரிக்கை செய்வது மாதிரி செய்யவேண்டும். முதலில் ஏதோ எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள், எக்ரிமெண்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். இவ்வளவு நாட்களுக்கு முன்பு நாங்கள் கனெக்ஷன் கொடுத்துவிடுவோம் என்று விவசாயிகளுக்கு தெரிவித்துவிட்டால் அவர்கள் உடனடியாக மோட்டார்கள் வாங்குவதற்குள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள். ஆகவே, மின்சாரக் கழகம் இதில் கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு உடனடியாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜன காலனிகளுக்கு விளக்கு கொடுப்பதுபற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய சில உறுப்பினர்களுக்கூடச் சொன்னார்கள். சென்று ஆண்டு இதற்காக மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். மூன்று லட்சம் ரூபாய் இந்த மாநிலம் முழுமைக்கும் போதுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்று லட்சம் ரூபாயை ஒரு மாநிலம் முழுமைக்கும் கொடுத்து விட்டு எல்லா ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கும் விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் முடிகிற காரியமா? ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருந்தாலும் பொதுவாக ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் தமது பஞ்சாயத்துக்கு விளக்கு போட, முதலில் ஊருக்குப் போடுவதைப் பற்றித்தான் சிந்திக்கிறார்களே தவிர ஹரிஜன காலனிகளை மறந்து விடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் ஹரிஜன காலனிகளுக்கும் ஊருக்கும் அதிக தூரம் இருக்கிற காரணத்தினால் எஸ்டிமேட் போட்டால் 10 சத விதிகம் சரியாக வருவதில்லை என்ற காரணத்தினால் போடாமல் விட்டு விட்டு ஊருக்கு மட்டும் போட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, முதலில் ஹரிஜன காலனிகளுக்கு எல்லாம் விளக்கு போட்ட பிறகுதான் ஊருக்குப் போட வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும். இல்லாவிடில் ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு போடக் கூடிய அளவிற்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தகுந்த அளவு நிதி ஒதுக்க வேண்டும். இதில் எதையாவது செய்யவில்லை

[திரு. எஸ். முருகையன்] [2nd August 1966]

என்றால் ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. ஹரிஜனங்களுக்கு பம்ப் செட்ஸ் போடவேண்டுமென்றால் முதலில் 10 சத விதிகம் லாபம் வரவில்லை என்றாலும் எவ்வளவு வந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு பம்ப் செட்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவது அல்லது ஹரிஜன காலனிகளுக்கு விளக்குகள் போடுவது இவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று பொதுவாக ஒரு சட்டம் போட்டால்தான் ஹரிஜன மக்கள் சரியான நிவாரணம் பெற முடியும் என்றும் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார வெட்டு வந்தபோது எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரை கிட்டத்தட்ட 300, 400 மோட்டார்கள்க்கு மேல் பரீன் ஆகி விட்டன. எந்த நேரத்தில் மின்சாரம் வருகிறது, எந்த நேரத்தில் வருவதில்லை என்பதை அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு உரிய நேரத்தில் தெரிவிக்காததினால் மேல் இடத்திலிருந்து உத்தரவு சென்றிருக்கலாம்—கீழில் உள்ள அதிகாரிகள் விளக்கித் தெரிவிக்காததினால் பல விவசாயிகள் கரண்டி வருகிறதா இல்லையா என்று லைட் போட்டுப் பார்க்காத காரணத்தினால் பல மோட்டார்கள் பரணாகி இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ரீ ஒயிண்டிங் செய்ய ஒரு மோட்டாருக்கு 90 ரூபாய் கொடுத்தால் காயில் சுற்றிக் கொடுத்து விடுவார்கள். இப்போது அதற்கு 240 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆக, வெட்டு வரும்போது இப்படி மோட்டார்கள் பரணாகி விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு ஏழை விவசாயி மூன்று ஏக்கர் சாகுபடி செய்து வந்தார், மோட்டார் பரணாகி விட்டது. 240 ரூபாய் கடன் பெற்று அந்த மின்சார மோட்டாரை சீர்செய்ய முடியாததினால் மூன்று ஏக்கர் பயிரும் நாசமாகிவிட்டது. ஆகவே கீழே உள்ள அதிகாரிகள் எந்தெந்த நேரத்தில் கரண்டி வரும் என்பதை விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது தெரியப்படுத்தவேண்டும். ஆகவே இந்த இலாகா தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஓ. அண்ட் எம். டி. இ-யிடம் சார்ஜ் ஒப்படைத்துவிட்டு போன பிறகு கம்பம், கம்பி கிடைக்காத காரணத்தினால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வொயரிங் செய்து தயாராக இருக்கக்கூடிய மோட்டார்கள் ஆயிரத்திற்கு மேல் கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை மின்சார வெட்டு இருந்தது. இப்போது வெட்டும் நீங்கியிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் செய்யாற்றைத் தவிர வேறு பாசனம் இல்லை. ஆயிரத்திற்கு மேல் மோட்டார்கள் வொயரிங் செய்யப்பட்டுத் தயாராக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த மாதத்திலாவது அவற்றிற்கு கனெக்ஷன் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மின்சாரக் கழகமும், சர்க்காரும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

2nd August 1966]

* திரு. எம். குழந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் மின்சார வசதி கொடுப்பதில் இருக்கின்ற சில குறைகளைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்காட்டில் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் மின்சார வசதி வேண்டும் என்று கேட்டு ஒரு வருடம், ஒன்றரை வருடம் ஆகிறது. அது என்னவாயிற்று என்று இன்னும் தெரியவில்லை. அங்கு மழை காலத்தில் எல்லா இடத்திலும் கம் என்று இருட்டு வந்து அடைத்துக் கொள்கிறது. இதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் ரோடு மூலமாக மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று மிகவும் வணக்கத்தோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, பனைமாத்துப்பட்டி தொகுதியில் தொம்பல்ப்பட்டி என்ற கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு கம்பம், கம்பி இவைகளை எல்லாம் கொண்டுபோய் போட்டார்கள். இப்படிப் போட்டு இரண்டு வருடங்கள் ஆகியும், கம்பி இழுக்கப்படாமல் கம்பத்தை எல்லாம் அப்படியே போட்டு வைத்திருந்தார்கள். இரண்டு வருடமாக அப்படியேதான் இருக்கிறது. அதேபோன்று தான் பம்பு செட் வேண்டும் என்று கேட்டு மனுக்கள் அனுப்பி இரண்டு வருடங்கள் ஆகிறது. இன்னும் சர்வீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை, என்ன பண்ணியிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. இதற்கிடையில் என்ன நடந்தது என்றால், தொம்பல்ப்பட்டி கிராமத்தில் கிடந்த கம்பம், பைப், கம்பி இவைகளை எல்லாம் இன்னொரு கிராமத்திற்கு கொண்டுபோய் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சாமான்களை எடுக்க வந்தவர்களிடம், ஏம்பா இப்படி இங்கிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு, இன்னொரு இடத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஆர்டர் வந்திருக்கிறது, சூப்பர்வைசர் எடுத்துக்கொண்டு வரச் சொன்னார் என்று சொல்லி அதை எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். அங்குள்ள மக்கள் மலை ஜாதியினர், படிப்பு தெரியாத மக்கள் அதனால் அவர்களால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. வேறுள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு கிராமத்தில் கொண்டு போட்டிருப்பதை இன்னொரு கிராமத்திற்கு எடுத்துச் செல்வது சரியல்ல, ஒரு மனிதனுக்குள்ள சாப்பாட்டை எடுத்து இன்னொருவனுக்கு எடுத்துக் கொடுப்பது சிலாக்கியம் அல்ல. இன்னொரு கிராமத்திற்கு வேண்டுமென்றால், தனியாக சாமான்களைத் தயார்பண்ணி கொண்டு வந்து கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, தொம்பல்ப்பட்டி கிராமத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களை எல்லாம் இரண்டாவது தடவை தயார் செய்து அங்குள்ள மக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொம்பல்ப்பட்டி கிராமத்தின் பக்கத்திலுள்ள கோணமடுவு, குரால் நத்தம் கிராமத்திற்கு 42 கிணறுகளுக்கு ஆர்டாகி ஏழெட்டு வருடங்கள் ஆகிறது. பம்பு செட் வாங்கி ஒரு வருடம்,

[திரு. எம். குழந்தைசாமி கவுண்டர்] [2nd August 1966]

ஒன்றரை வருடம் ஆகியும், எந்தவிதமான சர்வீஸ் கனக்ஷனும் கொடுக்கப்படவில்லை. முன்னால் ஏழெட்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் ஆர்டர் கொடுத்த கிணறுகளில் உள்ள மோட்டார்கள்தான் ஒடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது புதிதாக சர்வீஸ் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள கிணறுகள் எல்லாம் ஆழங்காலில் இருக்கின்ற கிணறுகள். ஆகவே இந்தக் கிணறுகளுக்கு எல்லாம் சர்வீஸ் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். பனைமரத்துப்பட்டி தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அங்குள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் மலைப் பிரதேசம். பனைமரத்துப்பட்டி வரை மின்சாரம் இருக்கிறது. அதற்கு கிழக்கே ஐந்தாறு மைல் தூரமுள்ள இடங்களில் இருக்கும் ஏழெட்டு ஊர்களுக்கு மின்சார வசதியில்லை. அதாவது கோணமடுவு, சல்லூர்த்துப்பட்டி, கம்மாள்ப்பட்டி போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-24 p.m. Mr. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

XII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 1576, Rural Development and Local Administration, dated the 24th June 1966, regarding the supersession of Aruppukottai Municipal Council for a period of two years on and with effect from 24th June 1966, and its reconstitution thereafter. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920.)]

* 74. Notification issued with G.O. Ms. No. 1643, Rural Development and Local Administration, dated 2nd July 1966, regarding the supersession of the Tirunelveli Municipal Council for a period of two years with effect on and from the 2nd July 1966, and its reconstitution thereafter. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920.)]

75. Notification issued with G.O. Ms. No. 752, Rural Development and Local Administration, dated the 19th March 1966 making certain amendment to the rule relating to illicit cutting of trees vesting in Panchayats published with the Rural Development and Local Administration Department Notification (Notification 14) S.R.O. No. A.123 of 1962, dated the 1st February 1962, at page 73 of the Supplement to Part V of the Fort St.